

Redacția "Dreptatei" se vede nevoită să vă aminte cititorii cu părere de rău că datorită creșterii prețului de achiziție a publicației, este nevoită să ajusteze la 150 lei/nr. Abonamentele vor fi recalulate. Pentru cei interesați, îi informăm că pentru anul 1994, în registrul publicațiilor este 2129/1994. Îi rugăm pe cititori să înțeleagă situația grea prin care trece toată presa românească și de care noi noi ne facem vinovați.

Seria a V-a, Numărul 11
16 PAGINI - 150 LEI

Săptămâna 1 - 8 decembrie 1993
Director: RADU VASILE

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

alurea, ci în cadrul unei sesiuni solemne desfășurate la Academia Română! Ce decurge din această senzațională, hilară, absurdă și irresponsabilă afirmație a dlui Iliescu? În primul rând faptul că în anul 1859 Principatele Unite se constituiseră în republică!! Apoi că "președintele" Cuza a fost ales (argumentul dl Iliescu în susținerea tezei sale) de Adunarea Electivă. Dar alegerea presupune

aspira și la tron! Totuși, dacă luăm în serios teza președintelui Iliescu înseamnă că în istoria noastră a existat un precedent de trecere de la o formă de organizare statală la alta, respectiv de la republică la monarhie, care s-a dovedit a fi o acțiune nu doar benefică ci și perfect posibilă. Și atunci de ce nu am repeta-o? Mai există

creată în țară în urma refuzului autorităților de a accepta participarea Regelui Mihai la sărbătorirea a trei sferturi de veac de la Marea Unire a atras, așa cum bine se știe (și cum era firesc) refuzul opoziției de a participa la manifestări alături de actuala Putere. Gestul președintelui Iliescu este în mod cert o greșală politică gravă. Este atât de gravă încât ne este imposibil să credem că dl Iliescu nu este conștient de amploarea și de consecințele ei. De ce a făcut-o atunci? Probabil fie datorită incapacității funciare de a accepta prezența suveranului legitim alături de poporul său, fie datorită unei consilieri prost inspirate, fie,

În viziunea iliesciană, Cuza a fost primul președinte al României

rebuie să recunoaștem faptul că de la apariția lor pe scena politică, comuniștii s-au dovedit maeștri în falsificarea adevărului și, în egală măsură, a istoriei. Exemplele sunt prea multe și în

general cunoscute, așa că nu vom insista asupra lor. Capacitatea comuniștilor de a mistifica totul se pare că este inepuizabilă constituindu-se într-o forță pe care o pun în valoare ori de câte ori interesele politice le-o cer. Trebuie să ai ori o imaginație foarte bogată, ori o anumită doză de sadism intelectual pentru a încerca să ghicești ce vor mai scoate din mânecă prestidigitatorii școlii la Moscova. Cine se poate lăuda că ar fi ghicit ultima interpretare iliesciană a istoriei României? Bănuiesc că nimeni. Deci, în dimineața zilei de 29 noiembrie a anului 1993, dl Ion Iliescu a afirmat că Alexandru Ioan Cuza a fost primul președinte al României (!!!). Această afirmație nu a fost făcută cu prilejul vreunui miting electoral ținut la Hârlău sau

existența a cel puțin două elemente, alegătorul având posibilitatea să opteze pentru unul dintre ele. Or, istoria a consemnat că în anul 1859 Cuza a fost ceea ce am putea numi astăzi "candidat unic". Cu puțin timp înainte de abdicare "președintele" Alexandru Ioan Cuza i-a scris Împăratului Napoleon al III-lea arătându-și disponibilitate de a renunța la tron. Deci, "președintele" Cuza era instalat pe tronul "Republicii Principatele Unite"!! Înseamnă că dacă ești președinte, dacă locuiești într-un palat regal, poți

desigur și alte argumente care să demoleze inepta teză iliesciană despre "primul președinte al României", dar le vom prezenta, poate, cu alt prilej. Nu putem ocoli însă întrebarea: ce l-a determinat pe dl Iliescu să recurgă la o astfel de mistificare grosolană a istoriei? Dat fiind contextul politic în care a făcut-o este clar că a urmărit afirmarea tradițiilor noastre republicane. Că ele nu există, acesta-i altă poveste. Important este să fie afirmate. Apoi situația

cel mai probabil, la presiunile partidelor care-l susțin. Dacă această ultimă variantă este cea reală înseamnă că dl președinte Iliescu își exercită mandatul sub spectrul unui șantaj permanent. Este clar că fiecare om politic, fiecare formațiune politică, are o clientelă politică pe care, odată ajunși la putere trebuie să o răsplătească. Depinde însă de abilitatea cu care fac acest lucru. În lipsa acestei abilități, clientela politică se poate constitui într-o forță de șantaj, de impunere a unei linii politice proprii. Ceea ce se întâmplă, evident, astăzi, în România.

Mircea Vlad

BIBLIOTECA
Centrul
de Cercetare
Științifică

Maxima săptămânii: "Oricine are dreptul să fie mândru de strămoșii săi, dacă e în stare să-și îndeplinească datoria de a-i imita" (N.Iorga)

Efemeride

În această perioadă, îl cinștim - în primul rând - pe cel între Sfinți, Părintele nostru Nicolae, Arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni. Și ne rugăm: "Pentru rugăciunile Jerarhului Tău Nicolae, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre".

În aceste prime zile ale lui Undrea (decembrie), gândul nostru este acolo, la Alba Iulia, la locul înfăptuirii Marii Uniri, la locul încoronării Regilor noștri, la Cetatea de suflet a tuturor românilor.

2.XII.1889 - Moare scriitorul Ion Creangă (n.1837 - Humulești), preot și apoi institutor. A făcut parte din cercul "Junimea" și a publicat în "Convorbiri literare" mai întâi basme, apoi anecdote, istorioare și amintiri din copilărie. A realizat și abecedare pentru elevi. Cunoscut drept cel mai important reprezentant al curentului poporan.

3.XII.1919 - La Ateneul Român are loc deschiderea primului parlament al României Mari.

4.XII.1917 - La Chișinău se deschide oficial Sfatul Țării printr-o slujbă religioasă la Catedrală, pentru prima oară în limba română.

5.XII.1864 - Intră în vigoare *Legea Instrucțiunii*, prin care învățământul devine unitar în întreaga țară, stabilindu-se anii de studiu, precum și învățământul primar de patru ani - obligatoriu și gratuit.

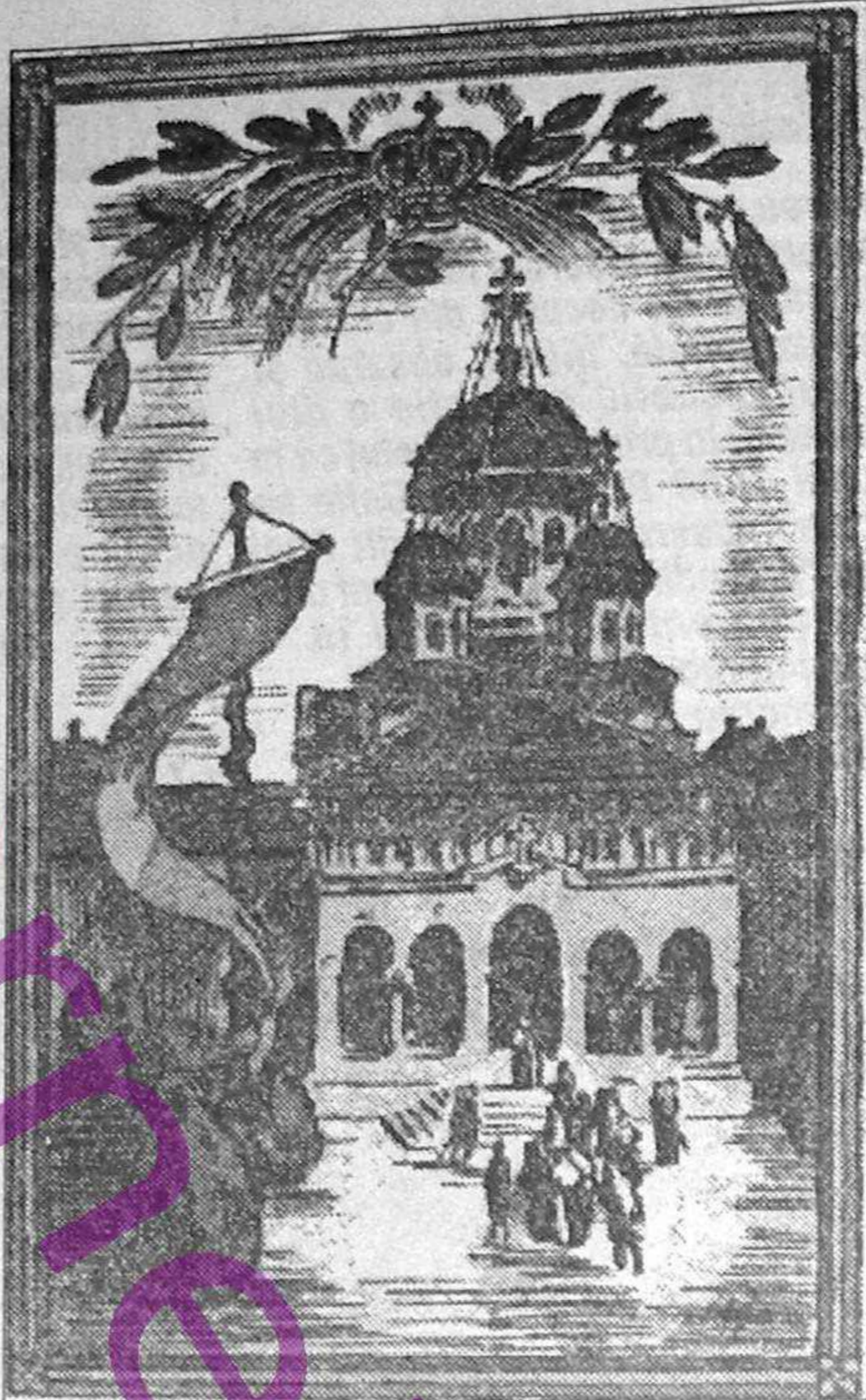
6.XII.1916 - Armata germană, condusă de feldmareșalul von Mackensen, ocupă Bucureștii și supune populația neevacuată la umilinte și privațiuni. Ocupanții așează peste tot în Capitala evacuată în ordine de armata română, spre a nu fi supusă distrugerilor, o trufașă proclamație ce începe prin cuvintele: "Bucureștii, capitala României, a fost cucerit de armata mea. El intră de astăzi sub legile războiului...".

7.XII.1881 - S-a întemeiat "Societatea politehnică din România".

8.XII.1921 - S-a inaugurat *Opera Română* din București cu "Lohengrin" de R.Wagner, sub conducerea muzicală a lui George Enescu.

Radu-Mihnea Dragomir

1 - 8 decembrie

Primum la redacție

Domnule Gh. Grigurcu,

Am citit articolul dv. din "Dreptatea" intitulat "Un balon dezumflat" Adrian Păunescu și mi-am dat seama ce mic sunteți pe lângă acest bun intelectual al României de ieri, de azi și de mâine. Păi domnule, dacă dumneata simți așa cum ai scris atunci ești un nimic, iar dacă ai alte păreri mai bune despre acest poet atunci ești un mare escroc. Chiar nu vezi diferența dintre dumneata și EL, e o grozăvie. Văd că scrieți în "Dreptatea", nu știu cine sunteți dar dacă scrieți acolo m-am lămurit. Dacă scrieți așa de ce vă mai mirați că vă huiduie oamenii [...] Cum puteți să mințiți în halul acela că cele două ziafe a marelui poet sunt greu vandabile [...] Vă e frică să nu fiți huiduiți de 1 Decembrie la Alba Iulia, păi cum să nu fiți huiduiți domnule când scrieți enormități în ziarele voastre iar senatorii și deputații vorbesc împotriva țării în Parlamentul României [...] M-am plictisit scriindu-ți să știi, poate nu meriți o așa de mare atenție.

(N.R. greșelile de ortografie aparțin autorului scrisorii)
Iosif Morar (Miercurea Ciuc)

Domnule Redactor-șef,

"Dreptatea, este alături de "România liberă", ca o oază adevărată într-un deșert, în care speranța și nevoia de adevăr, ca și nevoia de apă, creează fenomene halucinante de apariție și dispariție [...] Romașcanul citește "Evenimentul zilei", citește "Magazin Expres", "Adevărul" și altele din care descoperă în final că nivelul de trai mai ridicat nu este decât o falsă speranță: apare când vorbesc guvernării și dispare la comentariile opoziției. Oamenii se plâng la toate colțurile de stradă, la rând la lapte sau în fața galantarelor frigorifice pline cu toate soiurile de salamuri despre care se povestește că soia de altădată a fost înlocuită cu leii din pret... E posibil să fiu eu o pesimistă, poate din cauza frigului din casă și de afară [...] Tare aș vrea să nu am dreptate! V-aș face o propunere: ce ar fi să inițiam un sondaj de opinie? Să vedem cum stăm la capitolul simpatizanti sinceri. Vă ajutăm și noi - cel puțin pe raza municipiului Roman.

(N.R. așteptăm un telefon la redacție)
Maria RATIU
(str. Sucidava, bl.9, ap.2 - Roman)

S-a constituit "Asociația medicilor PNȚCD" care-și propune promovarea unei asistențe medicale moderne axate pe sistemul asigurărilor de sănătate și privat.
Sediul asociației: B-dul Carol I nr. 34, Sectorul 2 (Cabinetul medical).
Medicul PNȚCD, Dr. George Calalb; Membri fondatori: - Dr. Pavel Rozen; Dr. Sorin Onișca; Dr. Cezar Petrescu; Dr. Sorin Ciobanu; Dr. Victor Rusu; Dr. Dan Dumitriu; Dr. Constantin Nițoiu; Dr. Ionescu Marin; Dr. Mircea Iacobescu; Dr. Mihai Iupceanu; Dr. Carmen Popa; Dr. Jeana Maria Vissarion; Dr. Dumitrache Mihai; Dr. Doina Chicioara; Grupul Medicilor Parlamentari PNȚCD; Președintele Camerei Federative a Medicilor.

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Domnului ing. MIHAI SLAPCIU: după cele descrise de dvs. în scrisoare (care mi-a făcut mare plăcere că venea din partea unui "LĂZĂRIȘT") este vorba și de o hipertensiune arterială stadiul III și de o arterită. Înainte de a începe tratamentul vă așteptăm pe la noi pentru OSCILOMETRIE. De asemeni vă rog să vă aduceți aminte de fostul dv. coleg CRISTIAN POPIȘTEANU, dacă doriți să ne furnizați din amintirile pe care le aveți câteva date din care să putem întocmi un portret negativ al acestui "mare istoric" nerușinat.
Domnul GRECU P. PETRU, de 68 de ani, din Foltești - Galați, handicapat, dorește să știe cum poate obține un scaun cu rotile dar să nu fie cu acționare manuală. După câte știm, există cărucioare pentru invalizi cu baterii (acumulatori)-care se încarcă de la rețea. Pentru obținerea acestui tip

de cărucior trebuie să ne prezentați o documentare amănunțită, privind în primul rând diagnosticul dvs. stabilit de neurolog. Apoi îl vom depune la fosta întreprindere PIROGOV (lângă noi, pe str. Negustori) și în termenele stabilite vă vom comunica rezultatul. Pentru durerile care le aveți folosiți PADUTEN - 3 pe zi în cură de 10 zile pe lună, iar pentru circulația periferică XANTINOL NICOTINAT - 3 pe zi, 20 de zile pe lună (alternativ).
Domnului DINU V. IOAN, de 70 de ani, din sect. 6, București, îi răspundem următoarele: pentru faptul că sunteți slab vă recomandăm 6 fiole de DECANOFORT, 1 la 10 zile, pentru dischinezie biliară, 3 HEPATO-BILURI după mese, și pentru faptul că aveți stomacul rezecat este bine să vă corectați hiperaciditatea prin 4-5 tablete de GELUSIL LAC, supte după mese.

Doamna BADEA IRINA, de 41 de ani, vă rugăm să poștiți pe la noi să vă facem intrarea la Chirurgie Colțea, la dl conf. dr. Nae Constantinescu.
Domnului POPA NICULAE, de 82 de ani, din sect. 6, București, îi recomandăm pentru insomnie 2 tablete DIAZEPAM 0.010 seara la culcare.

Vă facem cunoscut pe această cale că telefonul de la cabinetul medical al PNȚCD s-a schimbat; noul număr este 614.32.64.
Dr. George Calalb

Dreptatea

Secretar general de redacție: MIRCEA VLAD
Sefi de departament: DAN BĂNICĂ: informații; OVIDIU PATRAȘCANU: politic; ȘTEFAN CALIGĂ: internațional; IOAN FRANCU: sport; DANA POPESCU: social
Fotoreporter: PETER GHEORGHE
Grafică și machetare: ROXANA BURCESCU
Secretar de redacție: LUMINIȚA PARĂ
Financiar-contabilitate: ECATERINA BUCĂ
Juridic: GHEORGHE POPESCU
Documentare: CONSTANTIN CEACU
Difuzare: GHEORGHE DUMITRU, DRAGOS CEACU
Secretariat: GEORGIANA MIJA
Curier: LUMINIȚA DAMIAN
Corespondenți speciali: SUA: SILVIA DUTCHEVICI
SUA și Canada: ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL
Geneva, München: STELIAN IONESCU
Bruxelles: COSMIN BROASCA
Corespondenți teritoriali: SORIN GRECU - Cluj; VIRGIL COSMA - Iași
RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
NICU VRANCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Brașov
MALIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILCA - Alba
IONEL BOTEA - Caraș-Severin
OCTAVIAN MOCANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
ADRIAN SIMEANU - Argeș
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN POPESCU - Prahova
MIHAI BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
SERGIU PARCUTIU - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiș
VICTOR PIETREANU - Teleorman
FLORIN CUCUREZANU - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea
Redacția și administrația
Calea Victoriei nr.133, et. 2
Tel. 650 41 25
Fax. 650 64 44
70 179 - București - sector 1
Cont. virament nr. 4510501106
B.C.R. filiala S.M.B.

Tehnoredactare computerizată: RL-Info Teams
Șefi tură calculator: Violeta Sulica, Mihnea Rado
Tipar executat de tipografia:

România liberă

COMUNICAT

Organizația Muncitorească Centrală a PNȚCD anunță membrii și simpatizanții săi că în cadrul lunii decembrie a.c. în zilele de joi 2-9-16.XII.93 la ora 17, la sediul central din corpul B, etaj I, Bd. Carol I nr. 34, se vor ține conferințe în spiritul doctrinei și programului partidului nostru, după cum urmează:
- Joi, 2.XII.1993, ora 17-19 va conferința de la IULIAN CREȚU - viceprimar al Capitalei, pe tema: "PROBLEME ADMINISTRATIVE ÎN VIZIUNEA PNȚCD."
- Joi 9.XII.1993, ora 17-19 va conferința de la av. TOMA IOSIF POPESCU - reprezentant al PNȚCD în Polonia, Cehoslovacia și Finlanda, pe tema: "EVENIMENTE IMPORTANTE DIN ACTIVITATEA PNȚCD ÎNAINTE DE RĂZBOI ȘI DUPĂ RĂZBOI."
- Joi 16.XII.1993 va conferința de la GEORGE CALALB - șeful serviciului medical central PNȚCD pe tema: "PROBLEME ACTUALE ALE ASISTENȚEI MEDICALE ÎN PROGRAM DE IARNĂ 1993-1994"
Menționăm că datorită sărbătorilor tradiționale creștinești, până în ziua de joi, 13 ianuarie 1994 conferințele Organizației Muncitorești se amână.
Prin acest comunicat reamintim invitația către filialele muncitorești din cadrul Organizației Județene PNȚCD să-și țină ședințele săptămânale joi, între 17-19, aceasta pentru a se continua activitatea Organizației Muncitorești Centrale și a se stabili programul de activitate în anul următor.
Secretar general, Vlad Rado

SENAT

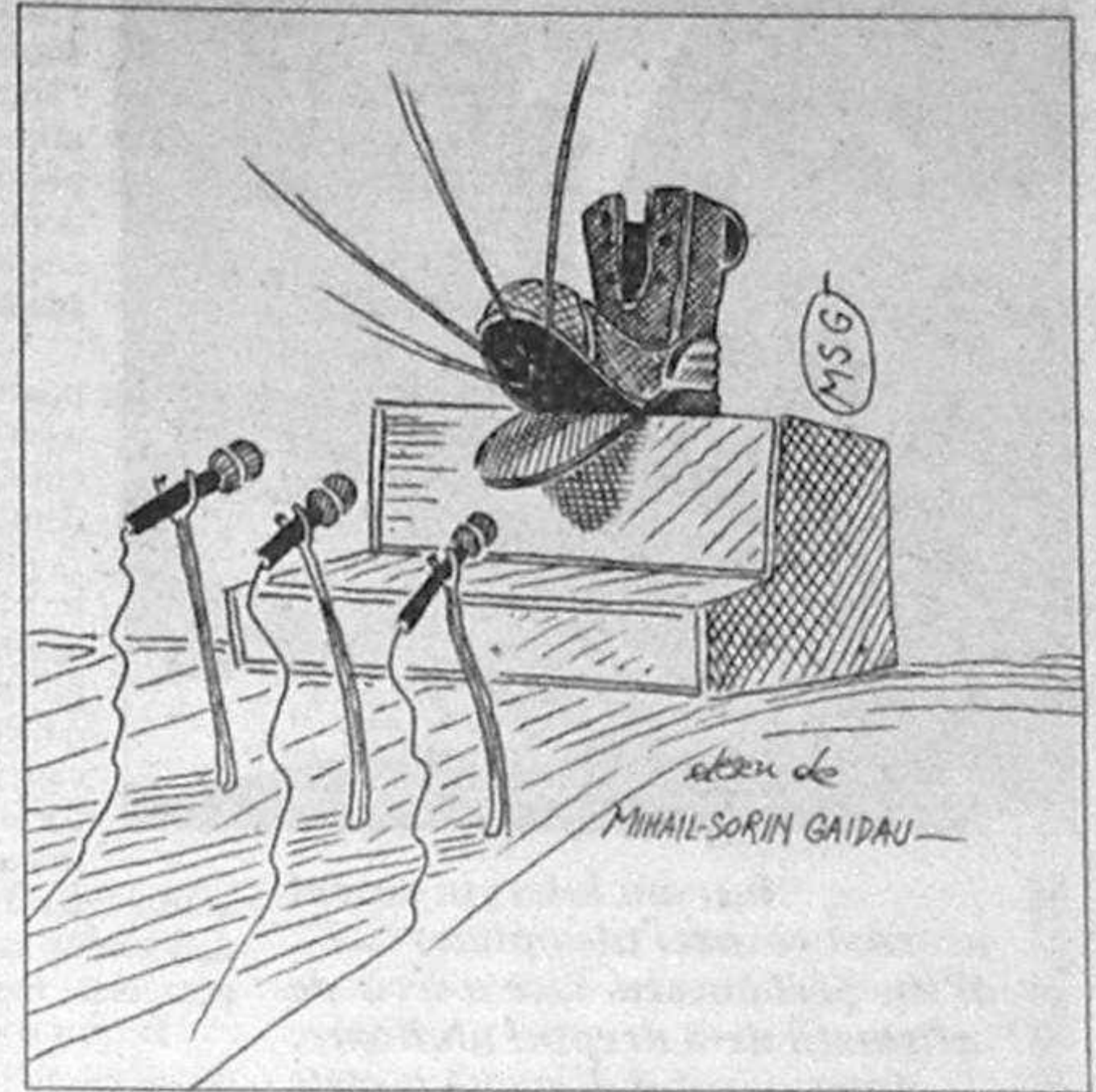
...lună ne sărbătorim un an de guvernare Văcăroiu! Luni, 22 noiembrie a.c., în timp ce la Palatul Victoria primul-ministru își jubila propria sărbătoare, declarând că tot ceea ce face guvernul este denigrat de către Parlament, iar "lupta pentru putere din Parlament a dus la o mare pierdere de timp", în sala Omnia a Senatului Românii, senatorul Ion Aurel Stoica a făcut o declarație "față de declarațiile arogante ale premierului referitoare la forul legislativ". Parlamentarii s-au simțit umiliți nu numai de dl Văcăroiu, ci și de membrii senatului, prin afirmațiile făcute cu prilejul mitingurilor și ca atare dl Radu Baltazar, senator P.D., a propus învătarea medicamentelor la câteva ședințe ale Senatului pentru ca acestora să se convingă cât muncesc senatorii. Astfel a început săptămâna de lucru a Senatului. Pe lângă cele două luări de cuvânt, s-a făcut zarvă mare în problema impunerii lui Ceaușescu. S-a speculat ideea, arhicunoscută de aproape fiecare dintre noi, că Iliescu a dorit moartea soților Ceaușescu. Senatorul Sergiu Nicolaescu, a fost foarte ferm și vehement mărturisind că președintele Iliescu a fost unul dintre cei care s-au împotrivit acestei morți. Și pentru ca tabloul să fie complet, senatorul C.V. Tudor și-a adus aminte de toate binefacerile cuplului Ceaușescu: de anul "glorios" 1968, de construcțiile maiestuoase și "de construirea metroului bucureștean care, nu l-a fâurit nici Alexandru Ioan Cuza, nici Carol I, nici Ferdinand, nici Gheorghe Gheorghiu-Dej, ci marele «patriot» Nicolae Ceaușescu". În ultima oră a zilei de luni, s-a votat, în sfârșit, legea privind participarea României la construirea Combinatului minier de îmbogățire a minerurilor acide cu conținut de fier de la Krivoi-Rog Ucraina. Concluzia: "Pentru terminarea lucrărilor ce revin părții române, la construirea acestui

Puncte de vedere

Combinat se estimează un necesar de fonduri în sumă de 200 miliarde de lei, iar finanțarea cheltuielilor se va asigura de la bugetul de stat." Fulminantele articole 205, 206 și 239 din Codul Penal, au fost, în această săptămână, în atenția Senatului. Astfel, senatorul Gyorgy Frunda a cerut rediscutarea celor trei articole care vizează direct jurnaliștii. De aceeași parte au fost și senatorii Ion Aurel Stoica (PD), Alexandru Paleologu (PAC), Mariana Teju (PL'93), Ion Paul Popescu și Nistor Bădiceanu (PNȚCD). De altă părere încă, senatorul Petre Dan Lazăr (PUNR) s-a întrebat nedumerit "care sunt criteriile după care unii ziariști sunt acreditați la Senat, iar alții nu" și a propus cu nonșalanță ca "jurnaliștii acreditați la ședințele Senatului să fie examinați de Comisia de Cultură și mass-media". Atunci, ne putem întreba și noi dacă, pentru a fi senator nu este nevoie oare și de puțin bun simț? Valer Suian (PUNR), senatorul cu multe studii în drept, ne-a explicat că este imposibilă rediscutarea acestor articole. "Atunci de ce nu întrebăm și tâlharii și, recidiviștii sau violatorii, dacă le convin sau nu pedepsele aplicate?" a spus domnia sa. Astfel, ne putem simți onorați de această alăturare dintre jurnaliști și tâlharii! Miercuri, 24 noiembrie, liderii partidelor politice au fost invitați la Palatul Cotroceni pentru a discuta problema sărbătorii de la Alba Iulia. Acest "eveniment" a fost subiectul ultimei ședințe a Senatului. Senatorul PDSR, Vasile Văcaru, a deschis seria "replicilor parlamentare": "Opoziția a făcut o mare greșală neparticipând la dialogul cu președintele Iliescu. Acest fapt este o încălcare a Constituției. De la a pune în balanță vizita unui cetățean străin sau așa-zis român (n.n. M.S. Regele Mihai) și Constituție mi se pare o jignire adusă țării..." a spus dl Văcaru. Senatorul PAC, Alexandru Paleologu, a replicat prompt: "Absența de la această întrevvedere a fost o atitudine normală, proprie oricărei democrații. Nu noi am încălcat Constituția, ci însuși Guvernul României, în momentul în care a declarat că Regele Mihai nu este cetățean român. Amintiți-vă art.5 din Constituție: «cetățenia română nu poate fi retrasă aceuia care a dobândit-o prin naștere»". Senatorul Ion Alexandru (PNȚCD) a dat tuturor o lecție

de patriotism și îngăduință față de semenii: "Ne va judeca istoria fiindcă trecem pe lângă marile evenimente fără să facem un pas... Regele nostru a fost uns de Dumnezeu și nu-l putem înlătura noi, după bunul plac..."; a conchis domnia sa. Cu toate că cele 26 de luări de cuvânt au fost destul de convingătoare, ele nu au schimbat cu nimic situația. La Alba Iulia vor fi prezenți doar reprezentanții puterii, și le vor vorbi celor care i-au votat. Dacă în 1990 oamenii au fost prezenți în număr foarte mare, ne întrebăm câți vor veni acum? Sau poate, din nou, vor fi aduși pe bază de tabele și semnătură! Experiența comunistă va ajuta puterea să găsească o soluție!

Dana Popescu

PARTIDELE DE OPOZIȚIE VOR MAI PARTICIPA LA ȘEDINȚA FESTIVĂ A PARLAMENTULUI?

Anunțul Convenției Democratice nu precizează acest lucru

"Nu vom participa la sărbătorile de la 1 Decembrie de la Alba Iulia alături de cei care vor să confişte istoria României în interes propriu", a declarat dl Corneliu Coposu după refuzul președintelui Iliescu de a primi delegația Convenției Democratice. Iritarea evidentă a dlui Iliescu în legătură cu poziția intransigentă a opoziției și refuzul său de a dialoga cu fostul concurent la alegerile prezidențiale - Emil

Constantinescu, președintele Convenției - a fost apreciată joi de parlamentarii opoziției ca "o imitare palidă a acțiunilor de forță ale președintelui Elțin". Deosebirea e că executivul de la Moscova s-a aflat în conflict cu un parlament comunist, în vreme ce la București președintele se sprijină el însuși pe o majoritate neocomunistă, a precizat dl Horia Rusu, lider al Partidului Liberal-93. (Andreea Pascu)

"AL DOILEA EXIL AL REGELUI MIHAI"

DI Adrian Năstase a propus o interdicție de 10-15 ani pentru intrarea regelui în țară

În buna tradiție a decretului lui Petru Groza din 1948, președintele partidului de guvernământ a anunțat intenția de a propune Parlamentului o interdicție de 10-15 ani la călătoriile particulare ale Regelui Mihai în România. "Cinismul acestei măsurii - a comentat joi dimineață deputatul ecologist Mihai Nica - este că ea vine după un prim exil de 46 de ani dictat de comuniști și este adresată unui om în vârstă de peste 70 de ani, care nu mai reprezintă un pericol pentru instituțiile republicane create acum o jumătate de secol în România" (Mihai Pop)

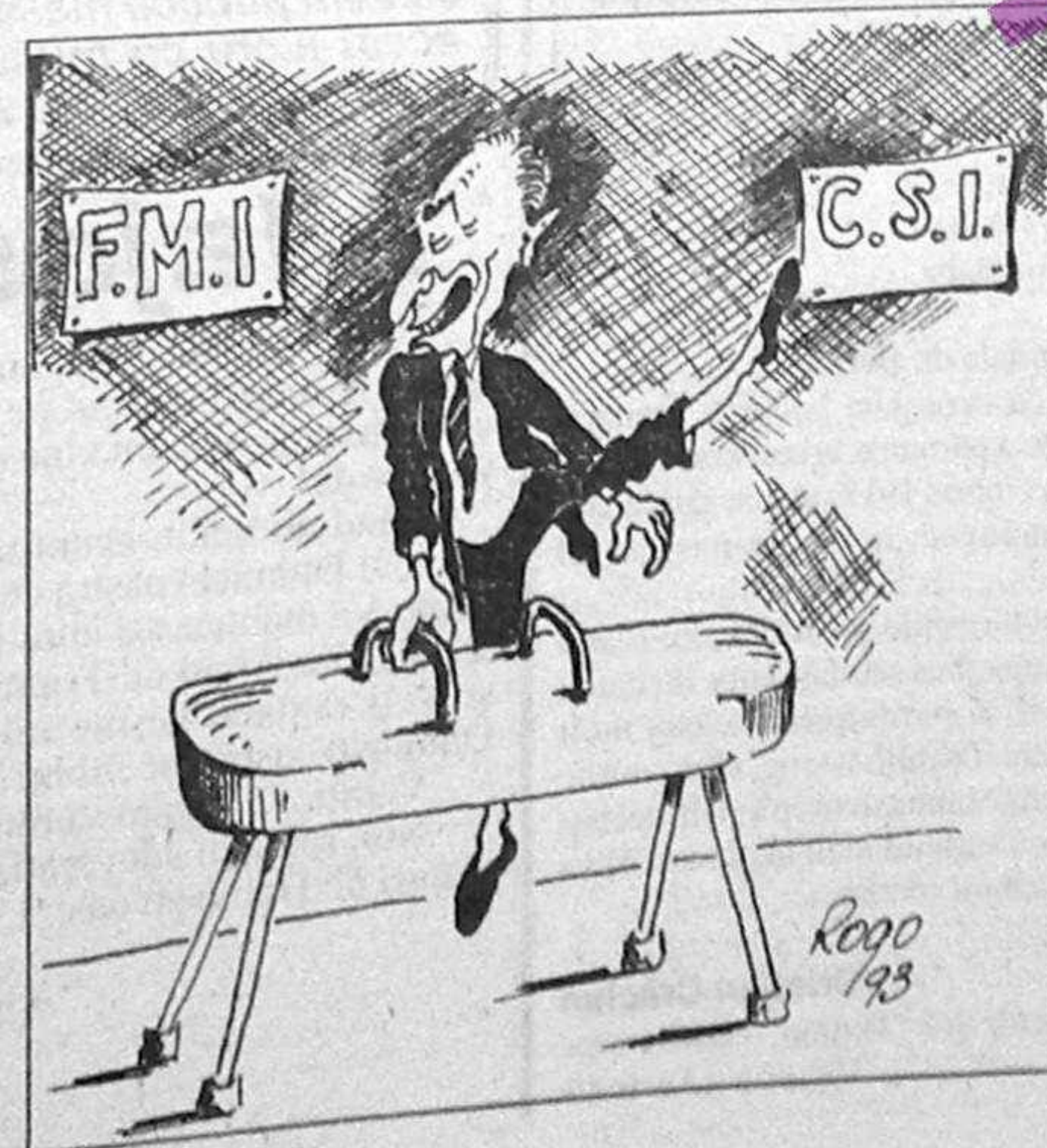
CAMERĂ

● Camera Deputaților și-a început programul de săptămâna trecută prin continuarea discuțiilor legate de legea privind instituirea ajutorului pentru categoriile cele mai defavorizate ale populației, în sumă de 5.000 lei. Sigur, situația financiară dezastruoasă a unor categorii de oameni impune acordarea ajutorului, însă ceea ce a determinat majoritatea grupului parlamentar PNȚCD să aibă o atitudine reținută a fost faptul că legea, deși se numește Legea pentru ajutorare, include în corpul ei instituirea unei taxe pe ieșirea din țară a persoanelor fizice. Această taxă nu este corelată cu acoperirea sumelor cheltuite pentru ajutorare, care se acordă, de altfel, pe o perioadă de numai șase luni. S-a ajuns, astfel, în situația în care legea în discuție a devenit un paravan pentru instituirea unei taxe. Mai mult decât atât, această taxă va fi indexată. Iar dacă sumele strânse prin introducerea taxei vor fi mai mari decât cele acordate ca ajutoare se va ajunge la situația în care diferența de bani să nu-și aibă precizată destinația. În mod necesar va fi implicat din nou Parlamentul - prin elaborarea unei noi legi sau a unui amendament - sau Guvernul - prin emiterea de hotărâri guvernamentale.

● O altă lege dezbătută și adoptată a fost cea a sponsorizării. Parlamentarii opoziției, în marea lor majoritate, au fost de acord că această lege a fost prost alcătuită și că, oricum, nu-și va putea dovedi eficiența în viitorul apropiat. Și aceasta în primul rând pentru că guvernul - care din cauza proastei administrări este într-o criză de bani perpetuă - nu va fi de acord să piardă bani de la buget în folosul celor sponsorizați. Mecanismul este de altfel destul de simplu: suma acordată ca sponsorizare se scade din impozitul anual al sponsorului. Cât despre cota de

sponsorizare (banii ce pot fi acordați de firme) ea este precizată în legea bugetului anual. Deputații din opoziție au fost de acord că ar fi trebuit găsite alte criterii pentru impunerea acestei cote - de exemplu departajarea după profit - și totodată ar fi trebuit să se țină seama că nu toate firmele vor fi interesate să sponsorizeze în condițiile în care se interzice a se face reclamă sponsorilor.

● Foarte animate au fost discuțiile pe marginea declarațiilor făcute de dl Ion Iliescu și de președinții partidelor coaliției guvernamentale referitoare la ziua de 1 Decembrie și la oportunitatea venirii în țară a M.S. Regele Mihai I al României. Dar acestea s-au consumat rapid, creând o stare de iritare în băncile opoziției. Dl Victor Boștinaru, reprezentantul PD (FSN) ne-a mărturisit că

modul în care s-au abordat problemele i-au lăsat "un gust amar înainte de toate. Pentru că refuzul dialogului și refuzul normalității a făcut ca, de ziua națională, România să fie încă o dată o țară care afișează imaginea unei dezbinări tot mai accentuate". Dl Constantin Duda Ionescu PNȚCD: "Puterea actuală a personalizat prin Regele Mihai diferența dintre o democrație reală și una originală. Problema a fost abordată de către liderii politici prezenți la Cotroceni într-o manieră total deplasată. Puterea nu vrea să respecte Constituția pe care ea a făcut-o și a aprobat-o, potrivit căreia orice cetățean român are dreptul să intre în țară fără a-și face probleme în legătură cu vizele". Dl deputat UDMR Márton Árpád a apreciat: "Părerea mea personală este că ceea ce s-a întâmplat la Cotroceni a fost o ofensă clară la adresa pluralismului și a statului de drept. Declarațiile de la președinție au semănat foarte mult cu cele premergătoare evenimentelor ce s-au succedat după 1945"

După iritarea din timpul discuțiilor, în Camera s-a instalat apatia, poate și prin plecarea a numeroși deputați. În aceste condiții s-a trecut la dezbateri asupra ordonanțelor cu numerele 17 (referitoare la taxele în învățământul superior de stat), 24 (referitoare la taxele pentru servicii consulare) și 26 (referitoare la taxele pe avizele și certificatele pentru construcții), din Proiectul de lege referitor la ordonanțele emise de Guvernul României și asupra Proiectului de lege privind datoria publică.

La sfârșitul lucrărilor președintele Camerei Deputaților, dl Adrian Năstase, a anunțat că zilele consemnate de către deputați cu sărbătorirea zilei naționale vor fi recuperate în cursul săptămânii următoare, în zilele de vineri.

S-a scurs, iată, o săptămână parlamentară în care s-au votat două legi, e drept, destul de importante. Una dintre ele însă a ajuns a se constitui într-un paravan pentru o nouă metodă de a băga mâna în buzunarul omului de rând, alta, potrivit specialiștilor care, e drept, au anticipat mișcările guvernului, se va dovedi în practică foarte puțin eficientă.

Ovidiu Pătrășcanu

Confuzii periculoase

Confuzie sau necunoaștere

Iar dacă este confuzie, ea - încercând firește să-l înțelegem pe autor - ar putea proveni din două surse: a) se confundă "economia socialistă de piață" cu "economia socialistă de piață" (sau, pe scurt, "socialismul de piață") propus de chinezi; b) în ultimul timp, forțe politice care nu au nici o legătură cu democrația creștină (PSM, PDSR) susțin ideea "economiei sociale de piață".

Am notat cu alte prilejuri ce haz poartă în sine asemenea abordări și ușurătatea cu care forțe socialist-colectiviste se mișcă prin conceptele democrat-creștine, străine lor.

Am propus cu aceste prilejuri să le oferim o bibliografie selectivă acestor "sustinători" ai unor concepte pe care nu le stăpânesc. Ar trebui să o facem acum și eu dl **Ilie Șerbănescu**, care în dorința sa de a ataca asemenea forțe, printr-o confuzie bazată pe necunoaștere (și acordăm circumstanțe atenuante și o considerăm a nu fi deliberată) sare peste cal, făcând afirmațiile prezentate mai sus.

Pentru o informare sumară - câteva teze esențiale ale conceptului. Dar "22" fiind o revistă și nu o publicație de specialitate, ne limităm doar să le propunem spre lectură lucrarea lui **Rafael Caldera** despre democrația creștină (apărută în *limba română*).

Pentru o informare sumară, iată câteva teze esențiale ale "economiei sociale de piață":

Democrația creștină, prin acest concept, susține ca teză inacceptarea nu numai a unui rol majoritar al statului în calitate de conducător și administrator economic, ci, cu atât mai mult concentrarea puterii economice în mâinile acestuia, cum susțin social-democrații și, respectiv, socialismul colectivizat. Pe de altă parte, nu se poate accepta nici modelul concentrării puterii și bogăției în mâinile unui grup restrâns de "reușiți în viață", de "îmbogățiți", model specific ideologiei liberale.

De fapt, în paranteză fie spus, în confuzia ideologică ce domnește pe scena politică românească actuală, nu este de mirare că cele mai multe dintre conceptele și noțiunile ideologice și doctrinare sunt prinse din "zbor" cu un entuziasm debordant și, așa zice, cu o seninătate demnă de cauze mai bune: avem astfel un neoliberalism care nu este decât o înglobare vastă de idei, noțiuni, concepte care nu ar avea nici o legătură cu doctrina liberalismului economic, avem economie socială de piață susținută de forțe politice cu gândire colectivizat-estatistă; avem social democrație liberală.

Fundamentele esențiale ale democrației creștine

Dar să revenim la problema noastră. După cum ar trebui să se știe, democrația creștină are două fundamente esențiale, teoretice și practice: personalismul și subsidiaritatea.

Personalismul - prin care democrația creștină se delimitează net de colectivismul socialist și individualismul liberal - implică pe plan economic și social faptul că orice politică economică nu poate ignora dreptatea socială (ceea ce ar duce de fapt la insucces economic) iar o politică socială ce nu are în vedere individul, ca **persoană**, distruge binele economic.

Libertatea și responsabilitatea performanță (individuală sau nu) dar și dreptatea socială, concurență dar și solidaritate.

Subsidiaritatea, concept esențial al economiei sociale de piață, presupune și impune ca instanțele organizatorice superioare pot fi și sunt chemate să acționeze doar în cazul când cele inferioare nu sunt capabile să o facă, sau nu sunt pregătite (încă) să o facă.

Așadar, puterea de decizie pe plan economic și social o au în primul rând instituțiile organizatorice economice și sociale: (firme, asociații, cooperative, sindicate etc) "**inferioare**" și intermediare pe când cele superioare (stat, guvern) sunt chemate și obligate să acționeze doar ca **să ajute** aceste organisme să devină viabile și eficiente.

Așadar, în acest concept, statul **este numai unul din centrele** de decizie economică și socială și încă nu unul important.

Subsidiaritatea **nu este deci legată de putere, ci de ordinea vieții sociale**, prin ea se apară **organismul social de o birocrație parazită și uzurpatoare**, de un dirijism economic înabușitor, lăsând însă neştirbită capacitatea individului, ca **persoană**, de a acționa liber și responsabil singur sau într-un anumit grup.

Ce legătură au toate acestea cu forțele politice socialist-estatiste, sau cu caracterizarea dată de dl **Ilie Șerbănescu** ca economia socială de piață este o "**conomie comunistă**" vă lăsăm pe dvs. cititorii să răspundeți.

Situându-se nu între liberalismul individualist și socialismul colectivizat, ambele fiind materialist determinate, democrația creștină se plasează deasupra lor, tocmai prin dimensiunea sa spirituală și oricât ar părea de ciudat pentru mulți, morala acordată activității economice și politice, izvorâtă din valorile eterne al creștinismului.

Radu Vasile

Protest

Organizația Muncitorească Centrală a PNȚCD protestează împotriva tendinței puterii de a transforma în capital politic propriu sărbătoarea sfântă a tuturor românilor, care este aniversarea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, ratând încă o dată într-o manieră sfidătoare și arogantă prilejul unei adevărate reconcilierii naționale.

Președinte
Ion Lambru

Secretar general
Vlad Roșca

Mesaj de solidaritate

Organizația Județeană PNȚCD Suceava își exprimă totalul acord față de poziția președinte Corneliu Coposu, privind punctul de vedere al partidului nostru referitor la participarea Majestății Sale Regele Mihai la sărbătorirea Marii Uniri de la 1 Decembrie. Unirea a fost înfăptuită de Regele Ferdinand și partidele istorice împreună cu poporul.

Dintotdeauna documentele istorice arată că partidele de stânga, comuniste, au sprijinit actul Unirii și, în cei peste 45 ani de comunism, nu au sărbătorit acest eveniment.

Sprijinim propunerea dlui Corneliu Coposu ca partidele din Convenția Democratică să sărbătorească acest mare eveniment în alt oraș, în cazul în care nu permite Majestății Sale Regele Mihai Regele tuturor românilor, să participe la sărbătoarea de la Alba Iulia.

Comitetul Județean PNȚCD Suceava

Comunicat

Organizația de tineret a PNȚCD urmărește cu îngrijorare modul în care puterea cripto-comunistă încearcă să confişte sărbătoarea Marii Uniri de la 1 Decembrie, sărbătoare a întregii națiuni.

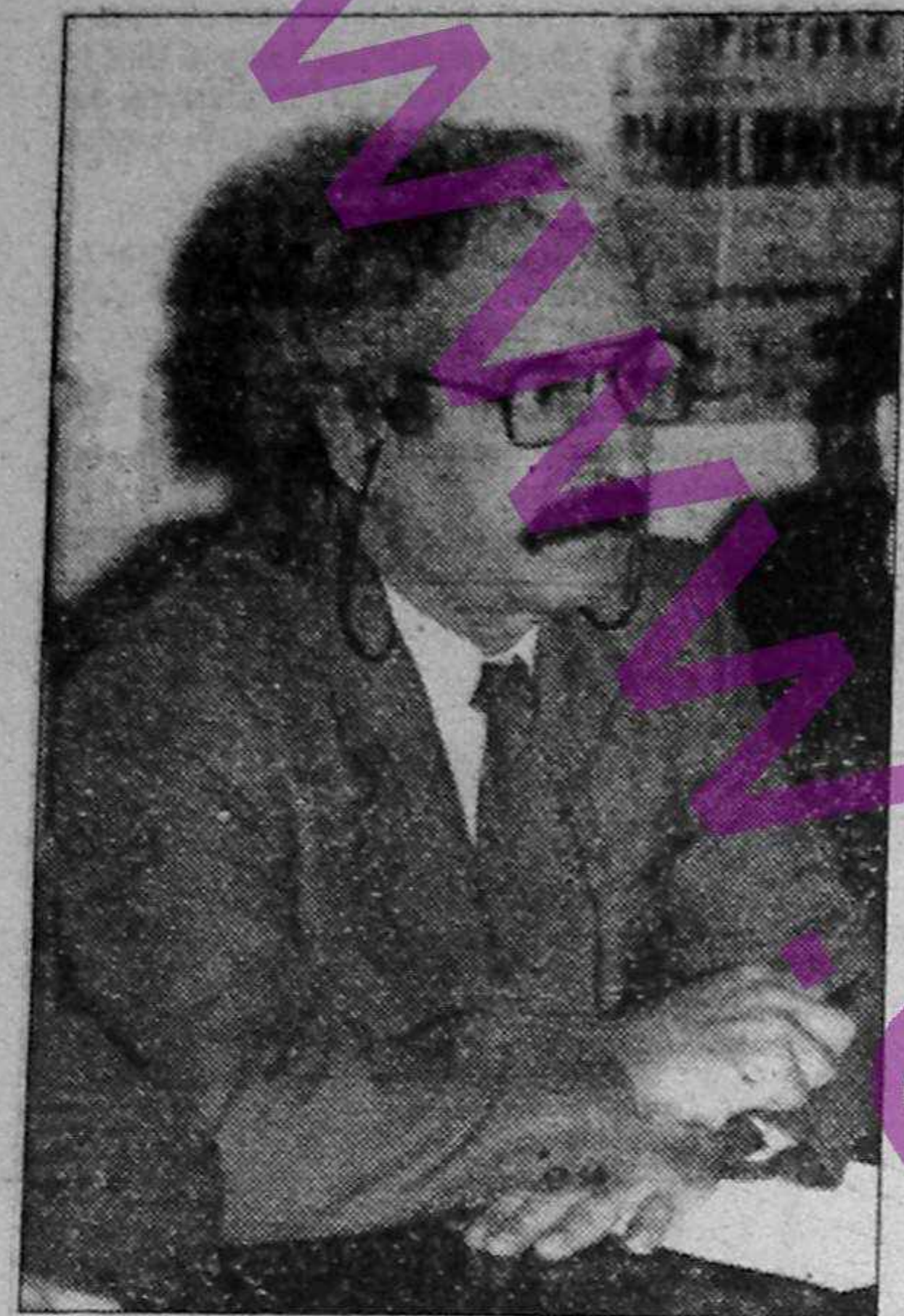
Constatăm că de la această aniversare se încearcă eliminarea Soveranului legitim, simbolul idealului național, precum și partidelor politice făuritoare a Unirii.

Puterea eludează astfel: deliberează prevederi constituționale actuale.

În aceste condiții, Organizația de Tineret a PNȚCD înțelege să se facă purtătoare de cuvânt a tinerilor Români și protestează împotriva acestei proceduri.

Considerăm că se atentează la **TRADIȚIA și ISTORIA** națională și cerem președintelui și guvernului să revină asupra deciziilor luate abuziv.

Solicităm domnului **Ion ILIESCU** prezinte public scuze pentru afirmații false, făcute în cursul zilei de 24 noiembrie 1993.

Într-un interviu recent acordat revistei (de opinie) "22", dl Ilie Șerbănescu face o serie de afirmații de-a dreptul uluitoare.

Intervievatul dezvoltă o serie de idei privind felurite aspecte ale stării economice actuale din țară. Printre altele, se ocupă și de conceptul economiei sociale de piață, căruia, nu ne dăm seama de ce, îi acordă un loc important.

Nu ne dăm seama pentru că acesta este un concept creștin-democrat și nu credem că interviuatul are vreo înclinație spre o asemenea ideologie.

Dar iată ce declară dl Șerbănescu:

"Economia socială de piață este doar un alt nume, o variantă nouă a modelului comunist de economie"; sau este o "perestroikă de piață, gorbaciovistă"; sau "atât economia de piață, cât și economia socială de piață, sau, hai să le spunem pe nume - se îndeamnă cu entuziasm dl Ilie Șerbănescu - atât economia capitalistă, cât și economia socialistă" (!).

La început am crezut că nu înțeleg bine limba română, apoi am crezut că este o greșeală tipografică, numai că ele sunt prea multe. În fine, am ajuns în fața unei alternative: necunoaștere sau confuzie, iar confuzia este deliberată sau nu? Dacă este necunoaștere, totul poate fi în regulă, deși, evident, nu ar mai fi fost nevoie de atâtea rânduri analitice.

În urma vizitei oficiale din septembrie 1993 în Australia, făcând parte din delegația română la Conferința Uniunii Interparlamentare, deputatul PNȚCD de Alba, Ion Berciu, a transmis câteva invitații pentru participare la manifestările de la "1 Decembrie" unor personalități ale diasporei. Publicăm două dintre mesajele primite:

Domnul dr. Ion Berciu 11 Noiembrie 1993
Deputat PNȚCD
Alba Iulia Jud. Alba
România

Stimate Doamnă dr. Berciu,

Vă rugăm să primiți pe această cale mulțumirile mele pentru onoarea ce mi-ați făcut-o invitându-mă să particip la marea sărbătoare a poporului român de la 1 Decembrie, ziua făuririi României Mari.

Din păcate, activitatea mea profesională foarte intensă, în această perioadă a anului, nu-mi oferă răgazul necesar pentru a fi prezent la Alba Iulia, alături de românii de pretutindeni.

Vă mulțumesc, încă o dată, pentru că v-ați gândit la mine și, dorind ca a 75-a aniversare a înfăptuirii României Mari să fie o mare reușită a întregului neam românesc, vă mărturisesc că voi fi, de aici, din foarte îndepărtata Australia, cu inima și sufletul alături de frații mei din țară.

Cu deosebită stimă,
Gheorghe Pană

Coordonator Grupul Român Radio 3 ZZZ
Melbourne - Victoria - Australia

Domnul dr. Ion Berciu 8 Noiembrie 1993
Deputat PNȚCD - Alba
Alba Iulia - județul Alba

Stimate Domnule dr. Berciu,

Am primit, cu deosebită bucurie, invitația dumneavoastră de a participa la aniversarea a 75 de ani de la 1 Decembrie 1918, marea sărbătoare a neamului românesc, actul de naștere al României Mari.

Din păcate, obligațiile profesionale, foarte stringente, mă împiedică să dau curs invitației dumneavoastră și să particip la această mult așteptată aniversare. Primiți, vă rog, mulțumirile mele pentru invitația dumneavoastră și, în același timp, asigurarea că sufletul meu în această zi va fi alături de tot neamul românesc.

Cristian Crăciun

Redactor Șef "Timpul" - Melbourne
Victoria - Australia

Di Stan Turcin, deși om în vârstă, a înfruntat rigorile iernii venind la redacție hotărât fiind să nu plece înainte de a ne smulge promisiunea că vom publica mesajul domniei sale către M.S. Regele Mihai. Facem acest lucru cu multă plăcere și mai ales cu bucurie având în față noastră un om care simte și gândește ca un adevărat român.

Majestate,

Vă rog să nu fiți supărat pe noi, români, și să veniți în țară. Sunteți fiu al acestui neam (născut și crescut pe aceste plaiuri) și pe care, în calitate de Rege, l-ați slujit și vă iubește!

Când ați venit, acum un an, ați văzut cum vă primește poporul. Noi nu uităm bunicul Dumneavoastră conducea țara atunci când s-a făcut întregirea României Mari. Să nu Vă mănească atitudinea față de Dumneavoastră a puterilor zilei, deoarece se duc, dar Arcul de Triumf și Alba Iulia rămân. Au fost Mare Voievod de Alba Iulia și Veți rămâne veșnic un mare voievod în gândurile noastre ale celor care, ca Dumneavoastră, ne iubim Țara.

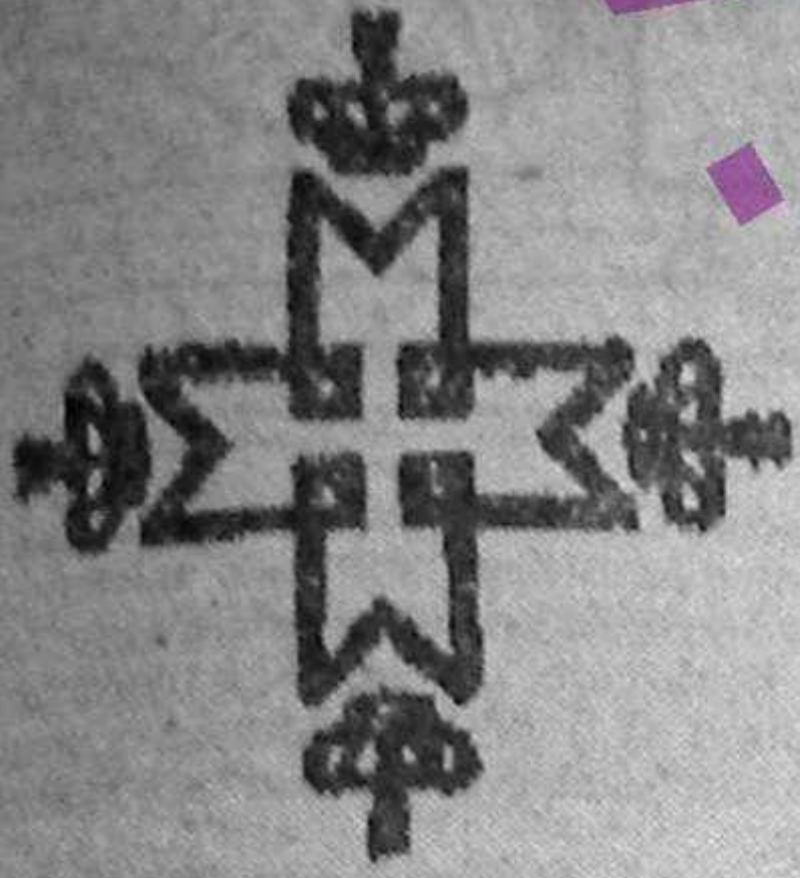
Veniți, vă rugăm să rămâneți, fiindcă este și țara Dumneavoastră ca și a noastră. Noi, românii adevărați, suntem bucuroși să veniți acasă și să nu vă fie frică, stăruind alături de Dumneavoastră, vă vom păzi.

Să trăiți, Majestate, și vă așteptăm cu mare nădejde.

Turcin Ștefan
Str. Pravăț, nr. 6, ap. 103, sector 4
București

Mesajul Majestății Sale Regele Mihai I al României cu ocazia împlinirii a 75 de ani de la Marea Unire

1 Decembrie 1918 - 1 Decembrie 1993

Români,

În ziua de 9 Noiembrie trecut, M'am adresat fiecăruia dintre voi. V'am anunțat atunci hotărârea Mea de a veni să mă alătur Românilor pe pământul Patriei noastre pentru a celebra împreună a 75-a aniversare a marelui noastre Uniri.

1918 a fost momentul în care toți Români, într-un același elan de unitate națională au creat România modernă și prosperă, și independentă, care și-a cucerit locul său printre națiunile mari și bogate ale Europei. Cu toate suferințele, conducătorii politici, poporul, biserica noastră și glorioasa noastră armată sub conducerea bunicului Meu, Regele Ferdinand, împărțeau toți aceeași speranță. Totuși astăzi o mizerie intolerabilă zdrobeste pe cea mai mare parte dintre voi.

După patru ani de la Revoluție, mensele speranțe pe care fiecare dintre voi le nutrea pentru viitorul familiei sale și al Țării nu s'au realizat. vedeți cu toții în jurul vostru foamea, lipsurile, frigul, corupția; iar toate acestea, în ciuda bunăvoinței, a muncii și răbdării voastre.

Ca și voi toți. Eu știu - și v'am spus-o adesea - că uniunea și reconcilierea dintre toți românii, constituiesc condiția indispensabilă pentru a salva Țara noastră din mizeria actuală. Patria noastră are nevoie de toți fiii ei. Acesta este singurul mijloc pentru a evita desnădejdea și ruina.

1 Decembrie oferea fiecăruia la Alba Iulia ocazia unică de a realiza această uniune și reconciliere națională. Această aniversare trebuia să fie un prilej de reînnoire cu tradiția noastră istorică. În mândria sa patriotică, fiecare Român trebuie să poată întinde mâna celorlalți Români, frățește și fără gânduri ascunse. Acesta era scopul pentru care, înpre bielele tuturor, fiecare trebuia să facă un efort deosebit.

Din păcate, ca și în anii comunismului absolut, toate mijloacele au fost din nou întrebuintate pentru a mă împiedica să vin în Țară. Din ziare, prin radio și televiziune, cunoașteți cu toții cum a fost interzisă prezența Mea printre voi. Sunteți deci martori. Iar mâine veți putea judeca cu toții.

Fiecare dintre voi va trage

propria sa concluzie asupra acestui refuz care depășește persoana Mea și se adresează direct poporului și în special sutelor de mii de Români și Românce care au înfruntat toate obstacolele pentru a mă întâmpina cu ocazia Sărbătorilor de Paște din 1992.

Regret, gândindu-mă la viitorul Țării noastre, ca cei care o conduc astăzi n'au reușit încă să părăsească obiceiurile din timpul dictaturii comuniste, pe când ocupau funcțiuni de mare răspundere publică. Azi, când noi vrem unirea, ei ne-au dezbinat. Tot azi, când noi dorim reconcilierea, lor le este teamă de noi.

În aceste împrejurări, îmi exprim din nou voința Mea neclintită de a face tot ce îmi stă în putere pentru a contribui la stabilitatea, la securitatea, la demnitatea tuturor Românilor, fără a respinge sau a condamna pe cineva.

Eu nu uit că în același fel ca pe Regele Ferdinand, bunicul Meu, istoria m'a chemat într-o perioadă tragică pentru patria noastră, să fiu comandantul vitezelor noastre ostiri. A fost cea mai mare onoare a vieții Mele. Împreună cu poporul, biserica și cu armata, noi am putut lupta și învinge pentru România.

Astăzi, Românii doresc să lase din mizerie și disperare. Noi trebuie să luptăm împreună pentru România încercând să ne unim în cugetul, în inimile și în acțiunile noastre.

România nu poate aparține numai unora, ea aparține tuturor. România nu va fi salvată doar de către unii, România va fi salvată de către toți. România nu poate fi prosperă numai pentru unii, ei va fi prosperă pentru toți.

Români, Dincolo de certuri, de teamă și de desnădejde. Mă rog să se realizeze marea reconciliere națională pentru care lupt de atâția ani. Noi trebuie să ne rugăm pentru toți compatrioții noștri care au murit pentru ca patria noastră să poată trăi liberă, glorioasă și prosperă printre celelalte națiuni.

Ne plecăm cu respect și grațitudine în fața eroilor din 1918 și acelora din Decembrie 1989. Ei trebuie să fie exemplul nostru de astăzi și inspirația noastră de mâine.

Miercuri, împreună cu Familia Mea, fiecare dintre voi va fi amintit în rugăciunile și gândurile mele odată cu toți cei pe care istoria îi obligă să trăiască despărțiți de noi.

Români, România vă aparține. Aveți încredere în ea. Aveți încredere în voi înșivă.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Mihai I

Scepticul incurabil

SPECTACOLE PENTRU ÎNZĂPEZIȚI

După ce, la Televiziune, intelectualii și-au luat, de-a lungul unor căltoase ceasuri, rămas bun de la interesul nostru, mânați din urmă nu cu toaiașul, ci cu o trestie, de către dl *Tatulici*, i-a venit rândul, într-un miez de noapte, reprezentantului categoriei imediat următoare, dlui *Nicolae Văcăroiu*, primul ministru al celui mai controversat cabinet, de la Revoluție (cea din '48!) încoace.

Am aflat astfel, din răspunsurile la necruțătoarele întrebări puse de inflexibilul inchiuzitor, că dl *Văcăroiu* preferă, în cantități foarte rezonabile, țuca vodcii, și țigările Kent celorlalte, informații cu atât mai prețioase cu cât mulți dintre noi împărțim aceleași gusturi și, poate, cu aceeași moderație, fie și din motive de altă natură. Strâns cu ușa, interviuatul a mai declarat că se găsește în bune relații cu soția sa și că, cel puțin deocamdată, n-are griji bănești, cu toate că funcția îl obligă la anumite cheltuieli protocolare de care noi, obișnuirii muritori, suntem, din fericire scutiți. Ba ne-a mai mărturisit primul ministru că în acel moment nu avea asupra-i un singur leu - ceea ce nu poate decât să-l onoreze, situându-l automat în elita bărbaților realști ce nu păstrează în buzunar obiecte lipsite de valoare.

Luat, în fine, din scurt, dl *Văcăroiu* a mai opinat că în lunile ce vin viața va fi în continuare grea, o surpriză pentru cei ce se așteptau ca, dimpotrivă, date fiind frumoasele rezultate obținute de guvern în domeniul producției industriale, nivelul de trai va crește fulgerător, să zicem pe măsura inflației. Dar, ne-a atras atenția victima resemnată a dlui *Tatulici*, altfel vor sta lucrurile mai încolo, la vară, când potrivit tradiției precum și buletinelor metereologice, are să fie bine și cald, cu siguranță. Și n-am avea nici un motiv să nu-l credem pe dl *Văcăroiu* dacă, stabilind un

termen totuși nu prea îndepărtat, ar fi avut în vedere un alt guvern decât cel condus de d-sa. Doar că, fără să punem gâtul pe butuc, înclinăm a crede, cum se spune, că actualul premier a gândit pentru cea de-a doua jumătate a anului viitor o formațiune guvernamentală tot cu *Nicolae Văcăroiu* în frunte. Ceea ce ridică mari semne de întrebare - și nu numai unui sceptic iremediabil!

Bincânțeleș, întâlnirea cu dl *Văcăroiu* a fost plăcut, dânsul arbora o fină cravată multicoloră, despărțindu-se, astfel, o dată mai mult, de defunctul dictator ale cărui de asemenea în unicitate cravate erau veșnic terne. Este dovada cea mai la vedere că lucrurile s-au schimbat cu totul în țara aceasta și că semnele unei oarecari neliniști, apăsări parcă, ce se citeau în culele frunții dlui *Tatulici* se datorau în exclusivitate eșecului întâmpinat în încercarea de a-l demola pe primul ministru. Cum însă orele se vedeau înaintate, o seamă de întrebări n-au mai fost puse - fie la ele acolo! - iar la întoarcerea acasă, oaspetele televiziunii, ce n-avea asupra-i o lețcaie și, bănuim nici bilete de autobuz a trebuit să ia în piept nămeții, lunecând pe polei, însă fără să cadă, căci îl sprijinea dl *Tatulici*. Asta în cazul în care n-au făcut rost de vreo "ocazie", să-i ducă la domiciliu în schimbul unei vorbe bune. Nota zece pentru dl *Tatulici*!

Vom observa, totuși, cum cu mai puțină regie, cei patru ursuleși (sau cinci?) ce stăteau poponeț pe fotoliile de la Cotroceni, ca reprezentând niște partide și gata să discute despre oportunitatea vizitei în țara sa a Majestății Sale Regelui Mihai, aveau un aer cu mult mai comic. Le mai lipseau șepcețele și câte o pipă. Pe estradă, mai sus, dresorul își mușca degetele.

Barbu Cioculescu

Către redacția săptămânalului DREPTATEA

Asociația Foștilor Deținuți Politici vă adresează rugămintea de a publica în ziarul dumneavoastră textul integral al Precizării anexate.

Această "Precizare" a fost transmisă conducerii Televiziunii Române, ca drept la replică - așa cum s-a convenit cu partea vătămăată (AFDPR).

Continuând însă practica cunoscută, textul a fost transmis în seara zilei de 20 noiembrie la Actualități, dar nu integral, așa cum avea obligația, ci într-o variantă "lucrată".

În felul acesta nu s-a făcut cunoscut opiniei publice că directorul așa-zisului Institut de studiere a totalitarismului se ocupă, printre altele, și cu traficul de influență, de data aceasta pe lângă domnul Paul Everac, care sub a sa semnătură a dispus transmiterea pe postul național, a unui așa-zis comunicat.

Comitet conducere A.F.D.P.R.
Președinte,
Constantin Ticu Dumitrescu

Precizare

Comitetul de Conducere al A.F.D.P.R. luând act de regretabila implicare a Televiziunii Române într-o problemă pur internă a uneia dintre cele 41 filiale ale Asociației, consideră că prin difuzarea în ziua de 18 noiembrie a.c. de către Departamentul Emisiunilor Informație pe postul național, a unui comunicat fals, nu s-a urmărit decât calomnierea în fața țării a A.F.D.P.R., cât și a președintelui său, domnul Constantin Ticu Dumitrescu, aducându-se astfel grave prejudicii prestigiului și unității noastre.

Totodată, ținem să precizăm că: - Toate hotărârile luate în ultimul timp privind respectarea valorilor democrației, a opririi alunecării unor filiale spre o anumită culoare politică, cum și a respectării legilor și statului nostru, au fost luate prin votul unanim al Comitetului de

conducere. - Pentru ca domnul Radu Ciuceanu, care a prezentat așa-zisul comunicat, să nu mai poată induce în eroare conducerea TVR și alte instituții, precizăm că domnia sa nu are nimic comun cu A.F.D.P.R., fiind exclus ca nedemn încă de la Congresul nostru din 1990, prin vot unanim.

- De asemenea, precizăm că noul președinte legal ales al Filialei București este domnul dr. Minea Paul, așa cum, de altfel am comunicat Televiziunii încă din 17.XI.a.c., orele 19.33 (Fax nr. 633.13.54). - Orice alte comunicate și intervenții de acest gen se declară nule și neavenite.

Comitetul de Conducere al A.F.D.P.R.,
Secretar, Ștefan Popa
20.XI.1993

TINERII ȘI REGIMUL ILIESCU

Se poate aprecia, fără teama de a greși, că cei mai fermi adversari ai comunismului au fost, după 1989, tinerii și (în special) tinerii intelectuali. Ei au însuflețit și au organizat demonstrațiile importante din 1990 și 1991; ei au votat - cu majoritate covârșitoare - pentru partidele democratice și în 1990 și în 1992; ei reprezintă și astăzi principala categorie a societății care se opune regimului cripto-comunist al lui Ion Iliescu. Mai mult, tinerii constituie un atu important al partidelor democratice și - în primul rând - al PNȚCD: un atu pentru că tineretul angajat politic în PNȚCD este dinamic, și competent, este loial propriului partid, este (nu în ultimul rând) și foarte numeros.

Este o datorie de ordin politic a tinerilor PNȚCD, dar și o consecință a mai dreptei judecăți din partea vârstei tinere, denunțarea fermă a politicii antinaționale pe care puterea bolșevică instaurată după 1989, o duce împotriva tinerilor din România. A devenit, de asemenea, un lucru comun să spunem că regimul Iliescu încearcă de patru ani să înghețe viitorul României, decapitând și îngheșind generațiile tinere.

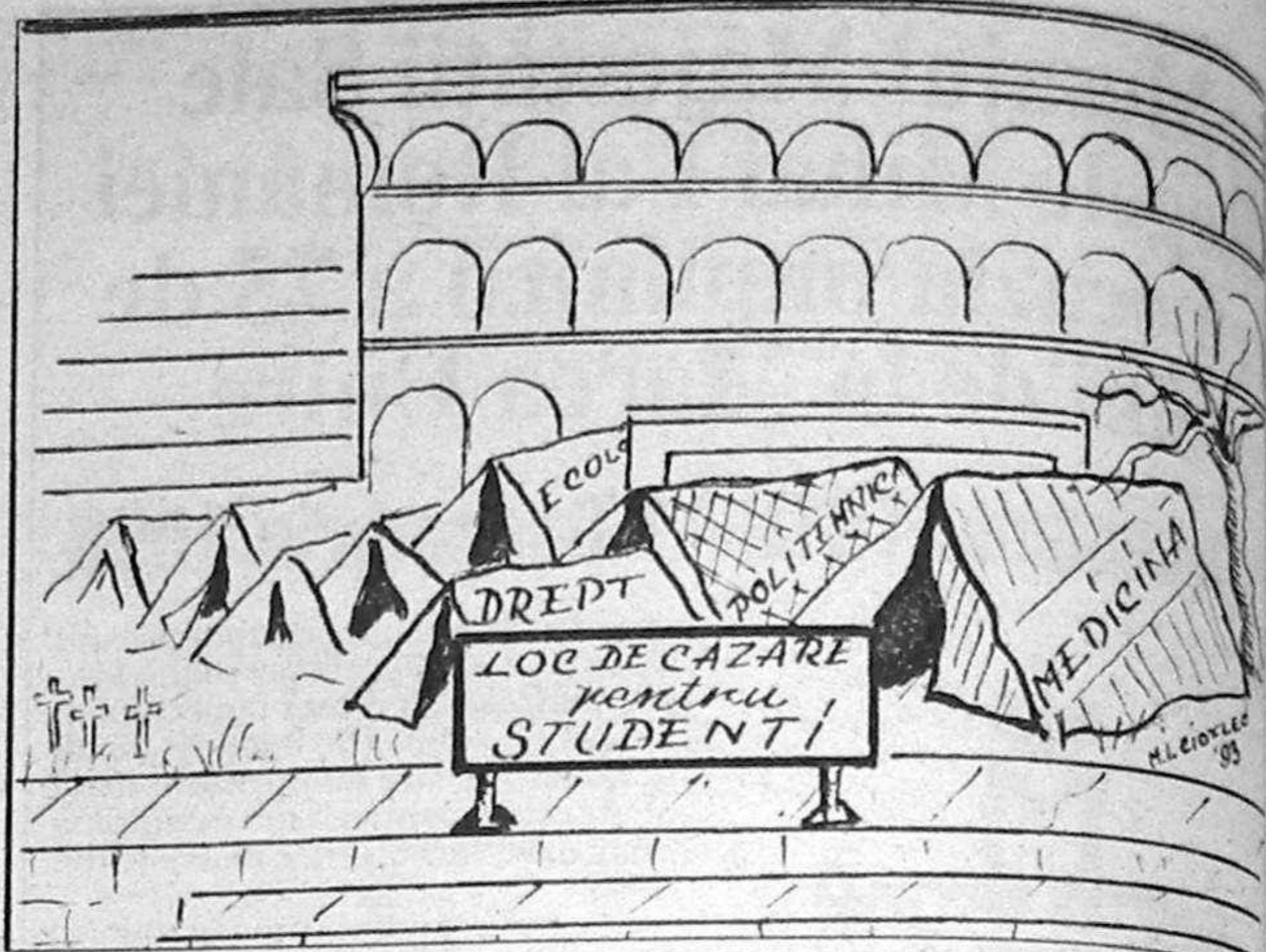
Cea mai condamnabilă acțiune a criptocomuniștilor împotriva tinerilor este, fără îndoială, determinarea emigrării masive a vârfurilor generațiilor. Tineri de cea mai bună calitate intelectuală au fost încurajați să părăsească țara de indiferența guvernanților dispuși să distrugă viitoarea elită a țării; nici un

guvern postrevoluționar nu a încercat (măcar) să suporte costul păstrării unor potențiale capacități în țară, să suporte costul unui statut adecvat acordat tinerilor specialiști, să le acorde acestora șansa continuării studiilor și să le acorde șansa de a face ceva pentru țară.

În paralel, puterea se străduiește, din 1990 încoace, să distrugă învățământul românesc; se străduiește să "scape" de cei mai buni profesori din școli și universități; se străduiește să distrugă universitățile cu tradiție și valoare prin înecarea acestora în norul unei puzderii de facultăți înființate (cu scopuri electorale) după 1990: se străduiește să scadă, anual, asistența materială pe care statul ar trebui să o acorde învățământului; profesorii sunt plătiți din ce în ce mai prost, studenții eminenți au burse mai mici decât ajutoarele de șomaj ale măturătorilor, singurele lucruri pe care școala le primește de la stat sunt ordinele, cazone și stupide. Ţelul guvernanților în domeniul educațional este îndepărtarea tinerilor de școli și universități și transformarea profesorilor în masă de manevră a puterii, prin **sărăcire și desconsiderare**.

Statul comunist a dus o politică pentru tineret caracterizată prin două direcții: înglobarea forțată a tuturor în U.T.C și U.A.S.C.R. (organismul mamut în interiorul cărora se vehiculau sume enorme), și formarea (pe bandă rulantă) a viitorilor activiști de partid (a existat chiar o pătură a "activiștilor" U.T.C. și A.S.C.). Regimul Iliescu și-a propus să salveze acea pătură de activiști și aceste sume enorme; pentru aceasta, în 1990, s-a creat (prin decret (CPUN) Convenția Fundațiilor pentru Tineret care a primit "spre administrare" cea mai mare parte a patrimoniului fostului U.T.C., patrimoniul care se constituia într-un bun public. De atunci și până acum, Convenția Fundațiilor pentru Tineret (care se reduce la o mână de foști activiști UTC) a tocat și a plasat liniștită banii și patrimoniul (care au rămas, de drept, bunuri publice) fără a prezenta nici un raport Parlamentului sau chiar - prin presă - cetățenilor. Suntem astfel îndreptățiți să bănuim grosolane nereguli și să cerem un raport de activitate și un raport financiar din partea Convențiilor pentru Tineret și din partea celui care a "născut" așa ceva: **Ion Iliescu**.

Pentru a crea (în binecunoscutul stil diversionist al securității) o țintă difuză, puterea a "moșit" și o "Ligă a Tineretului din România", căreia i-a dat o sarcină precisă: păstrându-și în nebulozitate originile politice și trecutul unor activiști adunați din zone cât mai depărtate de București (Baia Mare, Iași etc) să momească organizațiile de tineret puternice ale partidelor democratice și să se subordoneze unui "CARTEL al Organizațiilor de Tineret" cu caracter național. Tactica aplicată a fost de a aduna în acest Cartel (în fond o idee nobilă) toate organizațiile de tineret "disponibile" și să li se impună un transfer de autoritate către un Birou, condus de această suspectă Ligă a Tineretului (ce-și are sediul în fosta clădire a Senatului, fostă CC al PCR, fostă a Ministerului de Interne).

Evident că - în acest Cartel - organizațiile de tineret ale partidelor democratice ar fi fost "sufocate" numeric, tineretul partidelor pro-sovietice și pro-comuniste și de "Ligă" așa-zis "apolitice", lucru care, coroborat cu transferul de autoritate către un Birou, ar fi dus la transformarea tineretului partidelor democratice în "garanți involuntari" ai bolșevizării instituțiilor de tineret.

Din fericire, Organizația de Tineret a PNȚCD împreună cu aliații naturali (Național Liberalii și Social Democratii) au dejucaț la timp acest plan diabolic de aservire către puterea tinerilor.

Ofensiva regimului FSN-FDSN-PDSR împotriva tineretului României a avut ca vârf de lance Ministerul Tineretului și Sporturilor: acest minister, din 1990 până în 1993, a avut la timonă o serie de activiști docili și insignifianți. În 1993, Ion Iliescu l-a numit (printr-o procedură neconstituțională și de atare nerecunoscută de PNȚCD) ca ministru pe un fost "turnător" de la Uniunea Scriitorilor, purtător de cuvânt al Cotrocenilor, **Alexandru Mironov**.

Mironov este fără îndoială, un Brucan mai mic și mai grosolan, având o pregătire peste limita activiștilor comuniști clasici (Institutul de 3 ani de Matematică plus diferite ulterioare).

Mironov a fost demascat în 1990 ca turnător al securității, cu misiuni pe lângă colegii de la Uniunea Scriitorilor; după 1990, **Mironov** s-a remarcat printr-un servilism grosier față de "despotul luminat" **Iliescu**; acesta din urmă l-a răsplătit cu fotoliul de ministru. Având în vedere, însă, procedura de numire, ministeriatul lui **Mironov** este la fel de real ca și stelele verzi prin care se învârtă năuc pe programul I al TVR.

Cu astfel de oameni la conducere (mai nou fără ministru nu este greu de înțeles că incapacitatea calificată a funcționarilor superiori din MTS este mascată cu refuzul oricăror contacte, cu refuzul de a se implica material în programe pentru tineret necontrolate politic de putere; este mascată și prin numirea unor asesori pe lângă fiecare prefectură, asesori care iau salariu de la stat pentru că încălcesc niște scuturi și pentru că sunt servili față de partidul conducător FDSN-PDSR care nu concepe să aloce din bugetul MTS (din banii publici) decât tinerilor fideli, dar cum aceștia sunt pentru tinerii României).

Iată, deci, tabloul politicii pentru tineret așa cum se prezintă astăzi, după 4 ani de guvernare a partidelor FSN-FDSN, expresia politică a burgheziei coloniale sovietice.

S-a discutat foarte mult în România (după decembrie 1989) asupra statutului de țară europeană pe care l-am deține sau nu.

Într-o excepțională expunere, dl. prof. Gh. Ceaușescu definea europenismul prin trei atribute majore: creștinismul, spiritul raționalist grec și dreptul roman. Politologii definesc republicile bananiere prin instabilitate politică (conducere autoritară a unui clan), export de bunuri agricole și import de tehnologii înalte și valori culturale, grad scăzut de complexitate socială.

România este situată de majoritatea exegeților și de către opinia publică la granița celor două categorii, cu accentul pus într-o parte sau alta a limitei lor. Realitatea este că regimul comunist a reușit să transforme țara dintr-o monarhie prosperă și stabilă într-o republică bananieră. Până în 1945 România era o țară profund creștină cu instituții respectate și respectabile, cu o monarhie de drept divin și identificată total cu idealul național, cu un regim indiscutabil democratic, cu o economie competitivă care ne plasa în rândul țărilor în plină ascensiune, cu o producție de invidiat a valorilor spirituale, (care făcea din noi o mare putere

culturală).

După 1945,

s-a instaurat la cârmă burghezia colonială sovietică (reprezentată de grupul unor semi-docti cu pretenții absurde: Brucan, Ana Pauker, Gh. Maurer, Drăghici, Chivu Stoica, Gheorghiu-Dej, Ceaușescu, Dăscălescu, Verdeț, Iliescu și mai noi potențați). România a început (din ce în ce mai mult) să semene cu un bantustan al lumii civilizate în care erau izolați indivizii primari, treaptă intermediară între om și cimpanzei. Puterea se obținea prin lovituri de palat îndreptate împotriva ordinii legitime (30 decembrie 1947, 6 martie 1945, noiembrie 1946) sau

sânul clanului mafiot conducător (Ceaușescu împotriva "veteranilor" staliști, Iliescu împotriva lui Ceaușescu, Iliescu împotriva lui Roman - și reciproca fiind adevărată). Țara a ajuns să fie reprezentată de personaje desprinse dintr-un teatru al absurdului: țara lui Cioran, Eliade, Tuțea și Noica era condusă de un muncitor ceterist și de un cismar, țara lui Corneliu Coposu și a Elisabetei Rizea este condusă de salopetistul Ion Iliescu.

Astăzi, România îi ține exilați pe oameni ca Cioran și Eugen Ionescu și îi are senatori

Republică bananieră ROMANIA sau parte a Europei?

pe C.V. Tudor și Adrian Păunescu; biserică este desconsiderată chiar de o mare parte a poporului; conducătorii noștri nu au curaj să rostescă niciodată numele Domnului și își fac cruce cu stânga; am ajuns să importăm mere din Turcia și televizoare din Coreea Indonezia; românii întometaji și debuscați se îngheșuie în jurul mărfii produse comercializate de turștii-bișnițari din fost URSS; banii și fetele ni se scurg în Turcia; învățământul românesc (altădată magistru a fost înmormântat; Iliescu se plimbat pe țară și prin Africa ca un colonel african) descult printre corturile tribului său, făcându-ne de răs peste tot, în vreme ce Suvenerul legitim se află încă exilat; ministrul culturii (tot, Doamne) se pozează beat și cu șapă desfăcut pentru prima pagină; foștii primii secretari au ajuns oamenii de afaceri ai țării iar cei care au vândut Basarabia de câteva ori în 50 de ani pozează în salvatorii țării.

Este deci evident că dintr-o țară importantă a Europei, România a ajuns la lazarul lumii civilizate. Și este vina lui Iliescu, a clanului său și a înaintașilor politici.

La un an de la instalarea ca prim-ministru, dl Văcăroiu oferă populației infometate și înfrigorate, vorbe, cifre și promisiuni...

Cu fiecare zi ce trece devine tot mai limpede că politica de reforme gorbaciovistă, adică neocomunistă, este cu totul falimentară. Guvernarea de obârșie comunistă le este tot mai greu să facă față crizei în care continuă să neafunde de aproape patru ani. Impotriva lor își exercită presiunea formidabilă mizeria și înepentrea administrativă de care se fac răspunzători. Până acum au făcut ce s-au preocupat: să dezbine, să înșele buna credință a celor care i-au ales, să-i defăimeze pe oponenții politici, numai să facă treabă nu. Partidul (cel de guvernământ) și guvernul (său) au îmbrăcat fie harna aroganței, fie pe aceea a șmecheriei în fața cererilor legitime de a elucida aspectele tulburii ale regimului comunist, mai vechi sau mai nou ori ale afacerii teroriștilor din decembrie. Apoi s-au eschivat să ia măsurile ce

se impuneau pentru reformarea societății, iar în parlament s-au slujit de două figuri incalificabile ale condeiului, transformând forul legislativ într-un circ. Foarte destoinică a fost puterea în astfel de tertipuri, numai să facă față unei ierni timpurii n-a fost în stare.

S-a împlinit un an de la instalarea guvernului Văcăroiu, care susținea, și mai susține că nu are nimic de a face cu cele de dinaintea sa, deși adevărul îl știe toată lumea, și a simțit dl Văcăroiu nevoia să marcheze acest eveniment cu o conferință de presă. A tipărit domnia sa o carte frumoasă la chip, un fel de raport - carte albă, în condiții ce l-ar face invidios pe cel mai ambițios editor și a distribuit-o ziariștilor, a făcut apoi o expunere la obiect, după care a răspuns cuminte la întrebări. Este de prisos să mai spunem că mai

mult decât vorbe, contrazise copios de fapte, de altfel, nu a putut oferi. Dar dl Văcăroiu nu pe gazetari spera să-i convingă și de fapt nu vroia să convingă pe nimeni, el a vrut doar să mimeze un gest de politețe față de opinia publică. Adică, mai pe românește, a făcut ceva de florile mălului. Dar realitățile sunt dure de acum pentru dl Văcăroiu. Sindicatele sunt din ce în ce mai ofensive, au experiență mai multă și se pare că sunt hotărâte să dea jos guvernul. Or, tocmai de acestea îi este teamă guvernului pentru că știe că o pot face. O grevă dărză a șoferilor, coordonată cu una a feroviarilor ar arunca în aer oricare guvern ca pe o minge de rugby. Cele trei mari centrale sindicale și-au coordonat între ele acțiunile, apoi s-au certat și s-au împăcat de mai multe ori, dar în general au mers împreună. Este drept că în disensiunile dintre ele și-a vârat

coada și guvernul, care prin felul de a duce tratativele a căutat să le dezbine. Mai nou, dl Văcăroiu a acceptat să trateze numai cu CNSRL - Frăția, fiind dispus să cedeze mai mult prin primirea acestei centrale ca partener în Consiliul pentru reformă. Bineînțeles că după ce s-a aflat de această manevră separatistă s-au încins spiritele, iar pe domnul Văcăroiu îl așteaptă o întâlnire dură pe 29 decembrie cu celelate forțe.

Nimic nu este sigur, dar un lucru trebuie reținut: din situația disperată în care am fost înfundați, nu cu șmecherii de gang se iese. Sindicatele au așteptat sfârșitul tratativelor cu FMI-ul după au văzut că banii dați pe mâna actualului guvern susțin doar falimentul, se pregătește să dea jos incapabilul guvern PDSR.

Din partea unor politicieni cu simțul răspunderii ar trebui să ne așteptăm la înțelepciunea de a părăsi puterea. Dar actualii nu au decât școala șmecheriei. Ei nu pleacă decât alungați. Să vedem cine-i alungați!

Dan Bănică

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

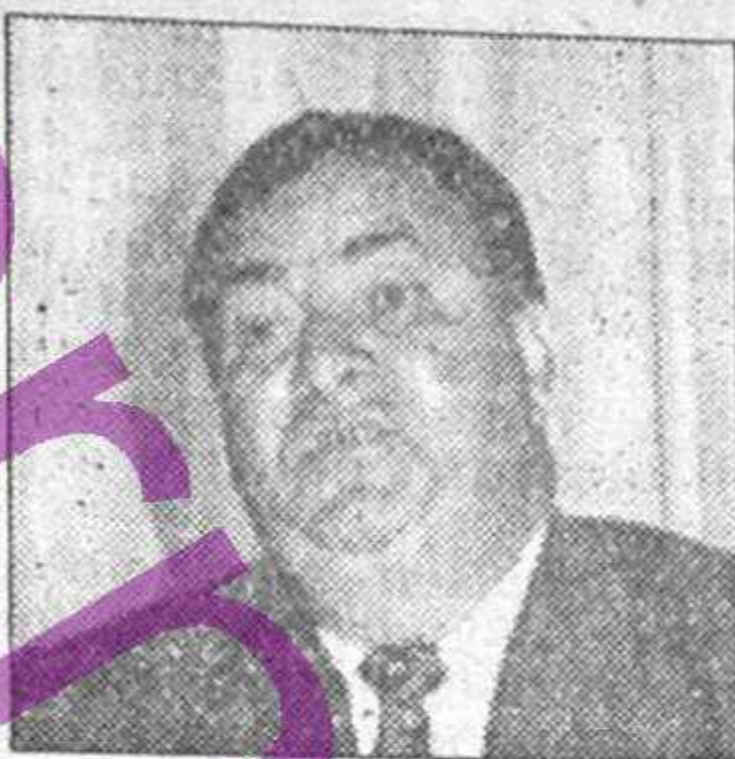
Premierul independent propus de PD-FSN ar putea fi Theodor Stolojan? Opoziția a preluat lozinca guvernului de uniune națională

Ultimele luări de poziție ale liderilor partidelor din opoziția parlamentară au confirmat aprecierile observatorilor politici privind o posibilă acceptare a guvernării alături de PDSR. Fostul premier Petre Roman a avansat chiar o formulă guvernamentală, cu vicepremierii din partea PNȚCD, FSN, PL-93 și cu păstrarea unor miniștri ai cabinetului Văcăroiu. Condiția de compromis ar fi desemnarea unui premier independent, acceptat de toate partidele participante. Singura persoană cunoscută a îndeplini aceste condiții este dl Stolojan, dar pe culoarele Cotroceniului e pomenit intens și numele actualului ministru al Reformei, Mircea Coșea. (Mariana Stoiciu).

Războiul PD-FSN cu dl Văcăroiu s-a amânat o săptămână. Dl Adrian Severin a cerut punerea pe ordinea de zi a cererii de urmărire penală a primului ministru

Întârzierea răspunsului personal al premierului Văcăroiu la interpelările PD-FSN și inculparea penală a foștilor miniștri din cabinetul Petre Roman anunță o agravare a conflictului fratricid între cei doi descendenți ai FSN-ului original. Dl Adrian Severin a solicitat deja discutarea în plen a cererii partidului său, de punere sub urmărire penală a premierului Văcăroiu, pentru abuz în funcție, iar guvernul a anunțat o declarație spectaculoasă a corpului de control al primului ministru pentru luna viitoare. Se așteaptă ca cercul celor acuzați de corupție din cabinetele anterioare să se extindă. (Mariana Stoiciu)

"REGELE" CIOABĂ (II) NU ACCEPTĂ CONCURENȚA

Pentru a fi singurul "cap încoronat" la Alba Iulia, unde va fi prezent neapărat, "his majesty" de la Sibiu sugerează, cu insistență și presupusă dibăcie, ca Majestatea Sa Regele Mihai să vină în țară de Crăciun sau de Anul Nou. "Atunci e mai romantic" a fost explicația ce a făcut deliciul ziariștilor prezenți la conferința de presă organizată în comun de Ion Cioabă și de Partida Romilor. Am aflat că se duce la Alba Iulia ca reprezentant al etniei romilor. Nici nu putea lipsi de altfel din galeria pe care locatarul de la Cotroceni vrea să o monteze în tribunele din istorica cetate transilvană.

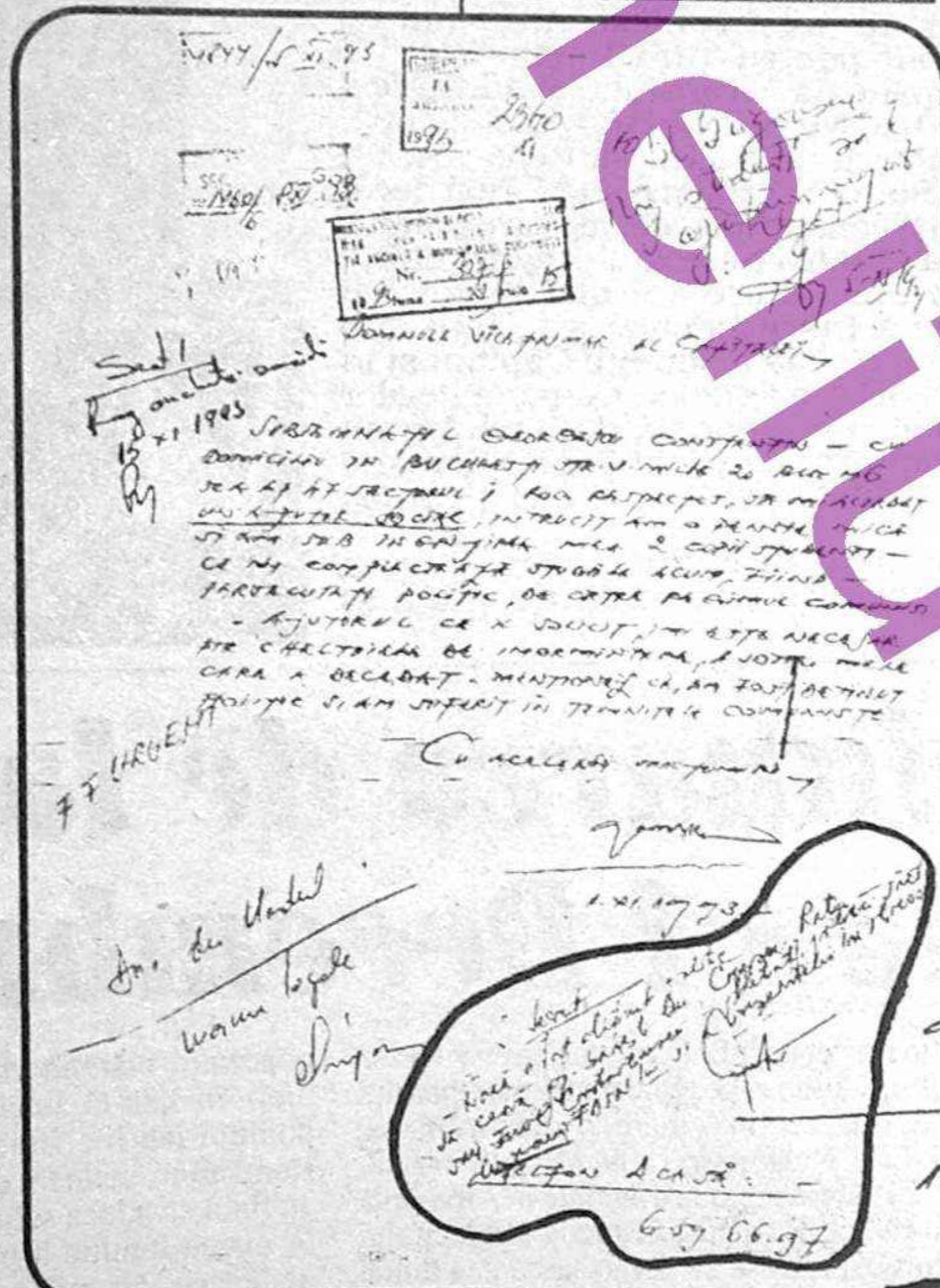
Deși de "viță regală", cel ce a luat sub patronaj partida dlui Răducanu ("ne-am unit pentru că este cea mai serioasă și mai organizată") are convingeri antimonarhice și pro republicane! Nedismulate. Asta deși dl Ivan Gheorghe, purtătorul de cuvânt, i-a reamintit și d-sale și tuturor un fapt istoric. Cunoscut de multă lume, dar trecut sub

tăcere. Numai datorită insistențelor repetate ale M.S. Regina Mama Elena romii nu au înfundat Transnistria cum hotărâse mareșalul Antonescu.

S-a mai reproșat Guvernului că nu acordă nici un ajutor romilor, care sunt primii puși în șomaj și nu au câpătat nici un petec de pământ pe care să-l lucreze. Ei sunt împinși fatal să facă orice altceva (mai exact spus, să fure) pentru a putea trăi și a putea hrăni droaia de puradei pe care îi au. Cu toate acestea Cioabă susține Puterea actuală cu toată convingerea! "Dacă i-am ales pe patru ani de ce nu-l lășăm până la capăt să vedem ce fac" Ca și cum ce s-a văzut până acum nu e arhișuficient!

Întâlnirea cu presa, reluată după multă vreme, a lăsat impresia cvasigenerală a unei încercări de sprijin pentru Cotroceni înainte de 1 Decembrie. Nu a produs deci nici o surpriză, toți cei prezenți așteptându-se la așa ceva.

Ioan Francu

"Deținuții politici sînt dușmanii FDSN-ului și a Președintelui Ion Iliescu"

Dl Constantin Georgescu este pensionar, are în întreținere doi copii, ambii studenți, iar de curând i s-a prăpădit soția. Așa că s-a văzut nevoit să ceară un ajutor de la Primăria Capitalei. Nu ne este limpede de ce cererea domniei sale a ajuns la Ministerul Muncii. În fine, hârnia înregistrată pe 5 nov. ajunge peste zece zile la Direcția de protecție socială a Ministerului

Muncii. Se pare că dl Georgescu n-a luat în seamă două lucruri: că a fost deținut politic și membru al PNȚCD, iar aceste lucruri cântăresc greu în judecata foarte originală a funcționarilor de stat, care sunt aceiași de dinainte de decembrie 1989. Așa că dl conștopist de la direcția care acordă ajutoare a pus o rezoluție tipică pentru cauza pe care a slujit-o și o mai slujește încă:

"Dacă a fost deținut politic, să ceară aj. bănești lui Coposu, Rațiu sau Emil Constantinescu; - deținuții politici sînt dușmanii FDSN-ului și a Președintelui Ion Iliescu" (ss indescifrabil). Precizăm că e posibil să fim acuzați de divulgare de secrete, întrucât deasupra rezoluției înaltului Funcționar a avut grijă să adauge: "S. Secret". Nu știm la ce se referă caracterul strict secret al rezoluției. La delicia ortografică sau la faptul că respectă niște norme interne stabilite de către Ministerul Muncii?

Până una-alta, domnul Georgescu nu vrea nici în ruptul capului să înțeleagă ce mai caută asemenea specimene în slujbe de funcționari publici.

Dan Bănică

Opoziția se va abține la votul asupra măsurilor cerute de FMI Șocul lor social va fi amplificat de întârzierea cu care sunt aplicate

Fostul premier Theodor Stolojan a criticat pentru a doua oară cabinetul Văcăroiu pentru întârzierea măsurilor de liberalizare a prețurilor și a cursului valutar. Amănată prima oară în septembrie 1992 - din motive electorale - ultima tranșă de reducere a subvențiilor a așteptat apoi și trecerea iernii 1993, iar liberalizarea treptată a cursului valutar a fost blocată de opoziția conservatorilor din partidul de guvernământ. Toate aceste amănări vor amplifica șocul social al măsurilor pe care FMI le impune României acum, în pragul iernii, pentru deblocarea împrumutului extern. La întâlnirea liderilor de partide din Convenția Democratică s-a subliniat că guvernul trebuie să-și asume răspunderea pentru aceste întârzieri.

Trei sferturi de veac

Parlamentari țărăniști la tribuna Senatului

Domnul Valentin Gabrielescu

Domnule președinte, onorat Senat,

Nu m-am gândit niciodată și n-am avut intenția să mă prezint la această tribună pentru a teoretiza asupra acestei dileme: monarhie - republică.

Nu, n-am avut această intenție și nici acum nu o am, vreau să vă spun despre acest lucru numai următoarele: nu argumente istorice, fiindcă există, nu argumente filozofice, fiindcă există și alte categorii de argumente tradiționale, sentimentale, nu, există asemenea categorii de argumente. Eu, însă, vreau să vă spun un singur lucru: comunismul care a zdrobit această țară și ale cărui urmări se văd și astăzi, în esență a luat poporului român libertatea, proprietatea, și nu există libertate fără proprietate și a luat acea instituție care garanta românilor proprietatea și libertatea. Acea instituție tradițională la români a fost și va fi monarhia. De aceea, Partidul Comunist a distrus monarhia. Nu putea să răpească proprietatea poporului român, nu putea să-i răpească libertatea, atâta timp cât în capul acestei țări stătea Majestatea Sa Regele. Să nu falsificăm istoria.

Majestatea Sa Regele Mihai I, după ce comunismul a luat puterea în această țară, s-a opus luni de zile la legile criminale pe care Partidul Comunist încerca să le aplice în România. Vă amintesc de greva regală: luni de zile, suveranul nostru a refuzat să semneze legile criminale ale lui Groza și ale lui Dej. Și pentru aceea a fost debarcat. Dacă le semna în continuare și era de acord cu ele, era foarte bun, până în ziua de azi. De aceea a fost alungat din țară. De aceea a fost obligat să abdice. Asta este adevărul istoric(...)

În legătură cu vizita la Alba Iulia pe care ne acuzați că o sabotăm, sau nu știu ce-i facem. Domnilor, nu e vorba cât de sărbătoarea în sine, la sărbătoarea în sine, noi, toți românii, vom fi prezenți. Nu vom fi prezenți alături de acei ce calcă în picioare drepturile omului. Este o încălcare grosolană a drepturilor omului din partea Guvernului și Președintelui nostru, nepermițându-i unui cetățean român să intre în țara sa. Majestatea Sa Regele este cetățean român născut în această țară, nimeni nu poate să-i ia niciodată cetățenia, decât acei criminali de comuniști, pe care dumneavoastră vreți să-i perpetuați. Vă spun cu toată sinceritatea, doriți să faceți vinovați pentru asta. De aceea nu participăm alături de dumneavoastră. Suntem alături de Horia, de Cloșca, de Avram Iancu, suntem alături de cei care au făcut unirea, suntem alături de regele Ferdinand, suntem alături de România Mare, dar nu suntem alături de cei care încălcă drepturile omului.

De aceea nu vom fi alături de dumneavoastră în tribunele unde vă sărbătoriți marea victorie. Noi vom fi în gloata aceea, cum am fost sute de ani. Acolo vom fi. Vă mulțumesc.

Ioan Paul Popescu

(...) Pe de altă parte, domnilor, ceea ce s-a întâmplat ascară pe mine efectiv m-a zguduit. Am ascultat mai întâi în direct la radio și după aceea am avut prilejul să văd și la televiziune cum domnul Președinte Iliescu a fost în stare să spună că și-a însușit propunerea domnului Coposu ca regele să nu vină în țară pentru ziua de 1 Decembrie, pentru că nu i se poate asigura securitatea, s-ar crea probleme de o asemenea natură. Majestatea Sa Regele Mihai I a mai fost o dată în România și nu au fost probleme legate de securitatea sa. Nu domnul Coposu este cel care a spus acest lucru. În nici un caz! Această propunere, așa cum a spus și domnul Lup și probabil domnul Coposu, personal, va veni să facă această afirmație aici i-a făcut-o președintele Iliescu - să roage pe Majestatea Sa să amâne această vizită. Deci, în nici un caz, nu domnul Coposu a fost cel care a făcut această propunere și, vă rog să mă credeți, regret din tot sufletul că n-am fost mai aproape pentru a-l observa pe domnul Președinte Iliescu. Aș fi vrut să știu dacă, în momentul când a spus acest lucru, cel puțin a roșit. Mulțumesc!

1 Decembrie 1918

Secularul vis românesc

La 1600 votevodul Mihai reușea să unească sub sceptrul său, prin forța spadei, cele trei state românești. Din nefericire, conjunctura politică internațională i-a fost potrivnică și numai după câteva luni frumosul său vis a fost sfârșit și noi nenorociri s-au abătut de o parte și alta a Carpaților. Două veacuri și jumătate au trebuit să treacă, cu furtuni și lacrimi, până când, în condiții externe schimbate și favorabile nouă a devenit posibilă împlinirea, parțială, a dorinței de căpetenie a neamului românesc: Unirea. Istoricul au numit-o "unirea cea mică", iar domnitorul ales atunci - Alexandru Ioan I - a reprezentat doar soluția tranzitorie, impusă de necesități, urmând ca, atunci când vremurile urmau să permită, să fie îndeplinită dorința exprimată la 1857 de către adunările ad-hoc: alegerea unui principe străin care, prin relațiile sale de familie, să ofere garanția viabilității și trăiniei noii alcătuirii politice a Statului Român.

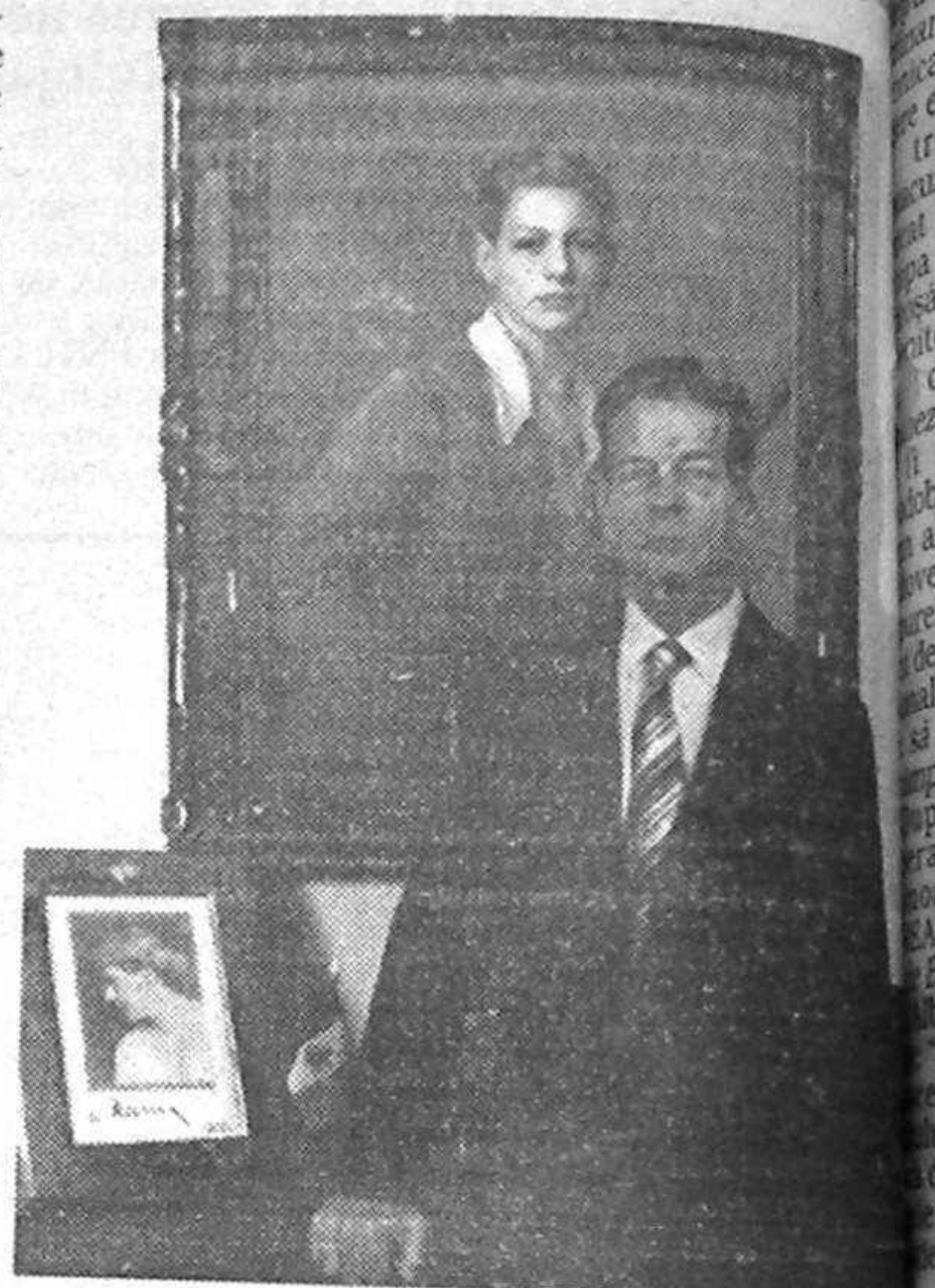
Alegerea prin plebiscit a principelui Carol de Hohenzollern - Sigmaringen a fost actul oamenilor politici români sprijiniți de monarhul luminat care a fost Împăratul Napoleon al III-lea al Francezilor. În acest context, începând cu 1866 a început pentru Țara Românească o epocă de permanență ascensiune și afirmare a neamului nostru. Nu întâmplător, nici o clipă, nimeni din factorii de decizie din epocă nu a gândit să dea Statului Român o altă formă decât cea a monarhiei constituționale, așezare politică ce garanta stabilitatea necesară progresului!

Obținerea, unsprezece ani mai târziu, cu arma în mână a independenței s-a făcut sub conducerea nemijlocită a Marelui Căpitan și în amintirea victoriei și a jertfelor, Coroana Regilor României a fost confecționată din oțelul unui tun otoman capturat de vitejii tinerei României la Plevna. Un simbol mai evocator nici nu putea fi găsit!

Lunga domnie a primului nostru Rege a însemnat o fericită perioadă de pace și

bunăstare, de dezvoltare economică și efervescentă culturală. Cu toate acestea, visul Tării era în continuare neimplinit, milioane de români rămânând sub supușenia celor două vulturi bicefale hrăpăreți de la Viena și Petersburg. Din nou, numai o conjunctură favorabilă putea permite realizarea Unirii Mari.

Această grea sarcină a revenit urmașului regelui Carol I, cel care a intrat în istorie cu numele de Ferdinand I cel Loial. Prințul ge...

Adunarea de la Alba-Iulia - 1 Decembrie 1918

Alba-Iulia, faimoasa cetate a Bălgradului, fusese aleasă pentru a adăposti între zidurile ei pe reprezentanții poporului românesc al Ardealului, în cea mai mare zi din istoria sa, pentru două pricini. La 1 Noiembrie 1859, Mihai Viteazul, biruitor la Șelimbăr, își făcuse intrarea triumfală în Alba-Iulia în fruntea unui alai măreț. Ea a fost Capitala strălucitului Domn în timpul scurt cât reușise să săvârșească cea dintâi unire a Țărilor Române. La 1784, pe același platou al Cetățuiei, marii mucenici ai neamului, Horia și Cloșca, sufereau supliciiul frângerii pe roată, pentru că avuseseră curajul să ceară o viață mai bună pentru neamul lor.

Adunarea de la Alba-Iulia s-a ținut într-o atmosferă sărbătorească. Au venit 1228 de delegați oficiali, reprezentând toate cele 130 de cercuri electorale din cele 27 de comitate românești. Toate păturile sociale, toate interesele și toate ramurile de activitate românească erau reprezentate. Dar, pe lângă delegații oficiali, ceea ce dădea Adunării înfățișarea unui mare plebiscit popular era afluența poporului. Din toate unghiurile țărilor române de peste Carpați, sosea poporul - cu trenul, cu căruțele, călări, pe jos - în haine de sărbătoare, cu steaguri tricolore, cu table indicatoare ale comunelor și ținuturilor, în cântări și cu mare bucurie. Peste o sută de mii de oameni s-au adunat în această zi spre a fi de față la Actul cel mai măreț al istoriei Românilor. Spectacolul era înălțător. Mulțimea imensă urca drumul spre Cetățuie printre șirurile de Români înveșmântați în sumanele de pânură albă și cu căciulile oștenilor lui Mihai Viteazul. Pe porțile Cetățuiei fâlfâie Tricolorul român. Poporul trece pe sub poarta lui Mihai Viteazul și se adună pe câmpul lui Horia. De pe opt tribune, cuvântătorii explică

poporului măreția vremurilor pe care le trăiesc. În timp, în sala Cazinei militare, delegații țin Adunarea pe podium iau loc fruntașii vieții politice și intelectuale. Românilor, inclusiv delegații Bucovinei și Basarabiei, au ținut să aducă salutul țărilor surori, intrate mai dintr-o parte în marea familie a poporului român. Într-o atmosferă nederis, în mijlocul aprobărilor unanime și al entuziasmului fără margini, Ștefan Cicio Pop arată împreună care au adus ziua de astăzi, Vasile Goldiș expune treptat plin de suferințe și de glorie al națiunii române, pretutindeni și necesitatea Unirii, Iuliu Maniu expune împrejurările în care ea se înfăptuiește, iar social Jumanca aduce adevărul la Unirea a muncitorimii române.

Rezoluțiunea Unirii este citită de Vasile Goldiș. "Adunarea națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanți îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie (1 Decembrie) 1918, decretează Unirea acelor Români din toți teritoriile locuite de dânșii cu România. Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre, la ceasurile 12 din ziua de 1 Decembrie 1918. ROMANIA ERA SĂVÂRȘITĂ, ROMANIA MARE ÎNFĂPTUISE!"

după lucrarea "Istoria Războiului de întregire" Prof. Gh. Constantin Kiril

de la Marea Unire

românesc împlinit

...brăţul cauza românească cu tot
...datoria mea mai presus de
...Acest crez a fost ilustrat în
...domniei sale, cel mai
...fina realizarea sub
...statului național
Nu întâmplător
...patriot care a fost
...adresa la
...Regelui
...urarea premonitoare:
...zice că trăsnete și
...cer când a urc
Serban Voda
Era o prevestire. Când
...pe tron Regele Ferdinand,
...era zguduită de cel mai
...război dintre câte sunt
...în istorie. E și aceasta o proorocie de
...domnia de astăzi. Sire, ești trimisul lui
...ca să împlinești visul unui neam,
...cel mai mare vovod al țării,
...bindu-te cu titlurile lui Mihai Viteazul:
...Ardealului, al Țării Românești și al
...aducând pe deasupra strălucirea
...regale sau, răpus în cel mai suprem
...vitejie al neamului, vei fi sfințit ca erou
...De aceea, mărire ce Ți-o urăm, Sire,
...te încoronezi la Alba Iulia sau să mori
...de la Turda".
...doi ani de jertfe, de speranțe și
...s-a realizat într-o geroasă și
...zi de decembrie visul secular:
...Bătrânul luptător ardelean Gheorghe
...Băsești, președintele Adunării Naționale
...Alba Iulia cu îndreptărire spunea cu acea
...Acum slobozește Doamne pe robul Tău
...caci văzură ochii mei mântuirea
...românesc!".
...de ce Unirea nu poate fi legată decât de
...Regelui Ferdinand și de prezența
...Române. Actul Incoronării săvârșit la

Alba Iulia la 15 octombrie 1922 venea să pecetluiească înfăptuirea visului poporului român aflător între Nistru, Dunăre și Tisa.

Se împlinesc astăzi trei sferturi de veac. Actuala putere dorește să-l transforme în capital politic, să-l confişte în propriul său interes. Istoria este din nou mistificată vorbindu-se de "ziua republicii"! Se uită mereu, intenționat, că forma actuală de stat a fost impusă de tancurile Moscovei comuniste care a răpit o parte însemnată din trupul țării, așa cum era el alcătuit la 1918. Prin tertipuri murdare și interpretări juridice false se împiedică venirea în țară a M.S.Regele Mihai I, nepotul Regelui Intemeietor al României Mari, la rândul Său salvator de neam. Poporul român sărbătorește Unirea. Sărbătoarea va fi însă umbrată de sentimentul neîmpliniri atâta vreme cât milioane de români din Basarabia, Bucovina și Ținutul Herței vor sta sub cizma străină. Ea va fi umbrată atâta vreme cât urmașii unor trădători de neam, slugi prea plecate unor străini dintotdeauna vrăjmași, vor continua să conteste Drepturile și Dreptatea Regelui nostru și prin aceasta vor silii istoria acestui neam. Și-i vor îngradi drumul spre Fericire!

Ștefan Calliga

Parlamentari țăraniști la tribuna Senatului Ticu Dumitrescu

Ceea ce m-a determinat să vin în fața dumneavoastră este în special calitatea pe care o am aici, de a reprezenta pe foștii deținuți politici. Imaginați-vă domnilor, că noi, foștii deținuți politici, care atunci când pe scena politică a țării a apărut numele domnului Ilie Verdeț, am făcut aceea manifestare la care au participat mii și mii de oameni din București. Lucrurile au mers pe un curs pe care îl cunoașteți cu toții, însă, ceea ce ne-a fost dat să auzim aseară, mie și țării întregi, a fost prea mult, s-a mers prea departe, ca acest om să-și permită, după ce noi am acceptat această conviețuire, să-și permită să spună că "ne tolerează". Aș vrea să vă rog să încercați să fiți în sufletul unui fost deținut politic, și mai mult decât atât, în aceste momente grele, prin care trecem din toate punctele de vedere, în această criză fantastică în care ne zbatem, ce ecou va avea în țara aceea îndrăzneală fără margini a unui om care-și permite să spună că ne tolerează. Cine pe cine tolerează domnilor?

Ioan Alexandru

Domnule președinte, stimați colegi, Ne aflăm din nou în situația de a nu putea lua o hotărâre, Guvern și opoziție într-o problemă istorică a neamului nostru. Ne va judeca istoria și ca senatori, și ca parlamentari și ca Guvern, căci trecem pe lângă marile evenimente fără să dăm o soluție justă, demnă de înaintași și demnă de urmași. Stimați colegi, am trecut pe lângă un eveniment teribil: la doi pași eram de unirea României cu Basarabia, după Revoluție. Nimeni nu stătea împotriva noastră, dar a fost slăbiciunea și neputința, cum am spus și altă dată, a celor de la putere și a opoziției de a nu fi fermi într-un fapt istoric.

Acuma împlinim 75 de ani de la Unirea din 1918. Este, evident, un moment istoric. Nu vom mai apuca această dată în mileniul acesta al doilea, vor fi alții pe scaunele pe care stăm noi și nu vom fi, deci, noi puși în situația de a face o dreptate istorică (...)

Noi avem două scaune în biserică, împărâtești, pe care stau unșii Domnului. Unul este patriarhul, unșul lui Dumnezeu și celălalt a fost și este încă, pentru că nu are voie să se dezică de el - Regele Mihai (...).

Iubiți frați, sunt băiat de țăran din Ardeal și știu ce-a însemnat monarhia pentru neamul nostru. (...) Și a venit vremea ca la Alba Iulia să se închidă coroana peste capul nostru și să avem și noi prima oară regi de sine stătători, care au ridicat înaintea lui Dumnezeu crucea peste coroana închisă și ne-au dat o demnitate între cele două războaie și ne-au dat între popoarele lumii cea mai înaltă renaștere din toate timpurile noastre.

Îl citez pe Iorga care spune că "acestora li se datorează așezarea României moderne". Am obținut Războiul de Independență, am obținut Unirea și am dat această mare cultură clasică, fără de care nu știu unde am fi. În muzică, în pictură, în literatură, în filozofie, toate sub această extraordinară putere a crucii masianice (...).

Regii Europei - întrebați și s-au scris cărți despre asta - sunt unși pentru eternitate. Sunt unși de către cel care a înviat din morți. Sunt masianici, sunt creștini așadar, și împărăția lor nu va avea sfârșit niciodată. Dar când împărățiile acestora lumești au curajul să țină la regii lor, ce tendinșă și ce tristețe, dar o pun pe seama neștiinței, că noi nu știm prețului scaunul uns de Hristos al unui om care, cu smerenie, care călătorește cu clasa a II-a, are o nevastă ca o țărăncă româncă - îmi spunea cineva, fără bijuterii, fără nimica - și care nu pot

Medalie jubiliară Iuliu Maniu

Cu ocazia aniversării a 75 de ani de la Marea Unire de la Alba Iulia PNTCD a inițiat emiterea unei medalii jubiliare IULIU MANIU.

Aversul medaliei prezintă bustul lui Iuliu Maniu în profil spre dreapta. Pe segmentul circular al medaliei s-au gravat lateral prenumele și numele, iar în partea inferioară datele jubileului: 1.XII.1918-1.12.1993. În partea dreaptă jos a bustului s-au gravat anii nașterii și morții: 1873-1953.

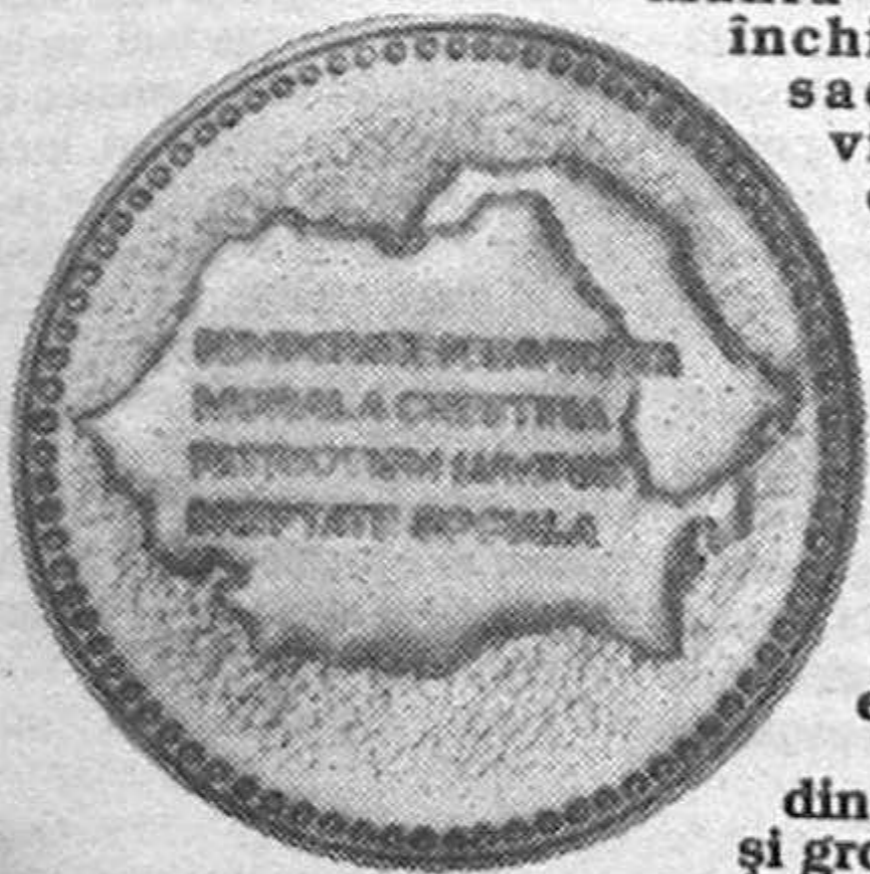
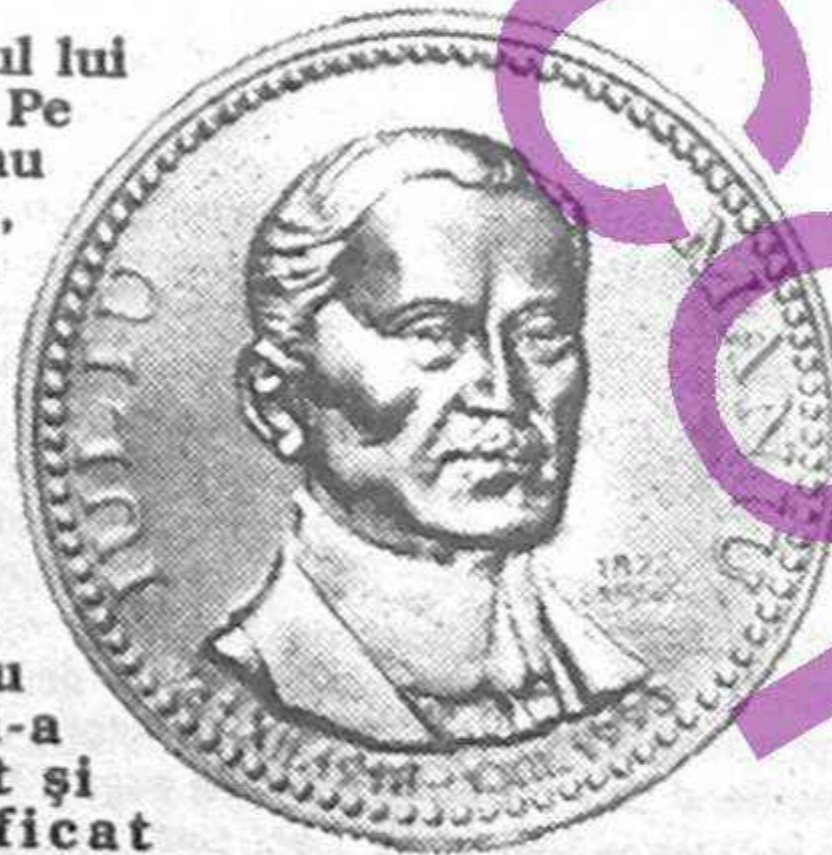
Pe reversul medaliei se află conturul hărții României Mari, în interiorul căreia sunt prezentate cele 4 mari principii cărora Iuliu Maniu și-a

inchinat și sacrificat viața: democrație desăvârșită, morală creștină, patriotism luminat, dreptate socială.

Atât aversul cât și reversul sunt ornate cu câte un cerc de perle.

Medalia, de o valoare artistică cu totul remarcabilă, este opera artistului plastic domnul Vasile Gabor. Din punct de vedere numismatic reprezintă o reușită de excepție.

A fost bătută la Monetăria Statului, din tombac, având diametrul de 60 mm și grosimea de 5 mm.

Liviu Tudoraș

(continuare în pag. 14)

atunci acum

...auri și codri, sus, la
...pecețile-și sună,
...tiori de-o limbă cu
...laolaltă se-adună.
...facii pentru Horea și-
...rind în Ardeal,
...și își întoarnă spre
...fantasticul cal.
...at își trimite Tebea
...nle lancelui, multe,
...bărbații Unirii,
...durind
...și munte.
...și acum,
...noile zodii,
...ându-și tăria,
...rotund și treaz al
...ând țara întregită -
...nia.

Mihai Păsculescu

Actul normativ care a produs cele mai mari
trământări, tensiuni și convulsii
în România postrevoluționară
Legea Fondului Funciar
(III)

La 20 februarie 1991, "Monitorul Oficial" publica textul Legii nr. 18, votat de Parlament, în care FSN-ul, nescindat încă, avea o majoritate foarte confortabilă. Astfel că legea poartă pecetea spiritului partidului de la care a emanat: gorbaciovismul. Numai atitudinea fermă a PNTCD a făcut să se impună noțiunea de proprietate. Dar legea mai are și imperfecțiuni de codificare și, de aceea, s-a creat un noian de confuzii care o fac inoperantă. Cum ecourile de nemulțumire sosite la partidul nostru sunt nenumărate, am considerat că este bine să venim în întâmpinarea cititorilor, publicând în serial unele lămuriri.

● Imperfecțiunile
și problemele ivite în aplicarea ei
(Urmare din nr. 10)

La unele judecătoriai s-au depus de către cei care au obținut acte prin Arhivele statului, cereri de repunere în termen de referire la cele 45 zile prevăzute de art. 10 alin. 4 din Legea nr. 18/1991. Nu cunoaștem cum s-au soluționat astfel de acțiuni, dar credem că temeiul lor juridic ar putea fi art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă.

Comisiile comunale sunt formate din mai multe persoane, în care se includ și agentul agricol, specialiști în domeniul agriculturii, un jurist, șeful Ocolului silvic etc. și au ca președinte pe primarul comunei.

Comisiile județene, care au ca sarcină și îndrumarea și controlul comisiilor comunale, sunt formate din mai multe persoane de specialitate în domeniul agricol, un jurist, notarul de stat, șeful inspectoratului județean de poliție etc. și au ca președinte pe prefectul județului.

Cu privire la dovada dreptului de proprietate privind suprafața adusă în cooperativă, art. 10 din Lege arată că acestea constau în: evidențele cooperativei, cererile de înscriere în cooperativă, registrele agricole de la data intrării în cooperativă, actele de proprietate și cartea funciară sau, în lipsa acestora, din orice alte probe, inclusiv declarații de martori.

În foarte multe comune de la deal și munte, cu păduri, în aplicarea art. 41 din Legea fondului funciar, care acordă foștilor proprietari sau moștenitorilor drept de proprietate asupra unui hectar de pădure, comisiile comunale au reconstituit dreptul de proprietate pe baza declarației a doi martori, lucru ce contrazice legea, întrucât proba cu martori este admisă numai în legătură cu terenurile ce se află în evidența cooperativei agricole de producție, pădurile fiind trecute de foștii proprietari în evidența organelor fiscale și supuse impozitării numai atunci când se tăiau, lucru valabil și în prezent.

Comisiile comunale au avut obligația, potrivit art. 28 al. 1 din Regulament, să afișeze modul cum s-a soluționat fiecare cerere la sediul primăriei pentru luarea la cunoștință de către cei interesați, iar în alineatul doi al aceluiași articol se prevede: "Persoanele nemulțumite de propunerile de stabilire a dreptului de proprietate de către comisiile comunale, orașenești sau municipale pot face, în termen de 5 zile de la comunicare, contestație adresată Comisiei județene, pe care o depun la secretariatul comisiei comunale, orașenești sau municipale".

Comisia județeană (prevede art. 28, al. 5), după ce va soluționa contestațiile, le va trimite comisiilor subordonate care, le vor afișa imediat la sediul primăriei și vor

comunica, sub semnătură, persoanelor care au formulat contestații, hotărârea Comisiei județene. De la data comunicării sub semnătură, persoanele nemulțumite pot face plângere împotriva hotărârii Comisiei județene la Judecătoria în termen de 30 zile (art. 28 al. 6).

Consilier juridic
Sorin Enăchescu

(va urma)

**Iarna timpurie a întrerupt muncile
agricole înainte de a fi terminate**

Dacă reforma nu se prea grăbește, totuși iarna s-a grăbit în acest an vrând parcă să confirme că "un necaz nu vine niciodată singur".

Gerul apărut brusc a surprins acele culturi de grâu și orz încă firave, neajunse la faza de înfrățire. Pe câmp a mai rămas porumb și sfeclă de zahăr. Mai sunt suprafețe de teren nearate și chiar neeliberate de coceni. Ceea ce nu s-a arat în această toamnă se va ara la primăvară, adică așa cum este cel mai puțin recomandat de specialiști.

Au rămas și în acest an suprafețe neînsămânțate dintre cele planificate pentru semănatul cerealelor păioase. Probabil vom ajunge să ne obișnuim cu această nerealizare pe principiul picăturii chinezești. Astfel, conducătorii agriculturii de azi și de ieri speră că vom ajunge să uităm întrebarea: cui folosește importul de cereale?

Țăranii surprinși cu varza de toamnă pe câmp au lucrat program zi-lumină, inclusiv sâmbăta și duminica, fără indemnuri la întrecere socialistă, și au reușit să-și valorifice producția pe piețele orașelor. Au venit astfel în întâmpinarea cererii pentru acest aliment care tinde să ocupe o pondere din ce în ce mai mare în alimentația românului.

"Dumnezeu îți dă dar nu-ți pune în traistă", Dumnezeu ne-a dat în acest an o producție de mere deosebit de mare. Pe piața bucuresteană merele costă 200 lei/kg, în timp ce zeci de mii de tone de mere de la fermele statului au degerat, fiind depozitate în aer liber. Dacă livezile ar fi fost particulare, ar mai fi rămas oare merele pradă gerului și zăpezii?

Totuși, această iarnă prematură aduce și lucruri bune. Sporul de umiditate dat de precipitații, precum și pătura de zăpadă care acoperă câmpurile semănate în această toamnă, ne îndreptățește să sperăm că vom avea producții mari de cereale păioase. În plus, gerul venit brusc și timpuriu a distrus

o bună parte din dăunătorii plantelor agricole. Dar pătura de zăpadă acoperă și gropile cu gunoi de grajd de la marșurile satelor din Bărăgan. Dacă țăranii ar avea titlurile de proprietate și fiecare ar ști unde este parcela sa, nu ar fi fost ei gunoiul de grajd ca îngrășământ organic?

Gândindu-ne la situația agriculturii și a țăranilor nu putem să nu ne amintim sinistra lozincă-banc din vremea împușcatului: "Din greșeală în greșeală spre victoria finală". Această iarnă timpurie a prins din nou pe nepregătite "comandamentele" de coordonare create de guvern pentru campania agricolă. Când vor înțelege oare guvernul și comisiile agricole nu o fac comandamentele, comitetele și comisiile ci țăranii? Cât va mai dura oare pariul cu agricultura?

ing. Teodor Martu
ing. Gheorghe Zambo

Conferința "PROPACT"

Teatrul Giulești a găzduit a 17-a Conferință județeană a Sindicatului Național al Țăranimii Române (PROPACT) Duminică, 21 noiembrie, am asistat la Conferința de alegere a filialei București și Sectorului Agricol Ilfov, într-o sală unde frigul din interior l-a concursat cu brio pe cel de afară.

Au vorbit: dl **Ovidiu Serban**, în numele Consiliului de Coordonare al filialei București, și dl **Dan Drăghici**, președintele PROPACT-ului. Pentru sprijinul acordat sindicatului, ambii au mulțumit unor formațiuni politice și organizații democratice, printre care și PNTCD. Am mai reținut: PROPACT este singurul sindicat care nu are, încă, un sediu propriu în București; anul viitor, va deveni membru cu drepturi depline al Confederației europene a sindicatelor creștine democratice; între 23-24 ianuarie 1994, tot în București, va avea loc Congresul Național al Țăranimii Române.

Invitații, reprezentanți ai partidelor politice, organizațiilor democratice și mass-media, au fost prezenți în număr extrem de mic, putând fi numărați pe degetele unei singure mâini. Aplaudată a fost intervenția dlui **Cristescu Constantin** (PNTCD).

Președinte al filialei București și S.A.I. a fost ales dl **Oprîșescu Dumitru**.

George Mircea

**Pariul cu agricultura a fost câștigat de
țăranimea privatizată în competiție cu statul**

După decembrie 1989, prin Decretul de Lege nr.42/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țăranimii, s-au acordat în posesiune individuală 5.000 mp (0,5 ha) teren arabil, care avea de fapt menirea să întârzie restituirea integrală a pământului agricol proprietarilor de drept. S-a reușit atunci prelungirea cu încă doi ani (1990-1992) a sistemului colectivizat de stat prin CAP-uri și IAS-uri.

S-a impus până la urmă în Parlament Legea Fondului Funciar nr.18/1991, deși nici ea nu rezolvă în totalitate restituirea pământului.

Această lege, prevedea ca dreptul de proprietate să se stabilească în termen de 90 de zile de la publicarea ei. Suntem în al treilea an și această acțiune nu s-a încheiat în întregime, iar eliberarea titlurilor de proprietate în ritmul actual (10% efectuat), se va prelungi cu anii. Promisiunile de urgentare a acestei acțiuni din partea Primăriilor, Prefecturilor, Ministerului Agriculturii și Guvernului s-au dovedit a fi doar vorbe goale. Iar președinția a dat semne constante de nostalgie față de sistemul colectivizat - etatist.

Suntem la doi ani de recoltă privată deoarece această tranziție de restituire de la CAP la proprietari s-a desfășurat cu încetinitorul, acțiunea începând din august 1991, prelungită până la mijlocul anului 1992. Deci, sunt numai doi ani de când s-a intrat efectiv în posesia pământului și nu trei ani. Această precizare o fac față de pregătirea proiectului de lege de către Guvern pentru impozitarea terenurilor agricole, începând din anul 1994, care consideră că au trecut trei ani de la intrarea în posesie a țăranimii asupra pământului.

În anul 1991, an care a funcționat în sistem colectivizat de stat (CAP și IAS), nu s-a recoltat integral și la timp producția cerealelor de păioase, din cauza incapacității tehnice și organizatorice a sistemului socialist. Cauzele concrete au fost racilele specifice sistemului comunist: veșnica lipsă a pieselor de schimb și neacordarea la timp și în cantitate suficientă a motorinei de către guvern (produs dirijat de acesta), pagubele

fiind de cca 2 mil. tone cereale. Paguba totală fiind de peste 20 mil. dolari corespunzător echivalentului importului de cereale.

În anul 1992, s-au repetat aceleași cauze în întârzierea lucrărilor agricole, rămânând necultivate cca. 400.000 ha teren arabil, lipsind utilajele, care, fiind în proprietatea statului (Agromec-uri), au creat greutatea agricultorilor particulari.

Efectul secetei nu s-a putut remedia prin intervențiile irigațiilor, care s-a făcut cu mare întârziere, mecanismul birocratic funcționând după vechiul sistem - niciodată la timp și în 1992 și în 1993.

Anul 1993 este anul în care sectorul privat a obținut producție de cereale păioase de 69% (5.163 tone) față de 2% (2.325 tone) la sectorul de stat, fiind primul an după revoluție când se acoperă necesitățile țării.

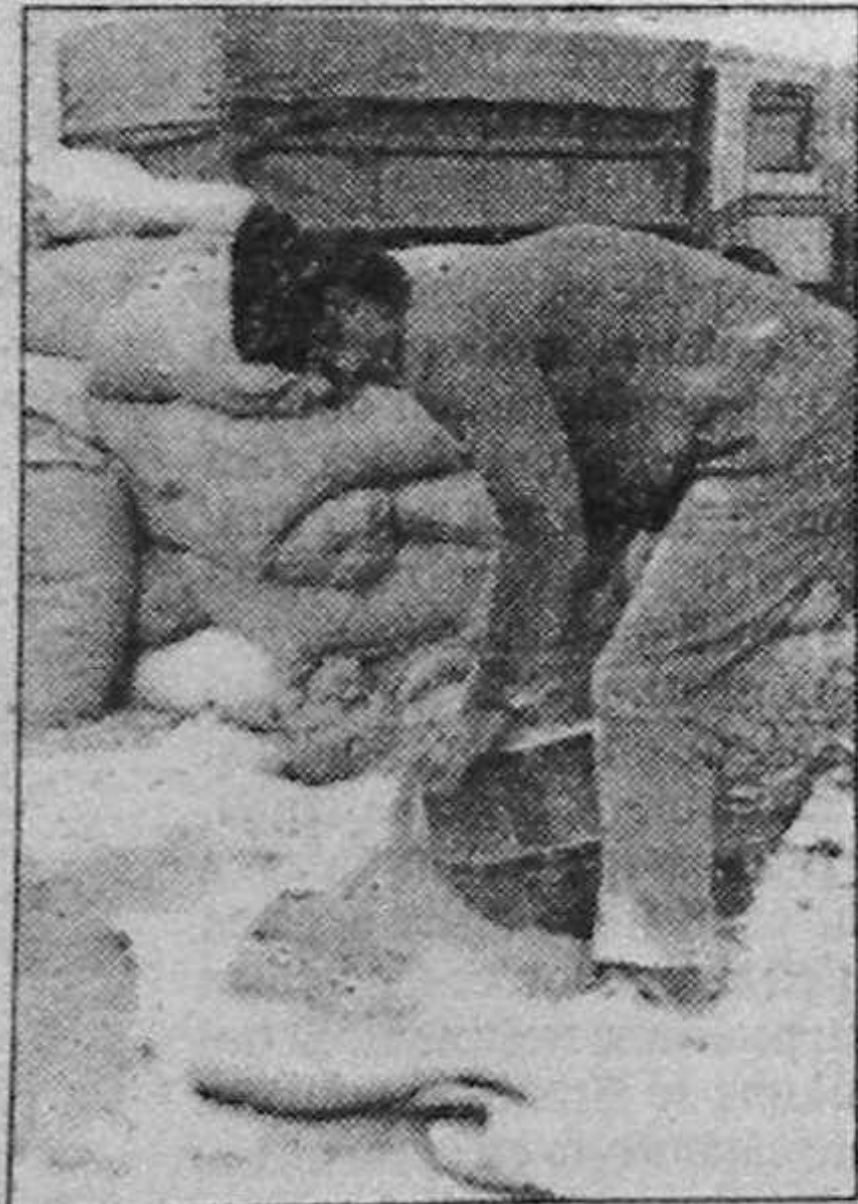
Sectorul privat s-a zbatut din răspuțeri, reușind, cu toate dotarea slabă a utilajelor (cca. 80% fiind în dotarea statului) să execute lucrări agricole pe toată suprafața arabilă.

Desigur, dacă nu ar fi persistat deficiențele arătate, generând neîntreprinderea reformei în agricultură, mai ales în ceea ce privește utilajele, rezultatele ar fi fost mult mai bune.

Pentru anul agricol 1993-1994, în scopul mării producției agricole pe întreaga țară, se impun adoptarea următoarelor soluții: privatizarea Agromec-urilor prin vânzarea utilajelor agricultorilor particulari, inclusiv tractoriștilor actuali; organizarea de servicii de reparații și piese de schimb actualizate Agromec-uri în sistem privat și liberalizarea motorinei și, în final, creditarea cu dobânzi reduse a agricultorilor particulari pentru cumpărarea utilajelor agricole, garantarea creditului fiind asigurată și prin utilajul cumpărat în proporție de 50%.

Și, totuși, cu toate greutățile și piedicile care mai persistă pariul în agricultură a fost câștigat în anul 1993 de sectorul privatizat al țăranimii, în competiție cu sectorul de stat.

Ing. Constantin Bulumbea

Rezistența eroică a românilor împotriva ciumei roșii și contribuția cozilor de topor la bolșevizarea României

În august 1953, la București, autoritățile comuniste, uzurpatoare, au organizat Festivalul Mondial al Tineretului - activitate propagandistică de inspirație moscovită, făcând parte dintr-un plan complex, vast și intensiv de extirpare bolșevică.

Cu această ocazie, grupuri de patrioți români, activând organizat, mai ales în oraș, împotriva ocupantului sovietic și a celor care au aservit țara unei doctrine criminale, s-au hotărât să informeze opinia publică internațională, prin difuzarea de manifeste - unele redactate în limbi de largă circulație - despre adevărata stare a lucrurilor din țară.

Un "Comitet Național al Tineretului Muncitoresc și Studentesc", coordonat de Ion Golea, Ion Samoilă, Alexandru Tănase și Mircea Popovici au conceput și tipărit aceste manifeste. Inițiativa acestui act nemerit aparține eroului-martir Ion Golea.

În pregătirea acestei memorabile acțiuni, profund patriotică, s-au implicat alături de Ion Golea, Ion Samoilă, Alexandru Tănase și Mircea Popovici și alți partizani ori simpli cetățeni, animați de același crez: Ion Tolan, Pop Gavrilă, Erich Tartler, Vlad Mihai Vasile, Ion Buda, Gheorghe Dincă, Popovici Alexandru, Aurel Corlan, Elena Stetin, Ioan Iuhasz și Ioan Cosma. Aceștia din urmă au avut un rol deosebit în difuzarea manifestelor.

Securitatea a reușit să obțină - probabil prin trădare - unele informații privitoare la organizația condusă de dr. Ion Golea. Aproape întregul grup de patrioți a fost capturat de Securitate, judecat în regim "de urgență" și treisprezece (13) dintre cei pomeniți mai sus au fost executați prin împușcare în ziua de 31 octombrie 1953.

Numele acelor 13 eroi, martiri ai neamului românesc, sunt: Ion Golea, Pop Gavrilă, Tănase Alexandru, Mircea Popovici, Ion Tolan, Ion Samoilă, Erich Tartler, Vlad Mihai Vasile, Ion Buda, Gheorghe Dincă, Aurel Corlan, Ion Iuhasz și Ion Cosma.

Un alt grup de partizani, acționând mai ales în regiunea Oradea Mare, ce și-a coordonat activitatea cu cea a echipei de partizani condusă de dr. Ion Golea, a fost și cel compus din Mare Sabin (fost căpitan al armatei regale), Ilie Rada și Pop Gavrilă. Din acest grup a fost arestat doar Pop Gavrilă, Ilie Rada reușind să treacă granița spre Occident, viu și nevătămat.

Asupra morții lui Sabin Mare există două versiuni:

a) a fost ucis în urma unui schimb de focuri, în momentul când acest grup a fost descoperit;

b) teza avansată de Securitate (cu scop diversionist): Sabin Mare ar fi fost ucis de Ilie Rada, pentru că în tentativa de a trece granița, spre Occident, acesta devenise o povară pentru Ilie Rada.

Ilie Rada îndeplinea, în cadrul grupei de partizani, misiunea de telegrafist. În nr. 51 al săptămânalului "Spionaj - Contraspionaj" - autorul unui articol tendențios (privitor la acest capitol glorios și totodată dramatic al rezistenței armate anticomuniste românești) - Neagu Cosma, afirmă că Ilie Rada fusese sublocotenent de securitate, fugit în Occident prin 1949.

Un semn de întrebare stăruie și asupra lui Bebi Toma, care fusese parașutat în România, după unele surse ("Spionaj-Contraspionaj" nr. 51) în luna august 1953, după altele ("Spărgătorii Cortinei de Fier" - Procesul celor 13 eroi-martiri, Editura Omul Nou - lucrare apărută în

23 AUGUST - ZIUA „LIBERĂRII” DE CĂTRE GLORIOASA ARMATA SOVIETICĂ

Tineri români cari participați la festival!

Cu ocazia trâmbițatului "festival" aveți o datorie sfântă către **Țară și anume:**

Desvăluți delegaților țărilor participante viclenia mârșavă a comunistilor cari au transformat frumoasa noastră Țară într'o închisoare. Spuneți-le și arătați-le cum aplică comunistii doctrina lor pentru a robi și a asupri masele muncitorești. Desvăluți-le așa-zisa lor cultură și superioritate tehnică. Explicați-le că "democrația" sovietică nu e decât sclavie: sclavia minții și a trupului. Spuneți delegaților celorlalte țări ce înțeleg diavolii roșii și satrapii comunisti prin "gospodărie colectivă", prin "unități și muncă voluntară", prin "pace" și "prietenie". Explicați-le că s'a luat hrana dela gura muncitorilor - chiar și dela gura copiilor - pentru a se da mâncare din belsug delegaților străini.

Vorbiți-le ca un adevărat tineret român și nu ca purtători de cuvânt ai UTM-ului.

Acesta este sfatul nostru, al tuturor Românilor adevărați, asupritorilor sovietici:

Zi de zi voi urlați despre pace și prietenie. Dacă într'adevăr doriți pace, dovediți aceasta prin fapte și lăsați-ne în pace. Nu vrem, pe pământul nostru scump, armatele voastre hrăpărețe și asupritoare, politrucii voștri sălbateci și hoții voștri, cari nu ne-au adus decât violență, foamete și suferință! Atâta vreme cât ei vor rămâne în mijlocul nostru, va fi război, nu pace; ură, nu prietenie. Plecați! Ieșiți din Țară! Duceți-vă la voi acasă!

Biata noastră Țară asuprită ne cere ca noi să ținem aprinsă flacăra adevăratei libertăți și să apărăm patrimoniul nostru național. Alăturați-vă nouă și pregătiți-vă în taină pentru marea zi când vom lua parte la eliberarea Țării de Muscali. Dumnezeu și lumea liberă e cu noi.

- Trăiască Tineretul Român!
- Trăiască adevărata pace și prietenie între popoare
- Trăiască România întregită și independentă
- Treceți aceasta prietenilor de încredere

Manifest difuzat cu ocazia Festivalului Mondial al Tineretului, august 1953

Occident), în noaptea de 26 spre 27 iulie 1953.

1. Publicația "Spionaj-Contraspionaj" nr. 51, prin Neagu Cosma, îl consideră pe Bebi Toma "degențiat și echime, care trebuia să ajungă la închisoarea din Aiud unde se aflau fruntașii legionari cărora să le transmită dispozițiile lui Horia Sima" în vederea reactivării mișcării legionare.

2. Autorul lucrării "Spărgătorii Cortinei de Fier" îl consideră pe Bebi Toma trădător al grupurilor de partizani, parașutați în țară, după 1949, până în 1953.

Ce argumente oferă autorul acestei teze?

● Imediat după sosirea în țară, Bebi

Toma s-a prezentat la primul post de miliție, unde a făcut cunoscută misiunea sa.

● "Südost éno" din 17.10.1953, consideră că Bebi Toma a fost trimis special în Grecia în 1951. Asupra sa cade bănuiala că, devenit agent al securității, ar fi primit misiunea de a se infiltra, ca spion și "pasăre ademenitoare", în lagărul Lavrion (din Grecia) unde se aflau mulți emigranți și azilanți.

În sprijinul acestei teze, că Bebi Toma ar fi trădat grupuri de partizani pare să vină și sentința primită de acesta.

Bebi Toma a fost condamnat la 3 (trei) ani de temniță grea "acordându-i-se

circumstanțe atenuante pentru că s-a prezentat organelor de stat - după parașutare a predat toate obiectele și materialele cu care fusese înzestrat înaintea parașutării și a mărturisit misiunile pe care le avea de îndeplinit".

Stetin Elena a fost condamnată la 25 de ani de muncă silnică "întrucât a mărturisit la primele cercetări faptele săvârșite de ea și a ajutat cercetările".

Bătrânul Popovici Alexandru a fost condamnat la 20 de ani de temniță grea.

Între cei trei ani primiți de Bebi Toma și cei 25 de ani primiți de Stetin Elena este o diferență considerabilă. Iar Stetin Elena și Popovici Alexandru nu au făcut altceva decât să difuzeze manifeste.

Nu trebuie să uităm componența Completului de judecată criminal care i-a condamnat pe cei 13 eroi-martiri la moarte:

1. Colonel Râpeanu (președinte)
2. Lt. colonel Popențiu Gheorghe, asesor populari militari
3. Lt. colonel LITA NICOLAE, asesor populari militari
4. Acuzarea a fost susținută de procurorul militar colonel Aurel Ardeleanu.

În publicațiile de factură securistă de după dec. 1989, acest caz este catalogat drept procesul "spionilor parașutiști" "condamnați pentru crima de trădare de patrie".

Ce fel de trădare de patrie a fost ceea ce au făcut acești iubitori de neam și de țară judecați singuri citind manifestul redactat și distribuit de așa-zii spioni și trădători?

Documentația privitoare la grupul de partizani, condus de dr. Golea Ion este bogată și poate fi găsită în arhivele fostei securități; în arhivele justiției militare și ale procuraturii militare care au instrumentat și judecat cazurile.

Într-un stat care se transformase în colonie sovietică, declarațiile celor anchetați de organele securității s-au obținut sub presiune. În privința grupului de partizani coordonat de dr. Ion Golea, părerile sunt împărțite, în funcție de culoarea politică a celui ce analizează cazul respectiv. Când pătimășa avocatură a unor foști securiști, recrutați de Moscova și erijați în istorici, va dispărea, aceste documente se vor odihni acolo unde este locul: în manualele de istorie a României, la loc de cinste, alături de cei ce le-au conceput și difuzat în ani grei de cumpănă.

● 15 noiembrie 1953. În biserica Las Salezas din MADRID, după slujba obișnuită de duminică, părintele Alexandru Mircea, a oficiat un serviciu divin pentru odihna sufletelor celor treisprezece eroi români, executați la București.

Unul din manifeste, înfățișând pe una din fețe un oștean al "bravei" armate sovietice "eliberatoare", jefuind o familie de țărani români, l-am descoperit întâmplător, în vara anului 1992, la tânărul student Ionel Cezar, din Piatra Neamț. Explicându-i importanța acestui document, dl Ionel Cezar mi l-a oferit spre publicare. Îi mulțumesc încă o dată.

Sorin Mihail Gaidău

O viziune modernă asupra doctrinei creștin-democrate Partea a III-a - Spre un program global

In partea I am prezentat necesitatea promovării creștin-democrației în lume prin creșterea importanței factorului "interdependență", dar în condițiile păstrării "autenticității" și "autonomiei" partidelor creștin-democrate.
In partea a II-a am arătat că extinderea și întărirea Internaționalei Creștin-Democrate implică angajarea internațională care trebuie să stea în centrul preocupărilor fiecărui partid creștin-democrat.
In continuare, ne vom opri asupra capitolelor din trellea "Spre un program global" al eseului "Un legământ cu viitorul" scris de Jos van Gennip, directorul Institutului de Cercetări Creștin-Democrate din Olanda.

De-a lungul istoriei sale, creștin-democrația a cunoscut trei etape de dezvoltare:

● de la sfârșitul secolului trecut până la cel de-al doilea război mondial, creștin-democrația a fost un factor determinant în procesul de democratizare, în lupta împotriva sărăciei și pentru construirea unei societăți moderne;

● după cel de-al doilea război mondial, creștin-democrația a avut o enormă contribuție la reconstrucția economică și socială a țărilor afectate de război, la realizarea unității europene și la crearea unui scut de protecție împotriva totalitarismului și a hegemoniei sovietice;

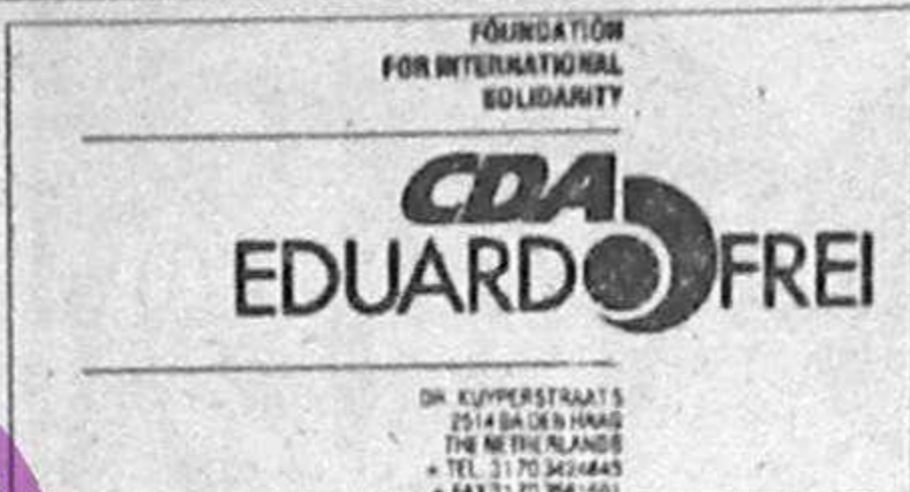
● după 1989, se pun bazele unei noi ordini mondiale în condițiile dezintegrării înțelegerii de la Ialta (dispariția lagărului socialist) și a transformării pericolului sovietic în cerere de ajutor economic și umanitar (dispariția bipolarității în politica mondială).

Evoluția actuală a lumii trebuie să aducă în prim plan creștin-democrația ca o soluție viabilă pentru rezolvarea unor probleme critice ca:

- accentuarea decalajului între țările "bogate" și "sărace";
- proliferarea conflictelor regionale și creșterea criminalității;
- extinderea la nivel de masă a fenomenului de "consum";
- dezinteresul generației actuale față de cele viitoare.

Așadar, este necesară elaborarea unei noi Chartă a Internaționalei Creștin-Democrate, "Dincolo de anul 2000", care să cuprindă, pe lângă principii doctrinare, soluții concrete corelate cu stadiile de dezvoltare ale diferitelor țări. Autorul consideră că în prezent asistăm la existența simultană a trei asemenea stadii care impun abordări diferențiate:

1) **Stadiul țărilor neindustrializate** (lumea a treia), pentru care sunt necesare politici de: ● reducere a decalajului "nord-sud"; ● limitare a înarmării în favoarea hranei și a educației; ● însuflare a responsabilității

individuale; ● schimbare a credinței că sărăcia este inevitabilă;

2) **Stadiul țărilor prospere**, în care politica trebuie axată pe: ● restrângerea rolului statului simultan cu întărirea responsabilității individuale și de grup; ● limitarea consumului resurselor naturale și protecția mediului; ● trecerea de la o "societate de consum" la o societate post-materialistă; ● sprijinirea țărilor situate la "periferia prosperității";

3) **Stadiul țărilor post-socialiste**, unde se impune: ● reconstrucția democrației și a societății civile (reformarea sindicatelor, a sistemului educațional, întărirea asociațiilor neguvernamentale etc.); ● elaborarea unui cadru legislativ coerent; ● reducerea șomajului, a inflației și a declinului economic; ● reconstrucția prioritară a economiei (refacerea agriculturii, a întreprinderilor mici și mijlocii, privatizarea, cooperarea internațională, capitalizarea și prin efort propriu etc.); ● găsirea unor autentici lideri politici, profesioniști, conduși de principii; ● dezvoltarea culturii naționale (afiată în pericolul înlocuirii cu o cultură a "consumului").

Această nouă Chartă a Internaționalei Creștin-Democrate trebuie să fie rezultatul dialogului între partidele creștin-democrate, să cuprindă mesaje realiste adresate în special noilor generații și să fie caracterizată de orientare spre viitor, globalitate și diversitate.

În numărul viitor vom prezenta ultima parte a eseului "Tradiția creștină în Europa Centrală".

Prof. dr. Virgil Petrescu
Dr. Dan Cutoiu

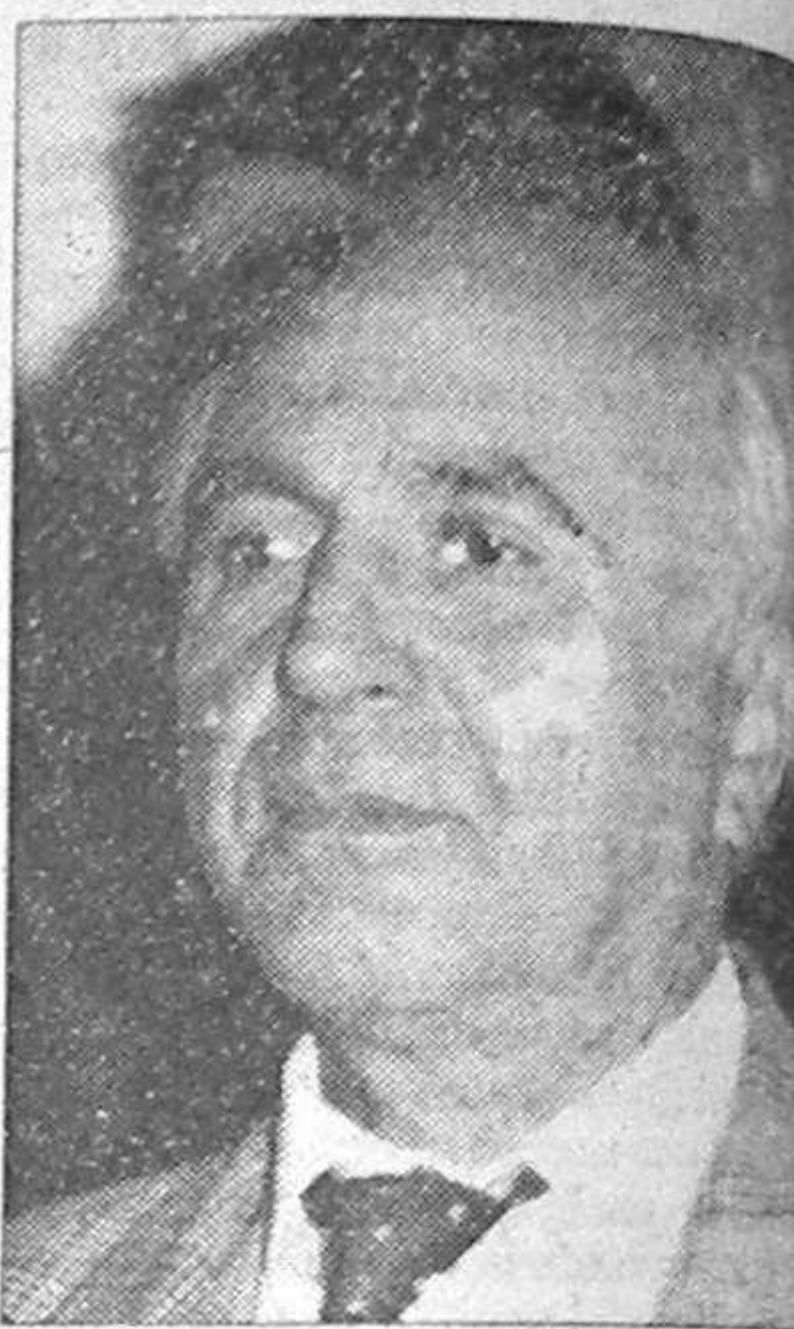
Obiectivele și principiile democrației creștine

Prosperitatea cetățeanului în principiile democrat creștine sunt: apărarea omului de sărăcie, compensarea nevoilor familiale, asigurarea împotriva unor fenomene neprevăzute cu caracter destabilizator și garantarea îmbunătățirii neconținute a condițiilor generale de viață.

Partidul Democrat Creștin nu este o realitate prin simpla voință a liderilor săi, ci prin hotărârea membrilor și a mulțimii de alegători care cred în democrația creștină și care așteaptă din partea ei soluții clare la problemele fundamentale ale timpurilor noastre. Popularitatea și principiile democrației creștine au dat câștig de cauză în alegerile din Germania și Italia după cel de al 2-lea război mondial și mai târziu în Belgia, Olanda, Suedia și în alte țări din Europa și America Latină. Numele de democrație creștină a fost adoptat, nu din rațiuni de pură circumstanță, ci din nevoia de a stabili identitatea unui mesaj adresat opiniei publice când a traversat o criză gravă, după ce a suferit aproape o jumătate de secol tragedia amărăciunilor morale și economice ale totalitarismului comunist. Deci în Germania și Italia după război, democrația creștină s-a impus aproape ca o necesitate. Același lucru se impune și la noi după comunism și cripto comunism. Denumirea democrației creștine derivă din doctrină: e vorba de un nume compus din două elemente: elementul democratic și elementul creștin. Elementul *democratic* are neapărat caracter politic, iar cel creștin prezintă caracterul filozofic și poziția sau doctrina socială. Denumirea rezultă din juxtapunere a elementului democratic și a elementului creștin, aceste elemente nu pot fi luate separat, dar fiindcă înțelegem creștinismul în manifestare și trăirea lui democratică. Democrația creștină oferă popoarelor perspectiva de a reinnoi aspirațiile de dreptate, în libertate, după tragedie, când se impune o democrație cu accent social, așa cum am arătat mai înainte că a făcut Italia și Germania în urma războiului și a totalitarismului fascist. Nu poate exista o adevărată democrație dacă persoana umană nu este respectată, deoarece ea constituie elementul indispensabil al poporului. Poporul pentru democrația creștină, reprezintă o comunitate absolută. Nu este nimeni exclus, toți împreună formăm poporul. Însăși

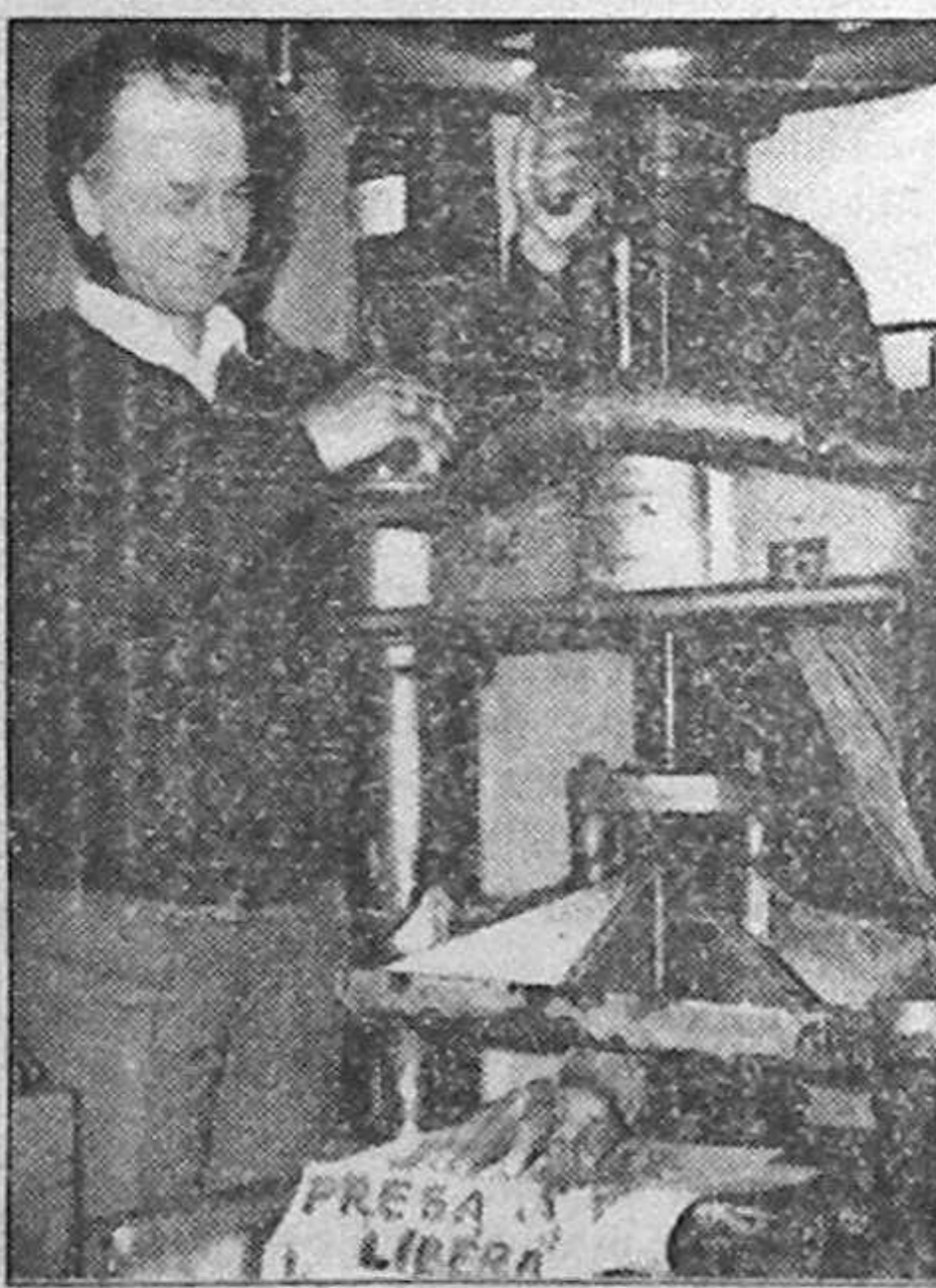
ideea de demnitate a persoanei umane ducă la necesitatea dialogului și respectului permanent între guvern și popor, el trebuie să fie întotdeauna voinei acestuia. Fără dialog permanent există democrație autentică. În cadrul democrației creștine, adevărata democrație este o democrație pluralistă.

Pluralismul democratic se poate împărți în două sensuri: pluralism ideologic, care admite și cere exprimarea de opinii diferite iar pluralismul social, când recunoaște existența mai multor forme de societate cum a

fi familia și sindicatele. Democrația creștină are ca obiectiv apărarea fermă a sindicatelor și obiectivele lor proprii și specifice. Elementul creștin în democrația creștină este o poziție filozofică și o atitudine față de viață, ca sursă de inspirație a mișcărilor, ca motor de acțiune și ca linie generală de orientare. Elementul creștin susține primatul moralei, deci problema socială în ideologia democrației creștine, înainte de toate, este o problemă morală.

Vasile Stănculescu
Costești-Argeș

Un deputat P.S.M. a lansat în Camera Deputaților principiul că cine se duce la rude sau la prieteni în străinătate sau cine face călătorii de afaceri se distrează: dacă vrem să fim serioși trebuie să ne mulțumim a trimite rudelor și prietenilor din străinătate ilustrate și

Cine iese din țară, se plimbă

să terminăm cu afacerile. Nu este surprinzător că "tovarășul" a reluat o idee care a stat la baza politicii paranoice a lui Ceaușescu. Nu este uimitor faptul că un deputat care reprezintă un partid cu față nouă repetă frazele tovarășilor lui vechi de organizație de bază. Neașteptat, să zicem, este faptul că majoritatea parlamentară a aprobat ideea și a transpus-o în practică. Cei care au făcut declarații liberale după răsturnarea lui Ceaușescu au revenit treptat la lozicile pe care le-au dosit provizoriu, până ce a trecut mânia populară. Avem cea mai bună dovadă că majoritatea parlamentară nu a renunțat la vechile idei și că nu va face niciodată gestul polonez: de a veni în fața națiunii și a declara cu sinceritate: "Am greșit. Iertați. Nu vom mai face". Mai mult, majoritatea parlamentară dovedește că nu posedă noțiuni elementare de drept, de vreme ce, la scurt timp de la "intrarea în Europa", ia măsuri contrare circulației libere a persoanelor și a bunurilor. Nu mai discutăm faptul că logica este strâmbă, pentru că deschide calea abuzurilor: dacă pun taxe pe plimbare, atunci este normal să pună taxe pe cine iese duminică să se recreeze și pe cine pleacă

în concediu. Se deduce că starea firească a cetățeanului român este să dea la sapă sau la nicovală, iar în timpul liber să stea cuminte la televizor pentru a urmări spectacolul dat de clasa noastră politică aflată la cârma celor trei puteri care, la noi, sunt una.

Ridicol este faptul că majoritatea parlamentară vorbește de "imagea României" luând astfel de măsuri. Imaginea României s-a deteriorat și, mai mult, s-a pierdut în ceață datorită faptului că "propaganda" a fost făcută de oameni oficiali, de activiști. Ani de-a rândul, cei care ne-am încapatănat să răspundem la invitațiile pe care le primeam, am fost supuși la instructaje umiltoare în cadrul cărora eram dresați să răspundem la întrebări care nu aveau cum să fie puse pentru că erau prea absurde. Plecam, apoi, și dormeam prin gări sau pe băncile vagoanelor de clasa a II-a, pentru că nu aveam nici o centimă în buzunar. Ni se explicase, totuși, că beneficiam de o mare favoare: aceea de a trece frontiera. Ajugeam osteniți la congrese sau colocvii și vorbeam despre cultura noastră, câștigând atenția specialiștilor străini care constatau că suntem de nivelul lor numai că aveam alt gen de politicieni. După ce stabileam contacte

prețioase, ele se risipeau în vânt pentru că nu aveau continuitate: la congresul următor nu mai ajungeam, iar problema de a aduce în țară pe cineva nu se punea. După noi, adeseori pe poteci deschise de specialiști, apăreau activiști care stricau tot ce făcuserăm. Vreme de patruzeci de ani, jocul acesta sinistru se desfășurase implacabil: ce câștigau intelectualii, stricau activiștii.

Singura satisfacție pe care am avut-o a fost că, în străinătate, printre specialiștii de la congrese și colocvii, lucrurile reveneau la normal: intelectualii români intrau în centrul atenției, iar cei cu misiuni diverse erau ignorați. În străinătate, tovarășul de la Securitate de propagandă își ocupa locul său: devenea o favoare sau un gen de distracție este ceea ce a făcut ca România să dispară până și din manuale sau enciclopedii. Imaginea României este o favoare sau un gen de distracție este ceea ce a făcut ca România să dispară până și din manuale sau enciclopedii. Imaginea României este o favoare sau un gen de distracție este ceea ce a făcut ca România să dispară până și din manuale sau enciclopedii. Imaginea României este o favoare sau un gen de distracție este ceea ce a făcut ca România să dispară până și din manuale sau enciclopedii.

Alexandru Duju

Cine dorește Legea presei?

...este adusă pe tapet așa-zisa Lege a presei. Desigur, de către cei stăpâniți de perspectiva democrației, de către cei care ar dori din nou îngrădiri, de către cei care sub forma vagului, a echivocului și al ambiguității, așezându-se pe fața vie. Neputându-se reconstitui pe față, faimoasa instituție despre care Ceaușescu afirma cu nerușinare că a fost desființată, tocmai în momentele de străngere a șurubului, când i se perfecționa mecanismul, n-a putea fi oare înlocuită cu succes de o lege amenințătoare în nebulozitatea ei? Nu s-ar putea găsi un mijloc legal de a închide gura prea slobodă a opoziției? Cum așa își fac socotelile gazetarii extremiști, în numele patronilor lor cu, din păcate, înalte funcții oficiale. Unul dintre acești gazetari este Nicolae Corbu, care își dă cu părerea în *Totuși iubirea*, nr. 41/1993. Veteranul propagandei comuniste desfășurate în *Scânteia* se lamentează de o "depreciere morală" a presei noastre actuale, dorind a o apăra împotriva "virusilor corupției, degradării, utilizării ei ca un mijloc de intoxicare socială". Nobil țel! Dar n-ar trebui precizat cine produce "deprecierea morală" a periodicelor, cine le infectează cu "virusii corupției și ai degradării"? Nu cumva tocmai cei ce "scornesc neadevăruri", cei ce "pun în circulație în mod voit calomniile calificate sau falsuri periculoase", după cum se exprimă

același bătrân corb ideologic? Și ce exemplu mai concludent al presei alienate ar putea fi găsit decât peisajul necuviincios oferit de publicațiile lui Adrian Păunescu? Scrie ex-ziaristul de la organul central al partidului comunist român: "de o lege a presei se poate teme nu ziaristul, ci șantajistul, calomniatorul, traficanțul de influență, negustorul de neadevăruri, teroristul politic". Deci ar trebui să se teamă în primul rând bardul de la Bârca, ce întrupează cu brio toate impostazele negative pomenite!

Însă impertinența acolitului său se face a nu vedea ceea ce vedem cu toții. Vorbind despre funie în casa spânzuratului, își dă ifose. Frazeologia sa răsuflată bate în direcția unei tendințozități totalitare. Ceea ce-l deranjează cu adevărat nu e încălcarea moralei, ci vocea critică a ziarelor și revistelor în dezacord cu puterea, voce pe care, cu sadică poftă, ar sugruma-o. Iată-l cum glăsuiește cu importanța perfidă a stilului "demascator" al documentelor de partid de odinioară (meteahnă fără leac): "Evident, creșterea agresivității unor publicații, virulența nestăpănită a unor materiale de presă nu sunt un rezultat al hazardului. Este reflecția unui anumit grad de exasperare; s-au publicat de către presa opoziționistă mii și mii, zeci de mii de articole de mare duritate critică, incitatoare, împotriva președinției, guvernului, parlamentului". Așa, care va

să zică! Extremiștii nu fac decât să se apere, bieții de ei. Aduși la "exasperare" de îndrăzneala presei care-i refuză, iau poziție bravă împotriva atitudinii "incitatoare" a acestora. Ciocul uzat de prea multe calomniile și adulari al corbului de la *Scânteia*, recondiționat cu greutate, mai croncăne ceva despre "cerințele deontologice elementare". Prima cerință e, de fapt, aceasta: să lăsăm neatinsă libertatea presei, care-i îngăduie chiar și corbului retrograd, ca și sinistrilor săi stăpâni, să bată câmpii, într-o vreme în care ar trebui să aibă minima decență de a tăcea. Pentru a sancționa incorectitudinile ziaristilor nu e nevoie de o lege aparte, ce poate fi lesne manipulată, fiind suficiente prevederile legale existente privitoare la calomnie, șantaj, trafic de influență. Care prevederi, în chip bizar, nu se aplică. Și, cu certitudine, nu din pricina opoziției...

Gheorghe Grigurcu

P.S. La o recentă ședință a Senatului, Adrian Păunescu a cutedat a declara că vizita suveranului României în propria sa țară ar fi trebuit să se producă nu la 1 decembrie, ci la 23 august. Opinia noastră: în loc de a se afla acum în Senat, Adrian Păunescu ar trebui să fie responsabilul Casei memoriale Ceaușescu de la Scornicești. Și doar în acea calitate să emită propuneri politice.

CRONICA T.V.

"Deșteaptă-te române!"

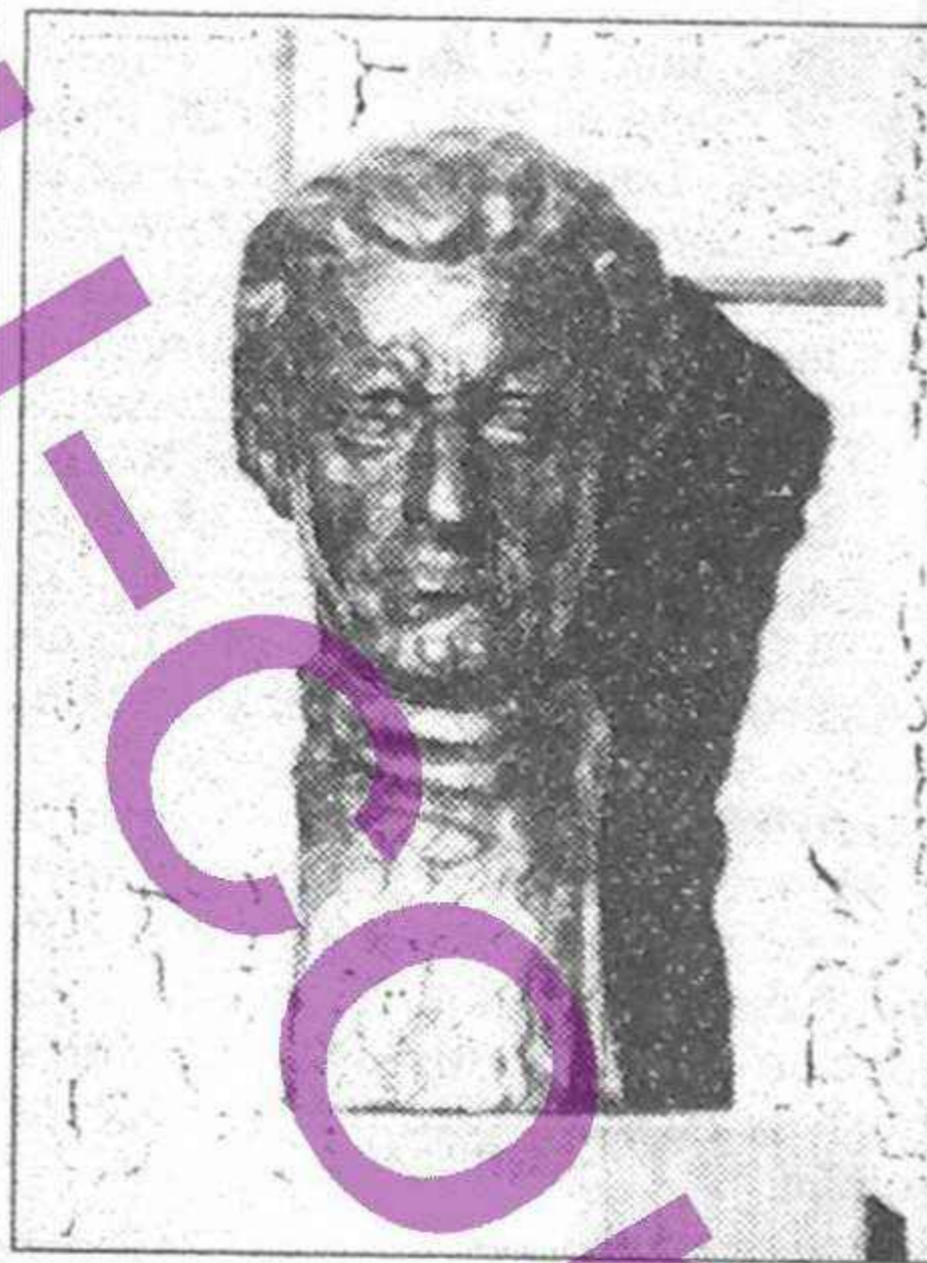
O livadă de meri încărcăți de roade. Minunată imagine, pentru a ilustra bogățiile toamnei într-un sfârșit de septembrie. Acum? Încrămățit de geruri, troienită de zăpezi, e, parcă, un strigăt al disperării, al neputinței, al batjocurii. **Dl Grigore Vârsta** ne spune la "Viața satului" că numai în câteva județe au rămas neculesse 150 de milioane kg de mere. Împărțiți la 23 de milioane de români = 6 kg și jumătate de mere cu preț rezonabil pentru fiecare dintre noi. Dacă! Dacă! Dacă cei care ne guvernează de "drept" ar face-o și de fapt! Așa? De Crăciun vom plăti merele, precum portocalele venite de peste mări și țări! Așa ne trebuie! **Dna Aurelia Tesca** ne aduce pe micul ecran jalea și revolta țărănilor din Balotești - Vrancea, păstorită, cu Legea fondului funciar în mână, de un domn rotofei, neclintit din jilțul de prefect, de unde "împarte" dreptatea în județ. Oamenilor le-a ajuns cuțitul la os. Cei care-au fost la conducere, după revoluția-caecalma, au păpat totul, pe rând și organizat. Oblăduiți de chichițele Legii 18! **SOTI** se apleacă peste durerea și mizeria locatarilor blocului P57 din Capitală. Imagini de apocalips ne fac să ne gândim cât vor mai dormi în fotoliile primarilor "aleșii noștri" care nu dau în brânci și își fac timp să iasă la vânătoare de mistreți. Beneficiarii Legii 42 fac greva foamei în sala de consiliu a Primăriei municipiului București, pentru a fi respectată litera ei. Și sunt revoluționarii lui decembrie '89, răniții și urmașii eroilor răpuși întru înflorirea celor trei trandafiri, nu-s niște bișnițari oarecare! Iarna care a venit pe neașteptate (oare cum se uită mereu că România "beneficiază" de patru anotimpuri?) a potopit țara cu nămeți și zăpadă și a adus cu ea tot cortegiul de necazuri, că iar ne-a luat prin ea "surprindere"! Capitala a stat o zi fără apă. Motivația celor care le "învărtesc": cică s-au prăbușit doi arbori în albia Dâmboviței și-au oprit apele! Ați văzut ce treabă pot face doi copaci? Apoi a venit "năboiul", al dracului balaur, domnule! Și noi care ne temeam de ZAI! Cei care s-au dat în bărci cu Steaua Dunării în cadrul "găselniței" EURO-ROMANIA au ținut să ne dea un "raport de activitate" amănunțit. De ne-a cuprins o "îndreptățită mândrie patriotică" la ideea șansei

"dialogului european". Mare reușită mare! Ciudat, despre aceleași două săptămâni "legănate" pe valurile Dunării ne-a relatat, când întreprinderea era în plină desfășurare, dna **Anca Toader**, "pe invers"! Ca să vezi: păreri și păreri! Drept pentru care am consemnat-o și pe-a academicianului **Marin Sorescu**: "când discuți pe un vas, ai impresia că înaintezi, chiar dacă stai pe loc!" Just. Tot de pe "vapor" ne-a prezentat și premierul **Văcăroiu** raportul de activitate al guvernului după un an de stat la timonă! Și a mâncat "gogoși" în postul Crăciunului. Ba **dI Tatuli**, dorind să-l "umanizeze", l-a invitat la "insomniile românului" de am aflat cine-i cumpără cămășile și cravatele mereu mai moderne și cum e cu "Săniuța". De parcă dinspre partea asta i s-ar fi tras românului nopțile albe! "Oil of Olaz" face pielea subțire pe obraz! Reclamă TV. Memorialul durerii, da, ne-a ținut treji până-n zori! **Lucia Hossu-Longin**, cu aceeași tenacitate și credința unei sfinte datorii, ne-a adus și de data aceasta pe micul ecran supraviețuitori ai "gândirii arestate". De ne-am cutremurat, ca de fiecare dată, cu câtă criminală perseverență și "competență" a urmărit comunismul ingenuncherea și distrugerea intelectualității românești, pentru a putea fi "creat" intelectualul de tip nou, socialist! În săptămâna trecută am "trăit" pe micul ecran și "momentul Cotroceni", în care președintele **Iliescu**, în luptă sa cu Regele, a stat de vorbă "la gura sobei" cu cei prea plecați crenguței cu trei trandafiri, opoziția neonorând "zaiafetul". Și, am constatat, dacă mai era nevoie, că spaima și insomniile cotrocenului se numesc **Majestatea Sa Regele Mihai** și monarhia! Și chiar dacă nu va participa azi la Alba Iulia, la sărbătoarea Marii Uniri, pe care Bunicul Său a înfăptuit-o, **Majestatea Sa Regele Mihai** este printre noi. În sufețele, în inimile, în speranțele noastre. "MONARHIA SALVEAZĂ ROMÂNIA!" vor scanda azi mii și mii de oameni, pătrunși de acest mare și unic adevăr! Mereu în actualitate imnul nostru stropit cu sângele jertfei de tinerii lui Decembrie 1989: **DEȘTEAPTĂ-TE ROMÂNE!**

Rodica Rarău

CARNET PLASTIC

Maestrul Baba a împlinit 87 de ani

Recenta expoziție - veritabilă microretro-spectivă, deschisă în saloanele Casei de Cultură a Ministerului de Interne din București - vine să confirme adevărul mândru și demn rostit de bătrânul cronicar Miron Costin: "...nasc și-n Moldova oameni". Maestrul **Corneliu Baba** - care, la 18.XI.1993, a împlinit vârsta de 87 de ani - este un asemenea OM, adică o fascinantă PERSONALITATE creatoare, o "minune a naturii", cum l-a caracterizat scriitorul Fănuș Neagu. Destinul - fericit, în ciuda numeroaselor momente de cumpănă și grea încercare - a hotărât s-ajungă mare artist (este absolvent al Academiei de Belle Arte din Iași și al Facultății de Litere și Filosofie din București). În epoca de mare înflorire culturală pe care a cunoscut-o România Mare, tânărul aflat în plin zbor de formare și încercare a cunoscut și admirat în pictură creațiile cu largi ecouri ale unor adevărați maestri: **Theodor**

Pallady, Gheorghe Pătrașcu, Ștefan Popescu, Camil Ressu, Jean Al. Steriadi, Marius Bunescu, Nicolae Tonitza și alții. În același timp cu el, se afirmă o nouă generație de aur (**D. Ghiță, Lucian Grigorescu, Henry Catargi, Al. Ciucurencu, Catul Bogdan, Aurel Ciupe**), în care maestrul de azi s-a integrat armonios.

Corneliu Baba - "aplecă peste întrebările lumii", asemenea marelui poet **Lucian Blaga** - este un **artist-filozof** și un **fin psiholog**. Pictura sa - rod al meditațiilor asupra existenței, al binelui și răului, al fericirii și nefericirii, al răspunderii artistului (vezi *Întoarcerea de la sapă, Tărâni, Odihnă pe câmp*) - este profundă și gravă. Desenul riguros, precis, dar și plin de sugestii - menit să sublinieze sentimente, poziții, stări sufletești - este susținut de o cromatică vibrantă, cu totul particulară și adânc grăitoare în care domină griurile, cafeniul și negrul, în infinite nuanțe și-n sinteze unice. Se cuvine să remarcăm că toate pânzele semnate de maestru sunt veritabile compoziții. Grăitoare din acest punct de vedere sunt și **autoportretele**, precum și portretul (celebru) al lui **Sadoveanu**, lucrări de referință în portretistica română și universală.

Fără nimic ostentativ, **Corneliu Baba**, prin întreaga sa creație, s-a dovedit a fi un **artist patriot** în sensul cel mai nobil al cuvântului. Spațiul mirotic - cu toate însemnele lui (oameni, păduri, câmpii, ape, munți, flori) și cu tot misterul țesut în motivul popular al comuniunii om-natură - ocupă un loc de frunte în toată creația sa și reprezintă inspirate reprezentări și pledoarii. Dar **marele pictor Corneliu Baba** este, în același timp, și **magistrul strălucit** al unui șir întreg de generații pe care le-a îndrumat cu devotament și răspundere, vreme de peste patru decenii, foștii săi discipoli aflându-se astăzi în fruntea pictorilor români contemporani.

Îi urăm cu acest prilej **magistrului** sănătate și mulți ani de creație.

M. Augustin

Parlamentari țărăniști la tribuna Senatului

(urmare din pag. 9)

ieși din această ascultare. E foarte trist, iubiți colegi, că nu vrem să învățăm - cum spunea Constantin Noica, chiar la 70 de ani: "E trist ca un om la 50 de ani să nu mai vrea să învețe ceva". Suntem datori, așadar, iubiți frați, să facem un act de dreptate istorică. Acest om va fi rege când noi toți vom fi morți, și urmașii lui în continuare. El va fi numit regele românilor, care a băut paharul amărăciunii în exil... Ferească Dumnezeu să bei paharul amărăciunii în exil și să vezi oamenii care te-au slujit că sunt omorâți în închisori.

Așadar, este un moment când noi am propus, cum știți, un lucru foarte simplu, și care îl văd anunțat aici: că începem cu rugăciune la ora 9 la Alba Iulia.

Este normal ca acolo să vină toți cei care mai sunt în viață și care au participat și-au susținut prin jertfe de fel și chip această sărbătoare (...)

Spun vechii evrei "Să nu te așezi în ceas de sărbătoare" - spune Biblia - "dacă nu sunt toți de față". Îi aduceau pe bătrâni pe cărucioare, pe orbi îi duceau nepoții pe umeri, ca să fie la ceasul

se ducă să plângă acolo unde ne laudăm că este inima lui Horea îngropată în pământ.

Dar asta are urmași și este unsul lui Dumnezeu, scaunul lui e mohorât cu ungeri sfântă, dar e pustiu și împăinjenit de singurătate, pentru că noi suntem atât de puțini vrednici să-l poftim așa cum este și să ne spună un cuvânt în limba neamului său. Și îl acuzați că își uită limba. Evreii își uită și piele și tot dar tot de neamul lor țin. De n-ar ști o vorbă românească, este regele nostru și așa zice din pricina nevredniciei noastre, din pricina neseriozității noastre și a criminalității noastre, acest om uns peste neamul nostru de Isus Hristos și-a uitat sârmanul limba.

Uitați-vă dumneavoastră, în ceasuri de sărbătoare, ușile cetăților sunt deschise. De ce tocmai acum? Păi ca acum niciodată! De ce? Pentru că așa trebuie să vină, la ceasuri sfinte, pentru ca sărbătoarea să fie completă!

Noi nu putem să sărbătorim Alba Iulia, fără să-l fi chemat cu toată cinstea să vină să se roage cu noi împreună. Un program de rugăciune și de slujbă, iubiți colegi, împreună cu el ar renaște în mare parte neamul acesta (...)

Faceți un act de dreptate și vă dau o soluție! America la zilele acestea nu invită președintele țării. Un grup de 22 sau 23 de kongresmeni americani trimit invitații la toți să vină la ceasul de rugăciune națională. "Să veniți să vă rugați cu noi", indiferent unde sunt. Dacă ar fi la pușcărie, de la pușcărie ar trebui să-l scoatem - așa fac americanii. Toți oamenii care au lăcrimat și au lucrat pentru acea țară, trebuie să fie de față la ceas de rugăciune și de reconciliere. Noi nu înțelegem aceste lucruri și vă va apăsa pedeapsa urmașilor noștri și a Bibliei pentru că ne purtăm cu netrebnicie față de unsul Domnului (...)

Ajută-ne Doamne, să nu trecem peste acest moment istoric cu nepăsare, de care vom plânge în morminte și ne vor blestema copiii noștri cu dragostea lor care va ieși de sub blestem în iubirea lui Isus Hristos, care ține și poporul român.

Amin!

sărbătorii și să fie la cel Ierusalim, de care ziceau "să mi se lipească limba de cerul gurii dacă te voi uita Alba Iulia, dacă te voi uita cer și Ierusalim al neamului nostru!"

Cum este cu puțință? Uite, că ei sunt morți. Mort și Iuliu Hossu care a fost de față și Miron Cristea care sunt morți... Ei au fost călugări, n-au urmași. Au fost călugări sârmanii și n-au urmași care să

Basarabie natală

Haos în haos metamorfozat
în amnezii destrămate-n eter
când teranii judecă nedrept pe oameni
Basarabie zămisliță de cer.

Ruguri arzânde se-nalță-n cenușa
tulnicile vorbesc destule lejer
Ah, cerule arcuiește bolta mai larg
Basarabie, mângâiată de cer.

Legi peste legi, vântul le alungă
cu transparentă de freamăt în eter,
Din vremuri adânci Carpatul te privește
Basarabia iubită de cer.

Strălucesc cruci cu brațe luminate de soare
dar razele din nădejde nu pier.
Atlasul e scorjot pe polița arsă,
Basarabie ancorată de cer.

În clipe de soare etern
credincios știu ce simbricie să cer,
Cuvintele trec din piatră-n piatră,
Basarabie privită de cer.

Dar vremea slăvește ogorul
cel sfânt și bogat în colb să nu pier
Și-n coloană dă-mi nădejdi în năzuinți
Basarabie sărutată pe frunte de cer.

Mihai Păsculescu

Emisiune filatelică omagială

Poșta Română a pus în circulație la 1 Decembrie a.c., la Alba Iulia, emisiunea de mărci poștale "75 ani de la Marea Unire".

Emisiunea este dedicată principalelor personalități care au împlinit marele act istoric de acum trei sferturi de secol.

Cele 4 mărci poștale și colifa dantelată înfățișează pe:

IĂNCU FLONDOR (1865-1924) - fruntaș politic al Bucovinei, întemeietorul ziarelor Dreptatea și Patria, și al Partidului Poporului, în 1918 președinte al Consiliului Național și șef al guvernului provizoriu din Bucovina, ministru al Bucovinei;

IONEL I. C. BRĂTIANU (1864-1927) - fost prim-ministru, președintele Partidului Național Liberal, a desfășurat o largă activitate politică și diplomatică pentru desăvârșirea unității statului național român;

IULIU MANIU (1873-1953) - președinte al Consiliului Dirigent, fruntaș și președinte al Partidului Național din Transilvania, președinte al Partidului Național Țărănesc, fost prim-ministru al României, membru al Academiei Române, luptător până la sacrificiu pentru libertatea, democratizarea și independența țării, martir al neamului;

PANHALIPA (1883-1979) - om politic basarabean, ca publicist, redactor și scriitor a contribuit în mod esențial la toate mișcările culturale, naționale și politice din Basarabia și a avut un rol predominant în unirea acestei provincii cu țara;

REGELE FERDINAND I (1865-1927) - urcat pe tronul țării la 28.09.1914. Ostaș viteaz, contribuind la modernizarea armatei române, conducând victorios războiul reîntregirii, Ferdinand cel Loial, Întregitorul de neam și țară devine Regele României Mari. Într-un scurt interval de timp, sub domnia sa, România a progresat în toate

domeniile, pe plan politic, economic, științific și cultural.

Mărcile emisiunii sunt dispuse într-un efigiile completate cu textele președintelor și numelor personalităților respective. Tipărirea s-a făcut în 4 culori, la țelofon, pe hârtie cromo gumată, în format de 42/54 mm. Valoarea totală nominală a emisiunii este de 2000 lei.

Machetele emisiunii, de o concepție artistică deosebită, atât la mărime, cât și mai ales la colifa, și care situează emisiunile printre cele mai reușite din ultimii ani, sunt datorate artistice plastice doamna **Andreea Păsculescu**.

La fel de meritorie este și realizarea tehnică a Fabricii de Timbre.

DECLARAȚIE

Convenția Democratică din România a dorit ca Ziua Națională a României să constituie un prilej de concordie și să-i găsească uniți pe toți românii, dar, ca și în alte ocazii, troica președinte-guvern-majoritate parlamentară a acționat concertat împotriva uniunii naționale și a intereselor naționale.

La întâlnirea din 24 noiembrie, președintele Iliescu a deformat adevărul cu un cinism neimaginabil, afirmând că dl Corneliu Coposu - nici mai mult, nici mai puțin - i-a cerut o întrevvedere președintelui pentru a-l convinge cât de inoportună ar fi o vizită a M.S. Regele Mihai și afirmând, de asemenea, că ar fi aflat numai din presă despre solicitarea liderilor CDR de a le fi acceptată o întrevvedere la Cotroceni.

Ceea ce însă ne-a produs cea mai vie indignare a fost modul calomnios cu care a fost tratat M.S. Regele Mihai pentru "vina" de a aparține Casei Regale a României, sub sceptrul căreia s-a împlinit România Mare, și de a fi dorit să participe la sărbătoarea tuturor românilor ca simplu cetățean.

Împotriva acestei modalități protestăm cel mai energic cu puțință. Se dovedește că procesul de recuperare a istoriei adevărate a României nu a fost încă realizat, căci doar astfel este posibilă suita de afirmații istorice profund false, făcute de reprezentanți ai puterii actuale, care nu au reușit, în cei patru ani scurși de la revolta anticomunistă din decembrie 1989, să-și modifice opiniile. În același timp, declarațiile făcute la Cotroceni în ziua de 24 noiembrie reprezintă un atac asupra fundamentelor democrației. Atragem deci atenția asupra pericolului extrem de mare la care sunt supuse instituțiile statului român.

Convenția Democratică din România

DI. Adrian Năstase a uitat că Belgia este o monarhie Și dl Iliescu greșește adesea titulatura regelui Mihai

Nu dintr-o răutate gratuită, ci din dorința de a semnaliza starea de tensiune care domină discuțiile despre rolul monarhiei, gazetarii prezenți la întâlnirea de la Cotroceni au observat excesul de bălbăieli al persoanelor oficiale ori de câte ori trebuia făcută o referire la regele Mihai. "Vizita regelui... a fostului rege" a devenit o formulă stereotipă atât în discursul dlui Iliescu, cât și în declarația șefului partidului de guvernământ, Adrian Năstase. Acesta din urmă a adăugat, în grabă, și Belgia în rândul țărilor "din care regii au fost alungați".

Eroare speculată prompt de

parlamentarii opoziției, care l-au interpellat a doua zi în plenul Camerei Deputaților: "Este ridicol ca un fost ministru de externe să creadă și acum că Belgia este o republică din care regii au fost izgoniți... prin decret", a declarat deputatul liberal Crin Antonescu. El a ironizat "lecția de istorie și patriotisme" ținută la Cotroceni de "doi saltimbanci lirici ai familiei Ceaușescu, domni Vadim Tudor și Adrian Păunescu", precum și de "doi stâlpi ai regimului comunist și de ceaușist, domni Ilie Verdet și Ion Iliescu".

Andreea Păsculescu

Cornel Dinu

(continuare din nr. 10)

Incompetența, arbitrariul și răzbunarea macină fotbalul românesc (IV)

domeniul public din inventarul clubului și terenurile care au constituit acel obiect de garanție, hotărârea mi se pare justă fiindcă s-a încălcat legalitatea. Și când se încălcă legalitatea trebuie să se intervină și oamenii să fie aduși cu picioarele pe pământ.

- **Aici ar mai trebui pusă problema și cum a intrat M.I. în posesia acestui "bun public"?**

- După câte știu eu, M.I. a intrat în posesia terenului în 1947. Atunci erau vremuri turburi și este greu de precizat...

- **Considerați că va fi în avantajul fotbalului dinamovist această tutelă?**

- În anul 1989, în urma unei discuții cu dl. Petre Roman, d-ș-a a spus că aceste două cluburi, Dinamo și Steaua, trebuie să capete caracter civil și de aceea s-a început o procedură de demilitarizare, în ianuarie 1990. Este vorba de o egalitate și de o rupere de trecut, dar știu bine că forța unor instituții nu se poate desființa în 2 sau 3 ani de **democrație relativă**. Nu? De fapt, Dinamo era cu toate actele gata să fie demilitarizat. A intervenit însă o discuție între Mircea Angelescu și câțiva generali din Ministerul de Interne și a cedat. Dinamo a rămas în cadrul M.I. cu zbaterele de rigoare, cu scandalurile de presă, cu manifestările montate ale unor sportivi; de fapt, s-a menținut același **status quo** în continuare. Este o problemă de mentalitate ce ar trebui transformată pentru că în viitor nu se va mai putea lua din bugetul unui minister - care cu siguranță nu va mai prevedea sume care să acopere activități sportive - ca să se suporte cheltuieli pentru sportul profesionist. Așa cum a apărut anul acesta în bugetul armatei suma de 500 de milioane "alte cheltuieli", defalcată apoi în diferite feluri ca să ajungă la sport, respectiv fotbal. Namai

sub formă de societăți comerciale sau societăți pe acțiuni vor putea trăi, atâta vreme cât nu vor mai apare în buget cheltuieli pentru cluburi profesionale de fotbal. Dacă va fi un buget legal.

- **Legal și transparent.**
- Sperăm că așa va fi.

- **În încheiere, aș dori câteva cuvinte asupra cazului Progresul-Farul, apărut între timp. Conferința de presă a fost, ca să vorbim delicat, total neconcludentă. De ce?**

- Noi am ținut să prezentăm mai întâi documentele Comisiei Campionatului Național. Am considerat că așa este corect și vom vorbi după ce aceasta se va pronunța.

- **Din păcate nu putem aprecia poziția, dar vă aparține. Vă mulțumesc și probabil că vom mai reveni.**

- Și eu vă mulțumesc.

Dar dialogul a fost dat să nu se încheie aici. Între timp - până la încheierea publicării interviului - a intervenit hotărârea Comisiei Campionatului Național - asupra căreia ne luăm dreptul de a ne pronunța separat - care suspendă în bloc și nu pe termene scurte, conducerea clubului Progresul, administrativă și tehnică. Am solicitat, firește, un punct de vedere și asupra acestui ultim eveniment. Iată răspunsul:

- Este o măsură absolut abuzivă, aberantă aș zice, ce nu are nimic comun cu realitatea. Ceea ce este cel mai dureros este că a fost luată de un judecător la Curtea Supremă, de la care bieții oameni necăjiți, justițiabilii, așteaptă dreptatea.

Asta îmi aduce aminte de tatăl meu care - judecător fiind - pentru că dăduse în '46 o sentință împotriva unor indivizi ce furau zahăr

de la fabrica din Sascut (respectivii erau evrei protejați de Ana Pauker) și nu a acceptat să revină asupra ei, adică să-i absolve, a avut de suferit represii severe: doctor în drept la Liège, a fost dat la muncă de jos unde a stat până în '58. Și acum, ca și atunci, se judeca după bilețelele primite cu indicații. Magistratul Pandrea a făcut la fel, deci aveți, o dată mai mult, dovada că nu s-a schimbat nimic.

- **Și veți sta cu brațele încrucișate față de o asemenea decizie?**

- Mai este Curtea de Apel. Să vedem ce va face...

Vom juca fotbal (aproape) toată iarna

Calificarea, atât de mult comentată și adulată, de la Cardiff, ce ne-a deschis porțile Americii, se pare că a pus probleme serioase Federației Române de Fotbal. Puiu Iordănescu, antrenorul câștigător, a cerut pentru echipa națională ce va traversa Oceanul, cel puțin o lună de pregătire înainte să se imbarca. Considerând, nu fără temei, săre dreptate, Federația a hotărât că pentru aceasta trebuie să devansate etapele de Campionat și de Cupă. În consecință, altă posibilitate nu există decât aceea de a mai disputa câteva etape după data de încheiere a turului divizionar. Cu riscul capriciilor

vremii - trebuie să ne asumăm și niște riscuri - se va mai juca deci fotbal până pe 22 decembrie: miercuri și sâmbătă și se va ajunge la etapa a 22-a. După o vacanță de două săptămâni jucătorii vor relua pregătirile pe 5 ianuarie și din februarie vor purcede la disputarea etapelor ce vor mai rămâne. Ele fiind mai puține, vor lăsa loc și la două meciuri de pregătire cu parteneri străini de marcă, dar nu se poate anticipa dacă vor fi jucate și cu "stranierii" noștri în formație. Dacă la 27 aprilie va fi ultima etapă, finala Cupei se va juca pe 30 aprilie, după ce toate fazele sale se vor disputa într-o singură

întâlnire, deci adio partide tur-retur.

S-a programat pentru data de 28 ianuarie, Adunarea Generală a Federației care prevede, printre alte puncte pe ordinea de zi, alegerea Consiliului Federal și a președintelui, modificări în Statut (ele vor fi substanțiale, apropiind FRF de parametrii FIFA și UEFA), ratificarea ROAF-ului și a altor documente ce vor fi supuse dezbaterii.

Liga Profesionistă, prezentă și ea la conferința de presă, dar numai prin președintele ei, a comunicat și ea o serie de proiecte. Printre ele, apariția în fotbal a unor societăți comerciale cu scop sportiv (după o

documentație din Franța), o piață organizată a jucătorilor, deci un "Mercato" autohton - și intenția de a modifica sistemul de promovare - retrogradare punându-se în discuție și locurile 15-16 ale clasamentului Diviziei Naționale ca și locul doi în fiecare serie a Diviziei A. Asupra tuturor celor preconizate ne propunem să revenim.

S-au mai anunțat și mesajele de felicitări primite de către forul nostru fotbalistic din partea M.S. Regelui Mihai I și din partea președintelui. Din păcate cele două mesaje au fost puse pe același plan. Ceea ce...

"DECEMBRIE"

ORIZONTAL: 1) Prototip al puterii. 2) Comuniste cu față umană - Buni de legat! 3) Ingeri de la Jilava - Infracțiune scuzabilă în Decembrie. 4) Cot gol! - O sută zece împușcați! 5) Dorința întregii națiuni. 6) Cap de român! - Teroriști între ei. 7) Salut roman - Maeștri în Teroriști între ei. 8) Salut roman - Maeștri în Teroriști între ei. 9) Salut roman - Maeștri în Teroriști între ei. 10) O sută unsprezece arestați! - Mângâiere la poliție.

VERTICAL: 1) Mărturie lipsite de credibilitate. 2) Emilia alintată - Vorbe grăitoare. 3) Zile senine - Tinerii din Decembrie. 4) Două localități în India - Prima victimă! - Tepe! 5) Mamă sfântă - Ultimul călău! 6) Băț rupt! - Sleit de durere - Răvaș început! 7) Fluviu în toponimia portugheză - Arătat cu degetul. 8) Prefix pentru a mia parte - Agenția Spațială Europeană (siglă). 9) Bloc de gheață - Recompense comuniste. 10) Aproapele nostru din Decembrie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

DICTIONAR: IZOP, ENA, RIO.
Puiu Moiceanu

Din alergare...

● În Norvegia, echipa noastră de handbal feminin își încearcă șansele, din nou, la un Campionat Mondial. De data aceasta cu perspective mult mai reale de a reinoda șirul unor mari performanțe dobândite în acest sport nu numai de băieți. Să reamintim că și fetele au la activul lor remarcabile comportări, chiar și un titlu mondial.

Ele au debutat cu dreptul, învingând ambițioasa formație a Angolei cu un scor concludent: 26 - 16, dar care nu a reflectat îndeajuns diferența de valoare dintre cele două echipe. Cu un echilibru mai mare în joc și cu un moral de învingătoare handbalistele noastre pot ajunge pe culmi în țara fiordurilor. Noi le-o dorim din toată inima și credem în succesul lor.

● Cupele Europene își continuă marșul prin întâlnirile din cele două serii ale Ligii Campionilor și cu turul al treilea al Cupei UEFA. Câte un scor alb și câte o victorie, ambele pe teren propriu, au marcat debutul în fiecare serie. Monaco, cunoștința noastră, a mai relizat un 4 - 1 pe stadionul Louis II, iar portughezii de la F.C. Porto au învins cu 3 - 2 pe Werder Bremen, autoarea unei reveniri spectaculoase de la 0 - 3. Cele două favorite ale grupelor Milan și Barcelona au realizat "șahul etern" pe terenurile adversare la Bruxelles cu Anderlecht și la Istanbul cu Galatasaray.

În ce privește C 3, este de remarcat ofensiva azură, reprezentantele peninsulei câștigând tot, în deplasare sau acasă. Pentru 9 decembrie se poate anticipa o calificare în bloc.

Pagină realizată de
Ioan Frâncu

"PROCESUL DE DEMOCRATIZARE A ȚĂRII ESTE IREVERSIBIL"

Interviu cu dl dr. Remus Opreș, deputat PNȚCD de Prahova

S-a împlinit un an de când actualul Parlament a fost ales prin votul nu prea inspirat al electoratului român, răstimp în care el s-a dovedit a fi mai mult o tribună de afirmare a unei nedorite restaurații a comunismului naționalist, decât un organ legiuitor menit a transforma România într-un veritabil stat de drept, pus sub semnul realității democratice...

Așa este, există tendința pregnantă a partidului de guvernământ și a acoliților săi de a politiza nepermis de mult, și nu în sensul cel mai bun, activitatea de legiferare. Scop în care ei determină constant un blocaj în procesul legislativ, prin faptul că nu sunt supuse dezbaterii proiecte de acte normative esențiale, ceea ce contribuie, din păcate, la menținerea nefastelor norme de drept comuniste. Pe de altă parte, proiectele legislative ale opoziției sunt și ele blocate, așteptând de luni de zile să intre în dezbaterile comisiilor de specialitate sau a plenului Parlamentului. Ca să nu mai vorbesc de amendamentele, îndeobște pertinente și utile, pe care senatorii și deputații opoziției le aduc în timpul dezbaterilor și sunt respinse, mai mereu, fără teme, de votul monolitic al nostalgiceii coaliții majoritare. Eu consider însă că, indiferent de culoarea politică a celor care le votează, legile sunt menite a scoate țara din impas. Iar opțiunea politică trebuie să treacă, fără discuție, în planul secund. Altfel, batem

pasul pe loc.

Este din ce în ce mai evident că opoziția nu poate ține piept, numeric, mașinii de vot a coaliției majoritare, ce impune legiuiri așa cum îi dictează interesele de partid și nu cele ale poporului. În atari condiții, va rămâne Convenția Democratică, în parlament sau va părăsi băncile acestuia?

O hotărâre în acest sens nu poate fi luată decât în urma unei serioase analize în cadrul Convenției și la ea ar trebui să adere toate formațiunile politice componente, cât și Partidul Democrat (FSN).

S-a încheiat primul an de guvernare a echipei Văcăroiu: a fost el benefic pentru români sau i-a împins și mai adânc în dezastru și deznădejde?

În opinia mea, guvernul Văcăroiu este cel mai incompetent dintre cele patru care s-au succedat prin Palatul Victoria, după decembrie '89. Remanierea restrânsă făcută în această toamnă, neconfirmată până-n prezent de Parlament, demonstrează că au ajuns ei înșiși la concluzia că lucrurile nu merg tocmai bine... Activitatea dlui Văcăroiu și a colegilor săi din executiv este, indiscutabil, ineficientă, pentru că n-au avut pregătit un program de guvernare și n-au urmărit cu rigoare soluționarea problemelor reale cu care se confruntă țara. În schimb au căutat să-și pună oamenii de încredere în tot aparatul administrației locale, lovind fără teme

în reprezentanții legitimi ai opoziției democratice, aleși în acest aparat.

Una din "realizările" actualei guvernări este exacerbarea corupției. Ce întreprinde opoziția democratică pentru eradicarea sau măcar atenuarea acestui flagel?

Trebuie continuată activitatea comisiei parlamentare anticorupție și pus serios accentul și pe munca, deloc facilă, a celor două comisii de cercetare a abuzurilor, în sensul creșterii eficienței acestora. Încercăm ca, prin reprezentanții noștri în aceste importante organisme parlamentare, să fim o frână cât mai puternică în calea corupției și, totodată, vom avea grijă să promovăm în viața politică oameni de altă factură morală decât cei propulsați de adversarii noștri politici.

Își va duce dl Văcăroiu la bun sfârșit mandatul sau va ceda fotoliul de premier, înainte de termen?

Aceeași mână nevăzută de la Cotroceni, care i-a oferit fotoliul de prim-ministru, îl va și lua atunci când va găsi de cuviință. Eu unul nu mă aștept la un gest de demisie din partea dlui Văcăroiu decât, poate, tot în urma presiunilor din interiorul unor structuri ale Puterii.

Se vor împlini, nu peste multă vreme, patru ani de la eroicul sacrificiu de sânge al aceluia fulminant decembrie '89, dar național-comunismul domină încă, zgomotos și activ, scena politică a țării.

Să-i socotim pe cei care-au luptat tocmai împotriva lui, doar victimele oarbe ale unui paradox istoric nefertat? Nici pe departe, pentru că nobilul sacrificiu n-a fost zadarnic; a început să se pună bazele unei vieți democratice în țară și acest proces de democratizare este ireversibil. Jertfa lor trebuie să rămână în memoria noastră și să fortifice în lupta politică.

A conștientizat Adrian Simionescu

Dnii Comeliu Neagoe și Ilie Vintilă, primarul și viceprimarul țărăniști ai Constanței s-au întors din Grecia

La trecerea prin București au făcut o vizită la redacția "Dreptății"

V-ați întors așadar din Grecia...

CORNELIU NEAGOE: Mai exact, de la Salonic, unde, între 11 și 14 noiembrie am participat la Congresul primarilor și viceprimarilor din Regiunea Balcanică - "BAL.CI.CO.S", organizat de Consiliul Europei, prin organismul său specializat ECOS. Gazda a fost primăria din Salonic. De fapt, noi am fost, într-un fel la rude,

Constanța și Salonicul fiind orașe înfrățite. Au lipsit cei din fosta Iugoslavie și cei din Turcia. De la noi au fost prezenți 78 de primari și viceprimari.

Care a fost scopul întâlnirii?

ILIE VINTILĂ: Există un program al Consiliului Europei pentru încurajarea și sprijinirea implantării și încurajării democrației în țările din răsăritul Europei, în cazul de față fiind vorba despre regiunea balcanică. S-a considerat că această regiune are particularități ce o fac distinctă. De aceea există două organisme: secțiunea specializată pentru Balcani a programului PHARE și INTEREG (program cu arie limitată la Grecia, România și Bulgaria). Obiectivul lor este tocmai administrația locală. Este bine de știut că e vorba de programe, deci nu se rezumă la sfaturi, ci acordă sprijin financiar. Tema centrală a dezbaterilor a fost **Administrația publică locală, posibilități de colaborare.**

Care a fost modalitatea de lucru?

I.V.: În intenția organizatorilor a fost o împărțire pe secțiuni (ei le-au denumit "teliere"), dar din cauza timpului prea scurt nu s-au organizat decât două. Prima: Urbanism, arhitectură, organizarea teritoriului și turism, iar ce-a de a doua: Comerțul intern și extern (al orașelor) și asigurarea bugetului local. Ca modalitate propriu-zisă de lucru a fost prezentarea de referate.

Primarul Funar atacă în forță

Aceasta din urmă este problema cea mai dureroasă la noi. Ați profitat de ocazie?

C.N.: Nu. Mai exact, am făcut doar referiri. Am considerat că este bine să nu politizăm această întâlnire, deși guvernul ne boicotează din plin, profitând de lipsa unei legi a bugetului administrației locale. Deși era obligat să înainteze de mult parlamentului un proiect de lege în acest sens.

Și chiar nimeni nu a încercat să politizeze?

I.V.: Ba da. Dl Funar. La Congres a participat, cu statut de observator, un consilier municipal al Budapestei. Omul a fost foarte la locul lui și a căutat să înlăture orice suspiciune legată de chestiunea granițelor. Mai mult chiar, a spus că unghurii sunt interesați în sprijinirea și cooperarea la construirea autostrăzii ce va lega regiunea Balticii de Mediterana. Treabă din care toată lumea ar avea de câștigat. Dl Funar a găsit de cuviință să intervină și să vorbească, destul de confuz pentru ceilalți delegați, despre pământul sfânt al Ardealului. Nu s-a prea înțeles cum ar putea pângări o șosea un teritoriu. Ce s-a înțeles însă bine a fost cererea domniei sale ca la viitoarea întâlnire de la anul să nu mai fie invitat unghurul. Oricum a lăsat o impresie urâtă, penibilă.

Cred că nu dl Funar s-a remarcat.

C.N.: Firește. Prestația cea mai bună o consider a fi aceea a viceprimarului Brașovului, dl Ștefan Popa (PNȚCD), care a vorbit despre Federația municipiilor din

România și rostul ei de a pune la dispoziția parlamentarilor proiecte de legi care îmbunătățesc administrația locală.

Noțiunea de balcanism trebuie să-și schimbe înțelesul

Pentru orașul Constanța ați rezolvat...

I.V.: Da, dar nu numai pentru Constanța. Vedeți dv., datorită necunoașterii chestiunii organizatorice din vest, am niște stângăcii. Consiliul Europei alocă fonduri pentru dezvoltarea urbanistică, banii nu se eliberează decât pe baza proiectelor. Noi am venit cu proiecte care corespund standardelor occidentale europene și am pierdut alocația. Tot așa se pare să se întâmple și bulgarii. Acum știm cum să procedăm. Pe de altă parte, Grecia va fi de la 1 ianuarie președinția Consiliului Europei, ceea ce este favorabil.

Ce ne puteți spune despre încheierea lucrărilor? Presupun că a fost și o rezoluție...

C.N.: În încheierea lucrărilor s-a cerut adresată Consiliului Europei ca acesta să recunoască regiunea Balcanică ca zonă democratică - geografică de dezvoltare și să acorde o atenție aparte în vremea ca înțelesul de balcanism să-și schimbe sensul.

Vă mulțumesc domilor și vă doresc un bun până acasă, la Constanța!

C.N.: Și noi. Să ne ajute Dumnezeu toți.

